ലൂക്കോസ്

ഗ്രന്ഥകര്ത്താവ്

പുരാതന എഴുത്തുകാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ലൂക്കോസ് ആണ് ഈ സുവിശേഷം എഴുതിയത് താനൊരു വൈദ്യനും രണ്ടാം തലമുറ ക്രിസ്തുവിശ്വാസിയും ആയിരുന്നു. ലൂക്കോസ് ഒരു ജാതീയ പശ്ചാത്തലമുള്ള സുവിശേഷകനാണ് അപ്പോസ്തല പ്രവർത്തികൾ പുസ്തകവും താൻ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിൻറെ രചനയാണ് പൗലോസിനെ ഒപ്പം ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. (കൊലോ. 4:14; 2 തിമോ 4:11; ഫിലി. 24).

എഴുതപ്പെട്ട കാലഘട്ടവും സ്ഥലവും

ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 60-80.

കൈസര്യയില് രചന ആരംഭിച്ചെങ്കിലും റോമിൽ വച്ചാണ് അവസാനിപ്പിച്ചത്. ബെത്ലഹേം, ഗലീല, യഹൂദിയാ, യെരുശലേം എന്നിവയാണ് പ്രധാന സ്ഥലങ്ങൾ.

സ്വീകര്ത്താവ്

തെയോഫിലോസിനു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് പുസ്തകം ആരംഭിക്കുന്നത് അർത്ഥം” ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ” യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നോ എന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമല്ല. ലൂക്കോസ് “ശ്രീമാനായ” (ലുക്കോ 1:3) എന്നു അഭി സംബോധനചെയ്യുന്നതിനാല് ഒരുപക്ഷെ തെയോഫിലോസ് ഒരു റോമന്

ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നിരിക്കാം. ഈ സുവിശേഷത്തിലെ പലവസ്തുതകളും ജാതിയാരായ വായനക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നു കാണാം പ്രത്യേകിച്ച് മനുഷ്യപുത്രന് ദൈവരാജ്യം തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങള്ക്കു നല്കിയിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യം. (ലൂക്കോ 5:24, 19:10, 17:20-21, 13:18).

ഉദ്ദേശം.

യേശുവിനെ ലൂക്കോസ് മനുഷ്യ പുത്രനായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. "നിനക്ക് ഉപദേശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വാര്ത്തയുടെ നിശ്ചയം നീ അറിയണം". ലൂക്കോസ് എഴുതുന്നു. (ലൂക്കോ. 1:4). ക്രിസ്തുവിനെ പിന്തുടരുന്നതില് യാതൊരു അട്ടിമറിയോ കപടതയോ ഇല്ല എന്ന് ലൂക്കോസ് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തെ സമര്ത്ഥിച്ചു കൊണ്ട് എഴുതുന്നു.

പ്രമേയം

പൂര്ണ്ണ മനുഷ്യന്

സംക്ഷേപം

1. ജനനവും ആദ്യകാല ജീവിതവും – 1:5-2:52
2. യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭം – 3:1 - 4:13
3. യേശു രക്ഷയുടെ കാരണക്കാരന് – 4:14-9:50
4. യേശുവിന്റെ കുരിശിലേക്കുള്ള പ്രയാണം – 9:51-19:27
5. യേശുവിന്റെ യെരുശലേം പ്രവേശനം, ക്രൂശീകരണം, ഉയിര്ത്തെഴുന്നേല്പ് – 19:28-24:53

1 ബഹുമാന്യനായ തെയോഫിലോസേ, നമ്മുടെ ഇടയിൽ നിറവേറിയ കാര്യങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രം എഴുതാൻ പലരും ശ്രമിച്ചു

വരുന്നു. 2 ആദിമുതലുള്ള ദൃക് സാക്ഷികളും
വചനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകരുമായവർ ഇതു
നമ്മെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. 3 അതുകൊണ്ട്
നിനക്ക് ഉപദേശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങളുടെ
യാഥാർത്ഥ്യം നീ അറിയേണ്ടതിന്, 4 അത്
ക്രമമായി എഴുതുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് ആദിമുതൽ
സകലവും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ട്
എനിക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു.
5 യെഹൂദ്യരാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ
ഭരണകാലത്ത് അബീയാവിന്റെ പൗരോഹിത്യ
ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന സെഖര്യാവ് എന്നു
പേരുള്ളോരു പുരോഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
* അവന്റെ ഭാര്യ അഹരോന്റെ പുത്രിമാരിൽ
ഒരുവൾ ആയിരുന്നു; അവൾക്ക് എലിസബെത്ത്
എന്നു പേർ. 6 ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ
നീതിയുള്ളവരും കർത്താവിന്റെ സകല
കല്പനകളും ന്യായങ്ങളും അനുസരിക്കുന്നവരും
ആയിരുന്നു. 7 എലിസബെത്ത്
വന്ധ്യയായിരുന്നതു കൊണ്ട് അവർക്ക് മക്കൾ
ഇല്ലായിരുന്നു; ഇരുവരും വൃദ്ധരും ആയിരുന്നു.
8 സെഖര്യാവ് തന്റെ ഗണത്തിന്റെ
ക്രമം അനുസരിച്ച് ദൈവസന്നിധിയിൽ
പുരോഹിതനായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവരുമ്പോൾ:
9 പൗരോഹിത്യമര്യാദപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ
മന്ദിരത്തിൽ ചെന്ന് ധൂപം കാട്ടുവാൻ അവനെ
നറുക്കെടുപ്പിലൂടെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 10 അവൻ
ധൂപം കാട്ടുന്ന സമയത്ത് ജനസമൂഹം ഒക്കെയും

* **1. 5** 1 ദിന 24: 10 ദാവീദ് പുരോഹിതന്മാരെ 24 ഗണങ്ങളാക്കി തിരിച്ചതിൽ ഒരു ഗണത്തിന്റെ പിതാവാണ് അബീയാവ്

പുറത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 11 അപ്പോൾ
കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ധൂപപീഠത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്ത് നില്ക്കുന്നവനായിട്ട് അവന്
പ്രത്യക്ഷനായി. 12 സെഖര്യാവ് അവനെ
കണ്ട് പരിഭ്രമിച്ചു. 13 ദൂതൻ അവനോട്
പറഞ്ഞത്: സെഖര്യാവേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം ലഭിച്ചു: നിന്റെ
ഭാര്യ എലിസബെത്ത് നിനക്ക് ഒരു മകനെ
പ്രസവിക്കും; അവന് യോഹന്നാൻ എന്നു പേർ
ഇടേണം. 14 നിനക്ക് സന്തോഷവും ഉല്ലാസവും
ഉണ്ടാകും; അവന്റെ ജനനം പലർക്കും സന്തോഷം
ഉളവാക്കും. 15 അവൻ കർത്താവിന് വേണ്ടി
വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യും; വീഞ്ഞും മദ്യവും
കുടിക്കുകയില്ല; അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽവച്ച്
തന്നേ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയും.
16 അവൻ യിസ്രായേൽ മക്കളിൽ പലരെയും
അവരുടെ ദൈവമായ കർത്താവിലേക്ക്
മടക്കിവരുത്തും. 17 അവൻ കർത്താവിന്
മുമ്പായി ഏലിയാവിന്റെ ആത്മാവോടും
ശക്തിയോടുംകൂടെ നടക്കും; അവൻ
മാതാപിതാക്കളും മക്കളും തമ്മിലുള്ള
ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കും; അവൻ
അനുസരിക്കാത്തവരെ നീതിമാന്മാരുടെ
വിവേകത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരും;
അങ്ങനെ ഒരുക്കമുള്ള ഒരു ജനത്തെ
കർത്താവിനുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കും. 18 സെഖര്യാവ്
ദൂതനോട്; ഇവ സംഭവിക്കും എന്നു ഞാൻ
എങ്ങനെ അറിയും? ഞാൻ വൃദ്ധനും എന്റെ
ഭാര്യ വയസ്സുചെന്നവളുമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
19 ദൂതൻ അവനോട്: ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ

നില്ക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ ആകുന്നു; നിന്നോട്
സംസാരിപ്പാനും ഈ സദ്വർത്തമാനം നിന്നോട്
അറിയിക്കുവാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.
20 തക്കസമയത്ത് സംഭവിപ്പാനുള്ള എന്റെ
ഈ വാക്ക് വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതുകൊണ്ട് അത്
സംഭവിക്കും വരെ നീ സംസാരിപ്പാൻ കഴിയാതെ
മൗനമായിരിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
21 ജനം സെഖര്യാവിനായി കാത്തിരുന്നു,
അവൻ മന്ദിരത്തിൽ നിന്നു പുറത്തുവരാൻ
താമസിച്ചതിനാൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 22 അവൻ
പുറത്തു വന്നപ്പോൾ അവരോട് സംസാരിപ്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല; അതിനാൽ അവൻ മന്ദിരത്തിൽ
ഒരു ദർശനം കണ്ട് എന്നു അവർ അറിഞ്ഞ്;
അവൻ അവരോട് ആംഗ്യഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു
ഊമനായി പാർത്തു. 23 അവന്റെ ശുശ്രൂഷാകാലം
പൂർത്തിയായപ്പോൾ അവൻ വീട്ടിലേക്ക്
മടങ്ങിപ്പോയി.

24 ആ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ട് അവന്റെ ഭാര്യ
എലിസബെത്ത് ഗർഭംധരിച്ചു: 25 മനുഷ്യരുടെ
ഇടയിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിന്ദ നീക്കുവാൻ
കർത്താവിന് എന്നോട് ദയ തോന്നിയ നാളിൽ
ഇങ്ങനെ എനിക്ക് ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു അഞ്ച് മാസം ഒളിച്ചു പാർത്തു.

26 എലിസബെത്ത് ഗർഭിണിയായി
ആറ് മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവം
ഗബ്രിയേൽദൂതനെ ഗലീലയിലെ നസറെത്ത് എന്ന
പട്ടണത്തിലേക്ക് അയച്ചു. 27 അവിടെ ദാവീദിന്റെ
പിന്തുടർച്ചക്കാരനായ യോസഫ് എന്നൊരു
പുരുഷന് വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകയുടെ

അടുക്കൽ അയച്ചു; ആ കന്യകയുടെ പേർ മറിയ
എന്ന് ആയിരുന്നു. 28 ദൂതൻ അവളുടെ അടുക്കൽ
അകത്ത് ചെന്ന്: കൃപ ലഭിച്ചവളേ, നിനക്ക് വന്ദനം;
കർത്താവ് നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവൾ ആ വാക്ക് കേട്ട് ഭയപരവശയായി.
ഇതു എന്തിനാണ് തന്നോട് പറയുന്നത് എന്നു
വിചാരിച്ചു. 30 ദൂതൻ അവളോട്: മറിയയേ,
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിനക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചു.
31 നീ ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും;
അവന് യേശു എന്നു പേർ വിളിക്കണം. 32 അവൻ
വലിയവൻ ആകും; അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും; കർത്താവായ ദൈവം അവന്റെ
പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം അവന്
കൊടുക്കും 33 അവൻ യാക്കോബിന്റെ സന്തതി
പരമ്പരകൾക്ക് എന്നേക്കും രാജാവായിരിക്കും;
അവന്റെ രാജ്യത്തിന് അവസാനം ഉണ്ടാകയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 മറിയ ദൂതനോട്:
ഞാൻ കന്യക ആയതിനാൽ ഇതു എങ്ങനെ
സംഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അതിന്
ദൂതൻ: പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിന്റെമേൽ വരും;
അത്യുന്നതന്റെ ശക്തിയാൽ അത് സംഭവിക്കും;
ആകയാൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധശിശു
ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. 36 നിന്റെ
ബന്ധുവായ എലിസബെത്ത് വൃദ്ധയായിരുന്നിട്ടും
ഒരു മകനെ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; വന്ധ്യ
എന്നു പറഞ്ഞുവന്നവൾക്ക് ഇതു ആറാം മാസം.
37 ദൈവത്തിന് ഒരു കാര്യവും അസാദ്ധ്യമല്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 38 അതിന് മറിയ: ഇതാ, ഞാൻ
കർത്താവിന്റെ ദാസി; അതുകൊണ്ട് നീ പറഞ്ഞ

കാര്യങ്ങൾ എനിക്ക് സംഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു; ദൂതൻ അവളെ വിട്ടുപോയി.

39 കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം മറിയ വളരെ
വേഗം മലനാട്ടിൽ ഒരു യെഹൂദ്യപട്ടണത്തിൽ
ചെന്ന്, 40 അവിടെ സെഖര്യാവിന്റെ വീട്ടിൽ
എത്തി എലിസബെത്തിനെ വന്ദനം ചെയ്തു.
41 മറിയയുടെ വന്ദനം എലിസബെത്ത്
കേട്ടപ്പോൾ ശിശു അവളുടെ ഗർഭത്തിൽ
തുള്ളി; എലിസബെത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവ്
നിറഞ്ഞു, 42 ഇപ്രകാരം ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു
പറഞ്ഞു: സകല സ്ത്രീകളിലും നീ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളാണ്; നിന്റെ ഗർഭത്തിലുള്ള
ശിശുവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാണ്. 43 എന്റെ
കർത്താവിന്റെ മാതാവ് എന്റെ അടുക്കൽ
വരുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്ക് എവിടെ നിന്നു
ഉണ്ടായി. 44 നിന്റെ വന്ദനസ്വരം ഞാൻ കേട്ടപ്പോൾ
ശിശു എന്റെ ഗർഭത്തിൽ ആനന്ദംകൊണ്ട് തുള്ളി.
45 കർത്താവ് തന്നോട് അരുളിച്ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ
സംഭവിക്കും എന്നു വിശ്വസിച്ചവൾ ഭാഗ്യവതി.

46 അപ്പോൾ മറിയ പറഞ്ഞത്:

“എന്റെ ഉള്ളം കർത്താവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു;

47 എന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

48 അവൻ തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്ചയെ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇന്നുമുതൽ എല്ലാ തലമുറകളും എന്നെ ഭാഗ്യവതി എന്നു വാഴ്ത്തും.

49 സർവ്വശക്തൻ എനിക്ക് വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവന്റെ നാമം പരിശുദ്ധം ആകുന്നു.
50 അവനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് അവന്റെ കരുണ തലമുറതലമുറയോളം ലഭിക്കുന്നു.
51 അവൻ തന്റെ കയ്യാൽ ശക്തമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ ചിന്തകളിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവരെ ചിതറിച്ചിരിക്കുന്നു.
52 പ്രഭുക്കന്മാരെ അവരുടെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇറക്കി വിനീതരെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.
53 വിശന്നിരിക്കുന്നവർക്ക് ആവശ്യമായ ആഹാരം നൽകി, സമ്പന്നന്മാരെ വെറുതെ അയച്ചു.
54 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ അബ്രാഹാമിനും അവന്റെ സന്തതിയ്ക്കും എന്നേക്കും കരുണ ലഭിക്കേണ്ടതിനു,
55 തന്റെ ദാസനായ യിസ്രായേലിനെ സഹായിച്ചിരിക്കുന്നു”.
56 മറിയ ഏകദേശം മൂന്നുമാസം എലിസബെത്തിനോട് കൂടെ താമസിച്ചിട്ട് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.
57 എലിസബെത്തിന് പ്രസവിപ്പാനുള്ള സമയം തികഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു;
58 കർത്താവ് അവൾക്ക് വലിയ കരുണ കാണിച്ചു എന്നു അയൽക്കാരും ബന്ധുക്കളും കേട്ടിട്ട് അവളോടുകൂടെ സന്തോഷിച്ചു.
59 എട്ടാം നാളിൽ അവർ പൈതലിനെ പരിച്ഛേദന ചെയ്‌വാൻ കൊണ്ട് വന്നു; യെഹൂദന്മാരുടെ പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ചു അപ്പന്റെ പേർപോലെ അവന് സെഖര്യാവ് എന്നു പേർ വിളിക്കുവാൻ

തീരുമാനിച്ചു. 60 അവന്റെ അമ്മയോ: അല്ല,
അവന് യോഹന്നാൻ എന്നു പേരിടേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 61 അവർ അവളോട്: നിന്റെ
ബന്ധുക്കൾക്ക് ആർക്കും ആ പേര് ഇല്ലല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 62 പിന്നെ അവന് എന്ത് പേരിടാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു അപ്പനോട് ആംഗ്യം
കാട്ടി ചോദിച്ചു. 63 അവൻ ഒരു എഴുത്തു പലക
ചോദിച്ചു: അവന്റെ പേർ യോഹന്നാൻ എന്നു
എഴുതി; എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 64 ഉടനെ
അവന്റെ സംസാരശേഷി തിരികെ ലഭിച്ചു,
അവൻ സംസാരിച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു.
65 അയൽക്കാർക്കെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ
ശക്തിയെക്കുറിച്ച് ഭയവും ആശ്ചര്യവും ഉണ്ടായി;
യെഹൂദ്യമലനാട്ടിൽ എങ്ങും ഈ വാർത്ത
ഒക്കെയും പ്രസിദ്ധമായി 66 കേട്ടവർ എല്ലാവരും
അവിടെ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു:
ഈ പൈതൽ ആരാകും എന്നു പറഞ്ഞു;
കർത്താവിന്റെ ശക്തി അവനോട് കൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു.

67 അവന്റെ പിതാവായ സെഖര്യാവ്
പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിറഞ്ഞ് ഇപ്രകാരം
പ്രവചിച്ചു:

68 “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ്
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ. അവൻ
തന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചു അവരെ
സ്വതന്ത്രരാക്കും.

69 ആദിമുതൽ തന്റെ വിശുദ്ധപ്രവാചകന്മാരിലൂടെ
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ

70 അവൻ ശക്തനായ രക്ഷകനെ തന്റെ ദാസനായ

ദാവീദിന്റെ സന്തതി പരമ്പരകളിൽ നിന്നു
നമുക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നു.
71 അവൻ നമ്മെ നമ്മുടെ ശത്രുക്കളിൽ
നിന്നും, നമ്മെ വെറുക്കുന്നവരുടെ
കയ്യിൽനിന്നും, രക്ഷിക്കും എന്നു
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
72 അങ്ങനെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോട് കരുണ
കാണിക്കുകയും, അവരോട് ചെയ്ത
വിശുദ്ധ ഉടമ്പടി നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തു.
73 നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാവായ അബ്രാഹാമിനോട്
സത്യം ചെയ്തതാണു ഈ ഉടമ്പടി.
74 നമ്മെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നും
വിടുവിക്കുവാനും നമ്മുടെ ആയുഷ്ക്കാലം
മുഴുവനും ഭയംകൂടാതെ തിരുമുമ്പിൽ
75 വിശുദ്ധിയോടും നീതിയോടും കൂടെ അവനെ
സേവിക്കുവാൻ നമുക്കു കൃപ നൽകും
എന്നായിരുന്നു ആ ഉടമ്പടി.
76 നീയോ പൈതലേ, അത്യുന്നതന്റെ
പ്രവാചകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.
എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കർത്താവിന്റെ വഴി
ഒരുക്കുവാനും
77 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആർദ്രകരുണയാൽ
അവന്റെ ജനത്തിന് പാപമോചനം
ലഭിക്കുമെന്ന് അറിയിക്കാനുമായി നീ
അവന് മുമ്പായി നടക്കും.
78 സത്യം അറിയാതിരിക്കുന്നവരുടെയും
മരണത്തിന്റെ ഭീതിയിൽ
കഴിയുന്നവരുടെയും മേൽ പ്രകാശിച്ച്,
അവരെ സമാധാനമാർഗ്ഗത്തിൽ
നടത്തേണ്ടതിന്

79 ആ ആർദ്രകരുണയാൽ ഉദയസൂര്യനെ
പോലെയുള്ള രക്ഷകൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
നമ്മെ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു”.

80 പൈതൽ വളർന്ന് ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടു;
അവൻ യിസ്രായേൽ ജനങ്ങളുടെ മുൻപിൽ
തന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷ തുടങ്ങുന്ന നാൾവരെയും
മരുഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നു.

2

1 ആ കാലത്ത്, റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ
ഒക്കെയും ജനസംഖ്യ കണക്ക് എടുക്കണം
എന്ന് ഔഗുസ്തൊസ് കൈസർ ഒരു
ആജ്ഞ കൊടുത്തു. 2 കുറേന്യൊസ്,
സിറിയയിലെ ഗവർണ്ണർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ
ആകുന്നു ഈ ഒന്നാമത്തെ കണക്കെടുപ്പ്
ഉണ്ടാകുന്നത്. 3 അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും
ജനസംഖ്യ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് അവരവരുടെ
പട്ടണങ്ങളിലേക്ക് യാത്രയായി. 4 അങ്ങനെ
യോസഫും ദാവീദിന്റെ കുടുംബത്തിലും
വംശത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടവൻ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട്,
തനിക്കു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മറിയ
എന്ന ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയോടും കൂടെ പേരു
ചേർക്കേണ്ടതിന് ഗലീലയിലെ നസറെത്ത്
പട്ടണം വിട്ടു, 5 യെഹൂദ്യയിൽ ബേത്ത്ലേഹെം
എന്ന ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിലേക്ക് പോയി.
6 അവർ അവിടെ ആയിരുന്നപ്പോൾ
അവൾക്ക് പ്രസവത്തിനുള്ള സമയം
ആയി 7 അവൾ ആദ്യജാതനായ മകനെ
പ്രസവിച്ചു. വഴിയമ്പലത്തിൽ അവർക്ക് സ്ഥലം

ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പുതപ്പ് കൊണ്ട് നല്ലവണ്ണം
പൊതിഞ്ഞു പശുത്തൊട്ടിയിൽ *കിടത്തി.
8 അന്ന്, സൂര്യൻ അസ്തമിച്ച് ഇരുൾ
വ്യാപിച്ചപ്പോൾ, ആ പ്രദേശത്ത് ഇടയന്മാർ
ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന് കാവലായി വെളിയിൽ
താമസിച്ചിരുന്നു. 9 പെട്ടെന്ന് കർത്താവിന്റെ
ഒരു ദൂതൻ അവരുടെ അരികെ വന്നു,
കർത്താവിന്റെ തേജസ്സ് അവരെ ചുറ്റിമിന്നി,
അവർ ഭയപരവശരായിത്തീർന്നു. 10 ദൂതൻ
അവരോട്: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; സർവ്വജനത്തിനും
ഉണ്ടാകുവാനുള്ള മഹാസന്തോഷം ഞാൻ
നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു. 11 കർത്താവായ
ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവ് ഇന്ന് ദാവീദിന്റെ
പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു.
12 നിങ്ങൾക്ക് അടയാളമോ; പുതപ്പിനാൽ
നല്ലവണ്ണം പൊതിയപ്പെട്ട് പശുത്തൊട്ടിയിൽ
കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 പെട്ടെന്ന് സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യത്തിന്റെ
ഒരു സംഘം ദൂതനോട് ചേർന്ന് ദൈവത്തെ
പുകഴ്ത്തി.

14 “അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന് മഹത്വം;
ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യർക്ക്
സമാധാനം”

എന്നു പറഞ്ഞു.
15 ദൂതന്മാർ അവരെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
പോയശേഷം ഇടയന്മാർ: ഇപ്പോൾ നാം
ബേത്ത്-ലേഹേമിൽ ചെന്ന് കർത്താവ് നമ്മോടു
അറിയിച്ച ഈ സംഭവം കാണണം എന്നു

* **2. 7** പശുക്കൾക്കുള്ള ആഹാരം ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ പാത്രം

തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 16 അവർ വേഗത്തിൽ
ചെന്ന്, മറിയയെയും യോസഫിനെയും
പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവിനെയും
കണ്ട്. 17 ഈ കുഞ്ഞിനെക്കുറിച്ച് മാലാഖമാർ
തങ്ങളോട് പറഞ്ഞവാക്ക് മറ്റുള്ളവരെയെല്ലാം
അറിയിച്ചു. 18 ഇടയന്മാർ പറഞ്ഞത് കേട്ടവർ
എല്ലാം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 19 മറിയ ഈ വാർത്ത
ഒക്കെയും വില ഉള്ളതെന്ന് കരുതി ഹൃദയത്തിൽ
സംഗ്രഹിച്ച് ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 20 തങ്ങളോട്
അറിയിച്ചതുപോലെ ഇടയന്മാർ കണ്ട്.
അവർ കേട്ടതും കണ്ടതുമായ എല്ലാറ്റിനെയും
കുറിച്ച് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയും
പുകഴ്ത്തിയുംകൊണ്ട് മടങ്ങിപ്പോയി.
21 ശിശുവിനെ പരിച്ഛേദന ചെയ്യേണ്ട എട്ടാം
ദിവസം, അവൻ ഗർഭത്തിൽ ഉല്പാദിക്കുന്നതിനു
മുമ്പെ ദൂതൻ പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ, അവന്
യേശു എന്നു പേർവിളിച്ചു.
22 മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം
അനുസരിച്ചുള്ള അവളുടെ ശുദ്ധീകരണകാലം
പൂർത്തിയായപ്പോൾ 23 കടിഞ്ഞൂലായ†
ആണൊക്കെയും കർത്താവിന് വിശുദ്ധം
ആയിരിക്കണം എന്നു കർത്താവിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്
പോലെ 24 അവനെ കർത്താവിന്
അർപ്പിക്കുവാനും, ഒരു ഇണ‡ കുറുപ്രാവിനെയോ
രണ്ടു പ്രാക്കുഞ്ഞിനെയോ കർത്താവിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കല്പിച്ചതുപോലെ
യാഗം കഴിക്കുവാനും അവർ അവനെ

† **2. 23** ആദ്യജാതനായ ‡ **2. 24** ഒരു ഇണ എന്നാൽ രണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ജോടി

യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
25 യെരൂശലേമിൽ ശിമ്യോൻ എന്നു
പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഈ മനുഷ്യൻ നീതിമാനും യിസ്രായേലിന്റെ
ആശ്വാസത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്നവനും
ആയിരുന്നു; പരിശുദ്ധാത്മാവും അവന്റെമേൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 26 കർത്താവിന്റെ ക്രിസ്തുവിനെ
കാണുംമുമ്പെ മരിക്കുകയില്ല എന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവന് അരുളപ്പാട്
ഉണ്ടായിരുന്നു. 27 അവൻ ആത്മാവ്
നയിച്ചതനുസരിച്ച് ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്ന്.
യേശു എന്ന പൈതലിന് വേണ്ടി ന്യായപ്രമാണം
അനുസരിച്ചുള്ള അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ
അമ്മയും അപ്പനും അവനെ അകത്ത്
കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ 28 ശിമ്യോൻ അവനെ
കയ്യിൽ എടുത്തു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി:

29 "ഇപ്പോൾ നാഥാ തിരുവചനത്തിൽ
പറയുന്നതുപോലെ നീ അടിയനെ
സമാധാനത്തോടെ വിട്ടയയ്ക്കേണമേ.

30 ജാതികൾക്ക് വെളിപ്പെടുവാനുള്ള പ്രകാശവും
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ
മഹത്വവുമായി

31 നീ സകലജാതികളുടെയും മുമ്പിൽ
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ രക്ഷയെ

32 എന്റെ കണ്ണ് കണ്ടുവല്ലോ"

എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ഇങ്ങനെ യേശു
പൈതലിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞത് കൊണ്ട്
അവന്റെ അപ്പനും അമ്മയും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
34 പിന്നെ ശിമ്യോൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ച്

അവന്റെ അമ്മയായ മറിയയോടു: ഇവൻ
യിസ്രായേലിൽ പലരേയും ദൈവത്തിൽ
നിന്നു അകലുന്നവരും അടുക്കുന്നവരും
ആക്കിത്തീർക്കും. അനേകരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ
വിചാരം വെളിപ്പെടുത്തും. എതിർക്കുന്നവർക്ക്
അവൻ ഒരു അടയാളം ആയിരിക്കും. 35 നിന്റെ
സ്വന്തപ്രാണനിൽക്കൂടി ഒരു വാൾ കടക്കുന്നത്
പോലെ നിനക്ക് വലിയ പ്രയാസം ഉണ്ടാകും
എന്നു പറഞ്ഞു. 36 ആശേർ ഗോത്രത്തിൽ
ഫനൂവേലിന്റെ മകളായ ഹന്നാ എന്നൊരു
പ്രവാചകി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ വിവാഹ ശേഷം
ഭർത്താവിനോടുകൂടെ ഏഴ് സംവത്സരം ജീവിച്ചു.
എൺപത്തിനാല് സംവത്സരം വിധവയായി
ജീവിച്ചു. ഇപ്പോൾ വളരെ വയസ്സു ചെന്ന്.
37 ദൈവാലയം വിട്ടുപിരിയാതെ ഉപവാസത്തോടും
പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടെ രാവും പകലും
ആരാധന ചെയ്തുവരുന്നു. 38 ആ സമയത്ത്
അവളും അടുത്തുനിന്ന് ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ച്,
യെരൂശലേമിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി കാത്തിരുന്ന
എല്ലാവരോടും അവനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചു.
39 കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതൊക്കെയും നിവർത്തിച്ചശേഷം
മറിയയും ജോസഫും ഗലീലയിൽ തങ്ങളുടെ
പട്ടണമായ നസറെത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.

40 പൈതൽ വളർന്ന് ജ്ഞാനം നിറഞ്ഞു,
ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടുപോന്നു; ദൈവകൃപയും
അവന്മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

41 അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ എല്ലാ വർഷവും
പെസഹ പെരുന്നാളിന് യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകും. 42 അവന് പന്ത്രണ്ട് വയസ്സായപ്പോൾ

അവർ പതിവുപോലെ പെരുന്നാളിന് പോയി.
43 പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ
ബാലനായ യേശു യെരൂശലേമിൽ താമസിച്ചു;
അമ്മയപ്പന്മാരോ അറിഞ്ഞില്ല. 44 അവരോടൊപ്പം
യാത്ര ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു അവർ വിചാരിച്ചിട്ട് ഒരു
ദിവസത്തെ യാത്രചെയ്തു; പിന്നെ അവനെ
ബന്ധുക്കളുടെയും പരിചയക്കാരുടെയും ഇടയിൽ
അന്വേഷിച്ചു. 45 അവനെ കണ്ടില്ല അതുകൊണ്ട്
അവർ അവനെ അന്വേഷിച്ചു യെരൂശലേമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി. 46 മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം
അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഗുരുക്കന്മാരുടെ
ഇടയിൽ ഇരിക്കുന്നതും അവരുടെ ഉപദേശം
കേൾക്കുകയും അവരോട് ചോദ്യങ്ങൾ
ചോദിക്കുന്നതും കണ്ട്. 47 അവന്റെ
വാക്ക് കേട്ടവർക്കെല്ലാവർക്കും അവന്റെ
വിവേകത്തിലും ഉത്തരങ്ങളിലും വിസ്മയം
തോന്നി. അവനെ കണ്ടിട്ട് അവർ അതിശയിച്ചു;
48 അമ്മ അവനോട്: മകനേ, ഞങ്ങളോടു ഇങ്ങനെ
ചെയ്തതു എന്ത്? നിന്റെ അപ്പനും ഞാനും
വ്യസനിച്ചുകൊണ്ട് നിന്നെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ വളരെ
വിഷമിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവൻ അവരോട്:
എന്നെ എന്തിനാണ് അന്വേഷിച്ചത്? എന്റെ
പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഞാൻ ഇരിക്കേണം
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ. എന്നു പറഞ്ഞു.
50 അവൻ തങ്ങളോട് പറഞ്ഞവാക്ക് അവർക്ക്
മനസ്സിലായില്ല. 51 പിന്നെ അവൻ അവരോടുകൂടെ
നസറെത്തിൽ വന്നു മാതാപിതാക്കളെ
അനുസരിച്ചു ജീവിച്ചു. ഈ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം

അവന്റെ അമ്മ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു.

52 യേശുവോ ജ്ഞാനത്തിലും വളർച്ചയിലും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും കൃപയിലും മുതിർന്നു വന്നു.

3

1 തിബര്യാസ് കൈസരുടെ ഭരണത്തിന്റെ
പതിനഞ്ചാം വർഷത്തിൽ, പൊന്തിയൊസ്
പീലാത്തോസ് യെഹൂദ്യയിലെ ഗവർണ്ണർ
ആയിരുന്നു. ഹെരോദാവ് ഗലീലയിലും,
അവന്റെ സഹോദരനായ ഫിലിപ്പൊസ് ഇതുര്യ,
ത്രഖോനിത്തി ദേശങ്ങളിലും, ലുസാന്യാസ്
അബിലേനയിലും ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ ആയിരുന്നു.
2 അന്നത്തെ മഹാപുരോഹിതന്മാരായ
ഹന്നാവിന്റേയും കയ്യഫാവിന്റേയും
കാലത്തായിരുന്നു സെഖര്യാവിന്റെ മകനായ
യോഹന്നാന് മരുഭൂമിയിൽവച്ച് ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാട് ഉണ്ടായത്. 3 അവൻ
യോർദ്ദാനരികെയുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും ചെന്ന്
പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തരസ്നാനം
പ്രസംഗിച്ചു.

4 “മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദമാണിത്: കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ; അവന്റെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ.

5 എല്ലാ താഴ്വരകളും നികന്നുവരും; എല്ലാ മലയും കുന്നും താഴുകയും നിരപ്പാവുകയും ചെയ്യും; വളഞ്ഞതു നേരെയാവുകയും ദുർഘടമായത് നിരന്ന വഴിയായും തീരും;

6 സകലമനുഷ്യരും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയെ
കാണും”
എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് പോലെ സംഭവിച്ചു.

7 തന്നിൽ നിന്നു സ്നാനം ഏൽക്കുവാൻ
വന്ന പുരുഷാരത്തോട് യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞത്:
വിഷമുള്ള പാമ്പുകളെ പോലെ ദുഷ്ടത
പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണു നിങ്ങൾ. വരുവാനുള്ള
കോപത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോകുവാൻ
നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ല. 8 മാനസാന്തരത്തിന്
യോഗ്യമായ ഫലം കായ്പിൻ. അബ്രാഹാം
ഞങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടുണ്ട് എന്നു
അഭിമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ശിക്ഷാവിധിയിൽ
നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോകുവാൻ സാധ്യമല്ല; കാരണം
അബ്രാഹാമിന് ഈ കല്ലുകളിൽ നിന്നു മക്കളെ
ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 9 വൃക്ഷങ്ങളുടെ
ചുവട്ടിന് കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ
പോലെയാകുന്നു ദൈവം; നല്ലഫലം കായ്ക്കാത്ത
വൃക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇട്ടുകളയുന്നു.
10 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യേണം എന്നു
പുരുഷാരം അവനോട് ചോദിച്ചു. 11 അതിന്
ഉത്തരമായി അവൻ: രണ്ടു വസ്ത്രമുള്ളവൻ
ഇല്ലാത്തവന് കൊടുക്കട്ടെ; ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ
ഉള്ളവനും തന്നെ ചെയ്യട്ടെ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 12 ചുങ്കക്കാരും സ്നാനം ഏൽക്കുവാൻ
വന്നു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യണം
എന്നു അവനോട് ചോദിച്ചു. 13 നിങ്ങളോടു
റോമാ ഭരണകൂടം കല്പിച്ചതിൽ അധികം

ഒന്നും പിരിക്കരുത് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
14 പടയാളികൾ അവനോട്: ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച്
എന്ത് പറയുന്നു? ഞങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യേണം എന്നു
ചോദിച്ചതിന്: ആരെയും നിർബ്ബന്ധിച്ചു പണം
വാങ്ങരുത്. ആരുടെ കയ്യിൽനിന്നും ചതിവായി
ഒന്നും വാങ്ങരുത്. നിങ്ങളുടെ ശമ്പളം കൊണ്ട്
തൃപ്തിപ്പെടുക എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു.

15 എന്നാൽ ജനമെല്ലാം ക്രിസ്തു വരുമെന്നു
പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു; അതുകൊണ്ട് അവൻ
ക്രിസ്തുവോ എന്നു എല്ലാവരും ഹൃദയത്തിൽ
യോഹന്നാനെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ചു. 16 യോഹന്നാൻ
എല്ലാവരോടും ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: ഞാൻ
നിങ്ങളെ വെള്ളംകൊണ്ട് സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു;
എന്നാൽ എന്നിലും ബലവാനായവൻ വരുന്നു;
അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറ് അഴിക്കുവാൻ
പോലും എനിക്ക് യോഗ്യതയില്ല; അവൻ നിങ്ങളെ
പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടും തീകൊണ്ടും സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കും. 17 അവന്റെ കയ്യിൽ വീശുമുറം*
ഉണ്ട്; അവൻ കളത്തെ† മുഴുവനും വൃത്തിയാക്കി
ഗോതമ്പു കളപ്പുരയിൽ ശേഖരിച്ചുവെക്കുകയും
പതിർ കെടാത്ത തീയിൽ ഇട്ട് ചുട്ടുകളകയും
ചെയ്യും.

18 ഇതുപോലെ മറ്റുപല ഉപദേശങ്ങളാൽ അവൻ
ജനത്തോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. 19 എന്നാൽ
ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവ് സഹോദരന്റെ ഭാര്യ
ഹെരോദ്യയെ വിവാഹം ചെയ്തതിനാലും മറ്റുപല

---

* **3. 17** വീശുമുറം എന്നാൽ ഗോതമ്പിനെയും, പതിരിനെയും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കാനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു മുറം. † **3. 17** കളം എന്നാൽ ഗോതമ്പ് വേർതിരിക്കാനായി കൊണ്ടിടുന്ന സ്ഥലം.

ദോഷങ്ങൾ ചെയ്തതിനാലും യോഹന്നാൻ
അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തി. 20 അതിനാൽ
ഹെരോദാവ് അവനെ തടവിൽ ആക്കി.
21 അങ്ങനെ യോഹന്നാനോടൊപ്പം
ഉണ്ടായിരുന്ന ജനം എല്ലാം സ്നാനം
ഏറ്റുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ യേശുവും സ്നാനം
ഏറ്റു. യേശു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം
തുറന്നു, 22 പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ
അവന്റെമേൽ ഇറങ്ങിവന്നു. നീ എന്റെ
പ്രിയപുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി.
23 യേശു തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ
ഏകദേശം മുപ്പത് വയസ്സായിരുന്നു. അവൻ
യോസഫിന്റെ മകൻ എന്നു ജനം വിചാരിച്ചു;
24 യോസഫ് ഹേലിയുടെ മകൻ, ഹേലി
മത്ഥാത്തിന്റെ മകൻ, മത്ഥാത്ത് ലേവിയുടെ
മകൻ, ലേവി മെല്ക്കിയുടെ മകൻ, മെല്ക്കി
യന്നായിയുടെ മകൻ, യന്നായി 25 യോസഫിന്റെ
മകൻ, യോസഫ് മത്തഥ്യൊസിന്റെ മകൻ,
മത്തഥ്യൊസ് ആമോസിന്റെ മകൻ, ആമോസ്
നാഹൂമിന്റെ മകൻ, നാഹൂം എസ്ളിയുടെ
മകൻ, എസ്ളി നഗ്ഗായിയുടെ മകൻ, 26 നഗ്ഗായി
മയാത്തിന്റെ മകൻ, മയാത്ത് മത്തഥ്യൊസിന്റെ
മകൻ, മത്തഥ്യൊസ് ശെമയിയുടെ മകൻ, ശെമയി
യോസഫിന്റെ മകൻ, യോസഫ് യോദയുടെ മകൻ,
27 യോദാ യോഹന്നാന്റെ മകൻ, യോഹന്നാൻ
രേസയുടെ മകൻ, രേസ സെരുബ്ബാബേലിന്റെ
മകൻ, സൊരൊബാബേൽ ശെയല്തീയേലിന്റെ
മകൻ, ശെയല്തീയേൽ നേരിയുടെ മകൻ,

28 നേരി മെൽക്കിയുടെ മകൻ, മെൽക്കി
അദ്ദിയുടെ മകൻ, അദ്ദി കോസാമിന്റെ മകൻ,
കോസാം എല്മാദാമിന്റെ മകൻ, എല്മാദാം
ഏരിന്റെ മകൻ, 29 ഏർ യോശുവിന്റെ മകൻ,
യോശു എലീയേസരിന്റെ മകൻ, എലീയേസർ
യോരീമിന്റെ മകൻ, യോരീം മത്ഥാത്തിന്റെ
മകൻ, മത്ഥാത്ത് ലേവിയുടെ മകൻ, 30 ലേവി
ശിമ്യോന്റെ മകൻ, ശിമ്യോൻ യെഹൂദയുടെ
മകൻ, യെഹൂദാ യോസഫിന്റെ മകൻ, യോസഫ്
യോനാമിന്റെ മകൻ, യോനാം എല്യാക്കീമിന്റെ
മകൻ, 31 എല്യാക്കീം മെല്യാവിന്റെ മകൻ, മെല്യാവു
മെന്നയുടെ മകൻ, മെന്നാ മത്ഥയുടെ മകൻ,
മത്ഥാ നാഥാന്റെ മകൻ, നാഥാൻ ദാവീദിന്റെ
മകൻ, 32 ദാവീദ് യിശ്ശായിയുടെ മകൻ, യിശ്ശായി
ഓബേദിന്റെ മകൻ, ഓബേദ് ബോവസിന്റെ
മകൻ, ബോവസ് സല്മോന്റെ മകൻ,
സല്മോൻ നഹശോന്റെ മകൻ, 33 നഹശോൻ
അമ്മീനാദാബിന്റെ മകൻ, അമ്മീനാദാബ്
അരാമിന്റെ മകൻ, അരാം ഹെസ്രോന്റെ മകൻ,
ഹെസ്രോൻ പാരെസിന്റെ മകൻ, പാരെസ്
യെഹൂദയുടെ മകൻ, 34 യെഹൂദാ യാക്കോബിന്റെ
മകൻ, യാക്കോബ് യിസ്ഹാക്കിന്റെ മകൻ,
യിസ്ഹാക്ക് അബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ, അബ്രാഹാം
തേരഹിന്റെ മകൻ, 35 തേരഹ് നാഹോരിന്റെ
മകൻ, നാഹോർ സെരൂഗിന്റെ മകൻ, സെരൂഗ്
രെഗുവിന്റെ മകൻ, രെഗു ഫാലെഗിന്റെ മകൻ,
ഫാലെഗ് ഏബെരിന്റെ മകൻ, ഏബെർ ശലാമിന്റെ
മകൻ, ശലാം കയിനാന്റെ മകൻ, 36 കയിനാൻ

അർഫക്സാദിന്റെ മകൻ, അർഫക്സാദ്
ശേമിന്റെ മകൻ, ശേം നോഹയുടെ മകൻ,
നോഹ ലാമേക്കിന്റെ മകൻ, 37 ലാമേക്ക്
മെഥൂശലയുടെ മകൻ, മെഥൂശലാ ഹാനോക്കിന്റെ
മകൻ, ഹാനോക്ക് യാരെദിന്റെ മകൻ, യാരെദ്
മലെല്യേലിന്റെ മകൻ, മലെല്യേൽ കയിനാന്റെ
മകൻ, 38 കയിനാൻ എനോശിന്റെ മകൻ, എനോശ്
ശേത്തിന്റെ മകൻ, ശേത്ത് ആദാമിന്റെ മകൻ,
ആദാം ദൈവത്തിന്റെ മകൻ.

4

1 യേശുവിന്റെ സ്നാനത്തിന് ശേഷം
പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവനായി യോർദ്ദാൻ
വിട്ടു മടങ്ങി; ആത്മാവ് അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്ക്
നടത്തി; എന്നാൽ പിശാച് അവനെ നാല്പതു
ദിവസം പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 2 ആ
ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചില്ല; അവ
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന് വിശന്നു. 3 അപ്പോൾ
പിശാച് അവനോട്: നീ ദൈവപുത്രൻ
എങ്കിൽ ഈ കല്ലിനോട് അപ്പമായിത്തീരുവാൻ
കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവനോട്:
മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ട് മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത്
എന്നു തിരുവചനത്തിൽ*എഴുതിയിരിക്കുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 പിന്നെ പിശാച്
അവനെ ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക്
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലെ സകല
രാജ്യങ്ങളെയും ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് അവനെ
കാണിച്ചു: 6 ഈ അധികാരം ഒക്കെയും

* **4. 4** ആവർത്തനം 8: 3

അതിന്റെ മഹത്വവും നിനക്ക് തരാം; അത്
എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; എനിക്ക് താത്പര്യം
ഉള്ളവർക്ക് ഞാൻ ഇതു കൊടുക്കുന്നു. 7 നീ
എന്നെ നമസ്കരിച്ച് † ആരാധിച്ചാൽ അതെല്ലാം
നിനക്ക് തരാം എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞു. 8 യേശു
അവനോട്: നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ
നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ
എന്നു തിരുവചനത്തിൽ‡എഴുതിയിരിക്കുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9 പിന്നെ അവൻ
യേശുവിനെ യെരൂശലേമിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട്
പോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ മുകളിൽ ഏറ്റവും
ഉയരം കൂടിയ സ്ഥാനത്ത് നിർത്തി അവനോട്: നീ
ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഇവിടെ നിന്നു താഴോട്ടു
ചാടുക.

10 “നിന്നെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ അവൻ തന്റെ
ദൂതന്മാരോട് നിന്നെക്കുറിച്ച് കല്പിക്കുകയും
11 നിന്റെ കാൽ കല്ലിനോട് തട്ടാതെ അവർ നിന്നെ
കയ്യിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും”

എന്ന് തിരുവചനത്തിൽ§ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു.

12 യേശു അവനോട്: നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുത് എന്നും
തിരുവെഴുത്തിൽ*എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

13 അങ്ങനെ പിശാച് സകല പരീക്ഷയും
പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം കുറെ സമയത്തേക്ക്
അവനെ വിട്ടുമാറി.

---

† **4. 7** വണങ്ങുക, വന്ദിക്കുക ‡ **4. 8** ആവർത്തനം 6: 13 § **4. 11** സങ്കീർത്തനം 91: 11, 12 * **4. 12** ആവർത്തനം 6: 16

14 യേശു ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടെ
ഗലീലയ്ക്കു് തിരികെ പോയി; അവനെക്കുറിച്ചുള്ള
വാർത്ത ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും
പ്രസിദ്ധമായി. 15 അവൻ അവരുടെ പള്ളികളിൽ
ഉപദേശിച്ചു; എല്ലാവരും അവനെ പ്രശംസിച്ചു.

16 അങ്ങനെ അവൻ വളർന്ന നസറെത്തിൽ
വന്നു: ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ പതിവുപോലെ
പള്ളിയിൽ ചെന്ന് വായിക്കുവാൻ
എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. 17 യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ
പുസ്തകം അവന് കൊടുത്തു; അവൻ പുസ്തകം
തുറന്നു:

18 "ദരിദ്രരോട് സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ കർത്താവ് എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കയാൽ അവന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ മേൽ ഉണ്ട്; തടവുകാർക്ക് വിടുതലും, അന്ധർക്ക് കാഴ്ചയും നൽകുമെന്ന് പ്രസംഗിക്കുവാനും, മർദ്ദിതരെ വിടുവിച്ചയയ്ക്കുവാനും,

19 ജനങ്ങളോട് കാരുണ്യം കാട്ടുവാൻ കർത്താവിന്റെ വർഷം എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രസംഗിക്കുവാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു"

എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ട്.
20 പിന്നെ അവൻ പുസ്തകം മടക്കി
ശുശ്രൂഷക്കാരന് തിരികെ കൊടുത്തിട്ട്
ഇരുന്നു; പള്ളിയിലുള്ള എല്ലാവരും യേശുവിനെ
ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 21 അവൻ
അവരോട്: ഇന്ന് നിങ്ങൾ എന്റെ വചനം
കേൾക്കുന്നത് കൊണ്ട് ഈ തിരുവെഴുത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നത് പോലെ സംഭവിച്ചു എന്നു

പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 22 എല്ലാവരും അവനെ
പുകഴ്ത്തി, അവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട
ലാവണ്യ വാക്കുകൾനിമിത്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു;
ഇവൻ യോസഫിന്റെ മകൻ അല്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവരോട്: വൈദ്യാ,
നിന്നെത്തന്നെ സൌഖ്യമാക്കുക എന്നുള്ള
പഴഞ്ചൊല്ല് പോലെ കഫർന്നഹൂമിൽ ചെയ്തത്
എല്ലാം ഈ നിന്റെ പിതാവിന്റെ നഗരത്തിലും
ചെയ്ക എന്നും നിങ്ങൾ എന്നോട് പറയും
നിശ്ചയം. 24 ഒരു പ്രവാചകനെയും തന്റെ
പിതാവിന്റെ നഗരം സ്വീകരിക്കുകയില്ല എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ഏലിയാവിന്റെ കാലത്ത്
മൂന്നു ആണ്ടും ആറ് മാസവും മഴയില്ലാതെ
ദേശത്തു എങ്ങും മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോൾ
യിസ്രായേലിൽ പല വിധവമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു
എന്നു ഞാൻ യഥാർത്ഥമായി നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 26 എന്നാൽ സീദോനിലെ
സരെപ്തയിൽ ഉള്ള ഒരു വിധവയുടെ
അടുക്കലേക്കല്ലാതെ അവരിൽ ആരുടെയും
അടുക്കലേക്ക് ഏലിയാവിനെ അയച്ചില്ല.
27 അതുപോലെ എലീശാപ്രവാചകന്റെ
കാലത്ത് യിസ്രായേലിൽ പല കുഷ്ഠരോഗികൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു. സിറിയക്കാരനായ നയമാൻ
അല്ലാതെ വേറെ ആരും ശുദ്ധമായില്ല എന്നും
അവൻ പറഞ്ഞു. 28 പള്ളിയിലുള്ളവർ ഇതു
കേട്ടിട്ട് എല്ലാവരും കോപിച്ച് എഴുന്നേറ്റ് 29 അവനെ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു വെളിയിലാക്കി അവരുടെ
പട്ടണം പണിതിരുന്ന മലയുടെ അറ്റത്ത്

കൊണ്ടുപോയി തലകീഴായി തള്ളിയിടാം എന്നു
വിചാരിച്ചു. 30 യേശുവോ അവരുടെ നടുവിൽകൂടി
കടന്നുപോയി.
31 പിന്നീട് അവൻ ഗലീലയിലെ ഒരു പട്ടണമായ
കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്ന്. ഒരു ശബ്ബത്തിൽ അവരെ
ഉപദേശിക്കുകയായിരുന്നു. 32 അവൻ വചനം
അധികാരത്തോടെ ഉപദേശിക്കുകയാൽ അവർ
വിസ്മയിച്ചു. 33 അവിടെ പള്ളിയിൽ അശുദ്ധഭൂതം
ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.
34 അവൻ നസറായനായ യേശുവേ, നീ
ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നത്
എന്തിനാണ്? ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാനാണോ
നീ വന്നിരിക്കുന്നത്! നീ ആർ എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ തന്നേ
എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. 35 മിണ്ടരുത്;
അവനെ വിട്ടുപോക എന്നു യേശു അതിനെ
ശാസിച്ചപ്പോൾ ഭൂതം അവനെ നടുവിൽ തള്ളിയിട്ട്
ഒരു ഉപദ്രവവും വരുത്താതെ വിട്ടുപോയി.
36 എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ട്: ഈ വചനങ്ങൾ എത്ര
അത്ഭുതകരം ആണ്. അവൻ അധികാരത്തോടും
ശക്തിയോടുംകൂടെ അശുദ്ധാത്മാക്കളോട്
കല്പിക്കുന്നു; അവ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
37 അവനെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത നാടെങ്ങും
പരന്നു.
38 അവൻ പള്ളിയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി ശിമോന്റെ
വീട്ടിൽചെന്ന്. ശിമോന്റെ അമ്മാവിയമ്മ†
കഠിനമായ പനി കൊണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടിയിരിക്കുക
ആയിരുന്നു. അവർ അവളെ സഹായിക്കണം

† **4. 38** ഭാര്യയുടെ അമ്മ

എന്നു യേശുവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 39 അവൻ
അവളെ കുനിഞ്ഞുനോക്കി, പനി വിട്ടു പോകാൻ
ആജ്ഞാപിച്ചു; അത് അവളെ വിട്ടുമാറി; അവൾ
ഉടനെ എഴുന്നേറ്റ് അവന് ശുശ്രൂഷചെയ്തു.

40 സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ പലതരം
അസുഖം ഉണ്ടായിരുന്നവരെ എല്ലാം അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ അവരുടെ
മേൽ കൈവച്ചു അവരെ സൌഖ്യമാക്കി.
41 പലരിൽനിന്നും ഭൂതങ്ങൾ; നീ ദൈവപുത്രനായ
ക്രിസ്തു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്
ഇറങ്ങി പോയി; താൻ ക്രിസ്തു എന്നു
അവ അറിയുകകൊണ്ട് മിണ്ടുവാൻ അവൻ
സമ്മതിക്കാതെ അവയെ ശാസിച്ചു.

42 പ്രഭാതമായപ്പോൾ അവൻ ആരും ഇല്ലാത്ത
ഒരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് പോയി. പുരുഷാരം അവനെ
അന്വേഷിച്ച് അവന്റെ അരികത്തുവന്ന് തങ്ങളെ
വിട്ടു പോകാതിരിക്കുവാൻ അവനെ തടഞ്ഞു.
43 യേശു അവരോട്: ഞാൻ മറ്റുള്ള പട്ടണങ്ങളിലും
ദൈവരാജ്യം സുവിശേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു;
ഇതിനു വേണ്ടിയാണ് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്
എന്നു പറഞ്ഞു.

44 അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിലെ പള്ളികളിൽ
പ്രസംഗിച്ചു.

5

1 ഒരു ദിവസം അവൻ ഗന്നേസരത്ത്
തടാകത്തിന്റെ കരയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ,
പുരുഷാരം ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നതിന്
വേണ്ടി അവന്റെ ചുറ്റും കൂടി. 2 രണ്ടു
പടക് കരയുടെ അടുത്തു നില്ക്കുന്നതു

അവൻ കണ്ട്; അവയിൽ നിന്നു മീൻ
പിടിക്കുന്നവർ ഇറങ്ങി വല കഴുകുകയായിരുന്നു.
3 അതിൽ ശിമോന്റെ പടകിൽ അവൻ കയറി.
കരയിൽ നിന്നു വെള്ളത്തിലേക്ക് അല്പം
നീക്കേണം എന്നു അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു;
അവൻ പടകിൽ ഇരുന്നു പുരുഷാരത്തെ
ഉപദേശിച്ചു. 4 പുരുഷാരത്തെ ഉപദേശിച്ചു
തീർന്നപ്പോൾ അവൻ ശിമോനോട്: ആഴമുള്ള
സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് നീക്കി മീൻപിടിക്കാനായി
വല ഇറക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അതിന്
ശിമോൻ: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ രാത്രിമുഴുവനും
അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല; എങ്കിലും
നീ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഞാൻ വല ഇറക്കാം
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 അവർ അങ്ങനെ
ചെയ്തപ്പോൾ വളരെ ഏറെ മീൻകൂട്ടം അവർക്ക്
ലഭിച്ചു. അവരുടെ വല കീറി പോകാറായി.
7 അവർ മറ്റെ പടകിലുള്ള കൂട്ടുകാരെ ആംഗ്യം
കാണിച്ച് സഹായത്തിന് വിളിച്ചു. അവർ
വന്നു രണ്ടു പടകും മുങ്ങുമാറാകുവോളും
നിറച്ചു. 8 ശിമോൻ പത്രൊസ് അത്
കണ്ടിട്ട് യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ മുട്ടുകുത്തി:
കർത്താവേ, ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ
ആകുന്നതുകൊണ്ട് എന്നെ വിട്ടുപോകേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അന്നത്തെ മീൻപിടുത്തത്തിൽ
അവനും അവനോട് കൂടെയുള്ളവരും
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 10 അതുപോലെ ശിമോന്റെ
കൂട്ടുകാരായ യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ എന്ന
സെബെദിമക്കളും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിരുന്നു. യേശു
ശിമോനോട്: ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ഇന്ന് മുതൽ
നീ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവൻ ആകും എന്നു

പറഞ്ഞു. 11 പിന്നെ അവർ പടകുകളെ കരയുടെ
അടുത്തേക്ക് അടുപ്പിച്ചിട്ടു സകലവും വിട്ടു
അവനെ അനുഗമിച്ചു.
12 ഒരു ദിവസം, അവൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ കുഷ്ഠം നിറഞ്ഞ ഒരു
മനുഷ്യൻ യേശുവിനെ കണ്ട് കവിണ്ണുവീണു:
കർത്താവേ, നിനക്ക് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ
ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു അവനോട്
അപേക്ഷിച്ചു. 13 യേശു കൈ നീട്ടി അവനെ
തൊട്ടു: എനിക്ക് മനസ്സുണ്ട്; ശുദ്ധമാക
എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ കുഷ്ഠം അവനെ
വിട്ടുമാറി. 14 യേശു അവനോട്: ഇതു ആരോടും
പറയരുത്; എന്നാൽ പോയി നിന്നെത്തന്നെ
പുരോഹിതന് കാണിച്ചു കൊടുക്കുക, അവർക്ക്
സാക്ഷ്യത്തിനായി മോശെ കല്പിച്ചതുപോലെ
നിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള വഴിപാട് അർപ്പിക്ക
എന്നു അവനോട് കല്പിച്ചു. 15 എന്നാൽ
യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത ധാരാളം
ആളുകൾ അറിയുവാൻ തുടങ്ങി. വളരെ
പുരുഷാരം വചനം കേൾക്കേണ്ടതിനും, തങ്ങളുടെ
രോഗങ്ങൾക്കു സൌഖ്യം കിട്ടേണ്ടതിനും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു. 16 അവനോ ഏകാന്തമായ
സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് പിൻവാങ്ങിപ്പോയി
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
17 ഒരു ദിവസം അവൻ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ,
ഗലീലയിലും യെഹൂദ്യയിലുമുള്ള
സകലഗ്രാമത്തിൽനിന്നും, യെരൂശലേമിൽ
നിന്നും വന്ന പരീശന്മാരും ന്യായശാസ്ത്രിമാരും
അവിടെ ഇരുന്നിരുന്നു. സൌഖ്യമാക്കുവാൻ
കർത്താവിന്റെ ശക്തി അവനോടുകൂടെ

ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അപ്പോൾ ചില ആളുകൾ
പക്ഷവാതം പിടിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ കിടക്കയിൽ
എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു; അവനെ അകത്ത്
കൊണ്ടുചെന്ന് അവന്റെ മുമ്പിൽ കിടത്തുവാൻ
ശ്രമിച്ചു. 19 പുരുഷാരം കാരണം അവനെ
അകത്ത് കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ വഴി കണ്ടില്ല.
അതുകൊണ്ട് അവർ വീടിന്റെ മുകളിൽ കയറി
ഓടു നീക്കി അവനെ കിടക്കയോടെ യേശുവിന്റെ
മുമ്പിൽ ഇറക്കിവച്ചു. 20 യേശു അവരുടെ
വിശ്വാസം കണ്ടിട്ട്: മനുഷ്യാ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 ശാസ്ത്രികളും പരീശരും: ഇവൻ ദൈവദൂഷണം
പറയുന്നു, ദൈവത്തിന് അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ
മോചിക്കുവാൻ മറ്റാർക്കും കഴിയില്ല എന്ന്
ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. 22 യേശു അവരുടെ ചിന്തകളെ
അറിഞ്ഞ് അവരോട്: നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ
ചിന്തിക്കുന്നത് എന്ത്? 23 നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ,
എഴുന്നേറ്റ് നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ ഏതാകുന്നു
എളുപ്പം എന്നു ചോദിച്ചു. 24 എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ
പാപങ്ങളെ മോചിക്കുവാൻ മനുഷ്യപുത്രന്
അധികാരം ഉണ്ട് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്
അവൻ പക്ഷവാതക്കാരനോട്: എഴുന്നേറ്റ് നിന്റെ
കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിലേക്ക് പോക എന്നു ഞാൻ
നിന്നോട് പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ഉടനെ
എല്ലാവരും കാൺകെ അവൻ എഴുന്നേറ്റ്, താൻ
കിടന്നിരുന്ന കിടക്ക എടുത്തു ദൈവത്തെ
മഹത്വീകരിച്ചുംകൊണ്ട് വീട്ടിലേക്ക് പോയി.
26 എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, ദൈവത്തെ

മഹത്വപ്പെടുത്തി. അവർ ഭയം നിറഞ്ഞവരായി, “ഇന്ന് നാം അപൂർവകാര്യങ്ങൾ കണ്ട് “എന്നു പറഞ്ഞു.

27 ഈ സംഭവങ്ങൾക്ക് ശേഷം യേശു
അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ, ലേവി എന്നു
പേരുള്ള ഒരു നികുതി പിരിവുകാരൻ
ചുങ്കസ്ഥലത്ത് ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട്; എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞു.
28 അവൻ സകലവും വിട്ടു എഴുന്നേറ്റ് അവനെ
അനുഗമിച്ചു. 29 ലേവി തന്റെ വീട്ടിൽ അവന്
ഒരു വലിയ വിരുന്നു ഒരുക്കി; അവിടെ നികുതി
പിരിവുകാരും വലിയൊരു പുരുഷാരവും
അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ ഇരുന്നു.
30 പരീശരും അവരുടെ ശാസ്ത്രികളും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോട്: നിങ്ങൾ ചുങ്കക്കാരോടും
പാപികളോടും കൂടെ തിന്നുകുടിക്കുന്നത് എന്ത്
എന്നു പരാതി പറഞ്ഞു 31 യേശു അവരോട്:
ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ സൌഖ്യമുള്ളവർക്ക്
വൈദ്യനെക്കൊണ്ട് ആവശ്യമില്ല; 32 ഞാൻ
നീതിമാന്മാരെ അല്ല, പാപികളെയാണ്
മാനസാന്തരത്തിന് വിളിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 അവർ അവനോട്:
യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഇടയ്ക്കിടെ ഉപവസിച്ചു
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; പരീശന്മാരുടെ ശിഷ്യന്മാരും
അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോ
തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോട്: മണവാളൻ
തോഴ്മക്കാരോടുകൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ അവരെ
ഉപവാസം ചെയ്യിപ്പാൻ കഴിയുമോ? 35 മണവാളൻ
അവരെ വിട്ടുപിരിയുന്ന കാലം വരും; അന്ന്,

ആ കാലത്ത്, അവർ ഉപവസിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 36 ഒരു ഉപമയും അവരോട്
പറഞ്ഞു: ആരും പുതിയവസ്ത്രം കീറിയെടുത്ത്
പഴയവസ്ത്രത്തോട് ചേർത്ത് തുന്നുമാറില്ല.
തുന്നിയാലോ പുതിയത് കീറുകയും പുതിയ
കഷണം പഴയതിനോട് ചേരാതിരിക്കയും
ചെയ്യും. 37 ആരും പുതിയ വീഞ്ഞ് പഴയ
തുരുത്തിയിൽ പകരുമാറില്ല, പകർന്നാൽ
പുതിയ വീഞ്ഞ് തുരുത്തിയെ പൊളിച്ച്
ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തിയും നശിച്ചുപോകും;
38 പുതിയ വീഞ്ഞ് പുതിയ തുരുത്തിയിൽ അത്രേ
പകർന്നുവയ്ക്കേണ്ടത്. 39 പിന്നെ പഴയത് കുടിച്ചിട്ട്
ആരും പുതിയത് ഉടനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല;
പഴയത് ഏറെ നല്ലത് എന്നു പറയും.

6

1 ഒരു ശബ്ബത്തിൽ യേശു വിളഭൂമിയിൽ* കൂടി
കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കതിർ†
പറിച്ചു കൈകൊണ്ട് തിരുമ്മിത്തിന്നു. 2 പരീശരിൽ
ചിലർ "ശബ്ബത്തിൽ അനുവദിക്കാത്തത്
എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്തത്?" എന്നു
ചോദിച്ചു. 3 യേശു അവരോട്: ദാവീദ് തനിക്കും
കൂടെയുള്ളവർക്കും വിശന്നപ്പോൾ എന്താണ്
ചെയ്തത്? അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്ന്
4 പുരോഹിതന്മാർ മാത്രമല്ലാതെ ആരും
തിന്നരുതാത്ത കാഴ്ചയപ്പം വാങ്ങി തിന്നുകയും
കൂടെയുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു
എന്നുള്ളത് നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു

* **6. 1** ഗോതമ്പ് പാകിയിരിക്കുന്ന വലിയ കൃഷിസ്ഥലം † **6. 1** ഗോതമ്പ് ചെടിയുടെ ഗോതമ്പ് ഉണ്ടാകുന്ന ഏറ്റവും മുകളിലുള്ള ഭാഗം.

ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിനും
കർത്താവ് ആകുന്നു എന്നും അവരോട് പറഞ്ഞു.
6 മറ്റൊരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ
ചെന്ന് ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ വലങ്കൈ ശോഷിച്ച
ഒരു മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
7 ശാസ്ത്രികളും പരീശരും അവനിൽ കുറ്റം
ചുമത്തുവാൻ എന്തെങ്കിലും കാരണം
അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ ശബ്ബത്തിൽ
ആ മനുഷ്യനെ സൌഖ്യമാക്കുമോ എന്നു
ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 8 അവരുടെ വിചാരം
മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് അവൻ ശോഷിച്ച കയ്യുള്ള
മനുഷ്യനോടു: എഴുന്നേറ്റ് നടുവിൽ നില്ക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു; 9 അവൻ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നു.
യേശു അവരോട്: ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒന്ന്
ചോദിക്കട്ടെ: ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്കയോ
തിന്മചെയ്കയോ ജീവനെ രക്ഷിയ്ക്കുകയോ
നശിപ്പിക്കയോ ചെയ്യുന്നത് നിയമാനുസൃതമോ?
എന്നു ചോദിച്ചു. 10 അവരെ എല്ലാം ചുറ്റും നോക്കീട്ട്
ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു, അവന്റെ കൈ
സുഖമായി. 11 അവർക്ക് കഠിനമായ ദേഷ്യം
തോന്നി. യേശുവിനെ എന്ത് ചെയ്യേണം എന്നു
തമ്മിൽതമ്മിൽ ആലോചിച്ചു.
12 മറ്റൊരു ദിവസം അവൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുവാനായി ഒരു മലയിൽ ചെന്ന്.
അവൻ ദൈവത്തോട് രാത്രി മുഴുവൻ
പ്രാർത്ഥിച്ചു. 13 രാവിലെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ
അടുക്കൽ വിളിച്ചു, അവരിൽ പന്ത്രണ്ടുപേരെ
തെരഞ്ഞെടുത്തു, അവർക്ക് അപ്പൊസ്തലന്മാർ
എന്നും പേർവിളിച്ചു. 14 അവരുടെ പേരുകൾ:

പത്രൊസ് എന്നു അവൻ പേർവിളിച്ച ശിമോൻ,
അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ്,
യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ, ഫിലിപ്പൊസ്,
ബർത്തൊലൊമായി, 15 മത്തായി, തോമസ്,
അൽഫായിയുടെ മകനായ യാക്കോബ്,
എരിവുകാരനായ ശിമോൻ, 16 യാക്കോബിന്റെ
സഹോദരനായ യൂദാ, ദ്രോഹിയായ്തീർന്ന
ഈസ്കര്യോത്ത് യൂദാ എന്നിവർ തന്നേ. 17 അവൻ
അവരോട് കൂടെ മലയിൽനിന്നു താഴെ ഇറങ്ങി
സമഭൂമിയിൽ നിന്നു; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ
കൂട്ടവും, യെഹൂദ്യയിൽ എല്ലായിടത്തുനിന്നും,
യെരൂശലേമിൽ നിന്നും സോർ, സീദോൻ എന്ന
സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ നിന്നും, അവന്റെ വചനം
കേൾക്കുവാനും രോഗശാന്തി കിട്ടുവാനും
വന്ന ബഹു പുരുഷാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു.
18 അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിച്ചവരും സൌഖ്യം
പ്രാപിച്ചു. 19 അവനിൽ നിന്നു ശക്തി പുറപ്പെട്ടു
എല്ലാവരെയും സൌഖ്യമാക്കുകകൊണ്ട്
പുരുഷാരം ഒക്കെയും അവനെ തൊടുവാൻ
ശ്രമിച്ചു.

20 അനന്തരം അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ
നോക്കി പറഞ്ഞത്: ദരിദ്രന്മാരായ നിങ്ങൾ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കുള്ളത്.
21 ഇപ്പോൾ വിശക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; നിങ്ങൾക്ക് തൃപ്തിവരും;
ഇപ്പോൾ കരയുന്നവരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
നിങ്ങൾ ചിരിക്കും. 22 മനുഷ്യപുത്രൻ നിമിത്തം
മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ ദ്വേഷിച്ച് കൂട്ടത്തിൽനിന്ന്
പുറന്തള്ളുകയും നിന്ദിക്കുകയും നിങ്ങൾ
ദുഷ്ടർ എന്നു പറഞ്ഞ് നിങ്ങളെ തള്ളുകയും

ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 23 ആ
നാളിൽ സന്തോഷിക്കുവിൻ; നിങ്ങളുടെ
പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയത്; അവരുടെ
പിതാക്കന്മാർ പ്രവാചകന്മാരോട് അങ്ങനെ
തന്നെ ചെയ്തുവല്ലോ. 24 എന്നാൽ സമ്പന്നരായ
നിങ്ങൾക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസം
നിങ്ങൾക്ക് നേരത്തേ ലഭിച്ചുപോയല്ലോ.
25 ഇപ്പോൾ തൃപ്തന്മാരായ നിങ്ങൾക്ക് അയ്യോ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾക്ക് വിശക്കും. ഇപ്പോൾ
ചിരിക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം;
നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചു കരയും. 26 സകലമനുഷ്യരും
നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക്
അയ്യോ കഷ്ടം; അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ
കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ അങ്ങനെ ചെയ്തുവല്ലോ.

27 എന്നാൽ കേൾക്കുന്നവരായ
നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നത്: നിങ്ങളുടെ
ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുന്നവർക്കു ഗുണം
ചെയ്‌വിൻ. 28 നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ
അനുഗ്രഹിക്കുവിൻ; നിങ്ങളെ ദുഷിക്കുന്നവർക്ക്
വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. 29 നിന്നെ ഒരു കവിളിൽ
അടിക്കുന്നവന് മറ്റേതും കാണിച്ചു കൊടുക്കുക;
നിന്റെ പുതപ്പ് എടുത്തുകളയുന്നവന് നിന്റെ
ഉടുപ്പും എടുത്തുകളയുവാൻ അനുവദിക്കുക.
30 നിന്നോട് ചോദിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും
കൊടുക്ക; നിനക്ക് അവകാശമുള്ള എന്തെങ്കിലും
എടുത്തുകളയുന്നവനോട് മടക്കി ചോദിക്കരുത്.
31 മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ
ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ അവർക്കും
ചെയ്‌വിൻ. 32 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ

സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ലാഭം കിട്ടും?
പാപികളും തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ
സ്നേഹിക്കുന്നുവല്ലോ. 33 നിങ്ങൾക്ക്
നന്മചെയ്യുന്നവർക്ക് നന്മ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്ക്
എന്ത് ലാഭം കിട്ടും? പാപികളും അങ്ങനെ തന്നെ
ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 34 നിങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചു നൽകും
എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് കടം കൊടുത്താൽ
നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് കിട്ടും? പാപികളും കുറയാതെ
മടക്കിവാങ്ങേണ്ടതിന് പാപികൾക്ക് കടം
കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ. 35 നിങ്ങളോ ശത്രുക്കളെ
സ്നേഹിപ്പിൻ; അവർക്ക് നന്മ ചെയ്‌വിൻ; ഒന്നും
പകരം ആഗ്രഹിക്കാതെ കടം കൊടുക്കുവിൻ;
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വളരെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും;
നിങ്ങൾ അത്യുന്നതന്റെ മക്കൾ ആകും;
അവൻ നന്ദികെട്ടവരോടും ദുഷ്ടന്മാരോടും
ദയ കാണിക്കുന്നു. 36 അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
പിതാവ് കരുണയുള്ളവൻ ആകുന്നതുപോലെ
നിങ്ങളും കരുണയുള്ളവർ ആകുവിൻ.
37 ആരെയും വിധിക്കരുത്; എന്നാൽ നിങ്ങളും
വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല; ആർക്കും ശിക്ഷ
വിധിക്കരുത്; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും ശിക്ഷാവിധി
ഉണ്ടാകയില്ല; എല്ലാവരോടും ക്ഷമിക്കുവിൻ;
എന്നാൽ ദൈവം നിങ്ങളോടും ക്ഷമിയ്ക്കും.
38 കൊടുക്കുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടും;
അമർത്തി കുലുക്കി നിറഞ്ഞു കവിയുന്ന നല്ല
അളവ് നിങ്ങളുടെ മടിയിൽ തരും; നിങ്ങൾ
അളക്കുന്ന അതേ അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും
അളന്നുകിട്ടും.

39 അവൻ ഒരുപമയും അവരോട് പറഞ്ഞു:
ഒരു കുരുടന് മറ്റൊരു കുരുടനെ വഴി

കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ കഴിയുമോ?
രണ്ടുപേരും കുഴിയിൽ വീഴും. ശിഷ്യൻ
ഗുരുവിനേക്കാൾ വലിയവനല്ല, 40 എന്നാൽ
അഭ്യസനം പൂർത്തിയാക്കിയവൻ എല്ലാം
ഗുരുവിനെപ്പോലെ ആകും. 41 എന്നാൽ നീ
സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരട് കാണുകയും
സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതു എന്ത്? 42 അല്ലെങ്കിൽ,
സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ നോക്കാതെ: സഹോദരാ,
നിൽക്ക; നിന്റെ കണ്ണിലെ കരട് എടുത്തുകളയട്ടെ
എന്നു സഹോദരനോട് പറയുവാൻ നിനക്ക്
എങ്ങനെ കഴിയും? കപടഭക്തിക്കാരാ, ആദ്യം
സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ എടുത്തുകളയുക;
എന്നാൽ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരട്
എടുത്തുകളയുവാൻ വ്യക്തമായി കാണുമല്ലോ.
43 ചീത്തഫലം കായ്ക്കുന്ന നല്ല വൃക്ഷമില്ല;
നല്ലഫലം കായ്ക്കുന്ന ചീത്ത വൃക്ഷവുമില്ല. 44 ഏത്
വൃക്ഷത്തെയും ഫലംകൊണ്ട് അറിയാം. ആർക്കും
മുള്ളിൽനിന്ന് അത്തിപ്പഴം ശേഖരിക്കുവാനും
ഞെരിഞ്ഞിലിൽ നിന്നു മുന്തിരിങ്ങ പറിക്കുവാനും
സാധിക്കുകയില്ല. 45 നല്ലമനുഷ്യൻ തന്റെ
ഹൃദയത്തിലെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു നല്ലത്
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ ദോഷമായതിൽ
നിന്നു ദോഷം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ
നിന്നു നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതാണല്ലോ നാം
സംസാരിക്കുന്നത്.

46 നിങ്ങൾ എന്നെ കർത്താവേ, കർത്താവേ
എന്നു വിളിക്കുകയും ഞാൻ പറയുന്നത്
അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു

എന്ത്? 47 എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു എന്റെ
വചനം കേട്ട് അനുസരിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
ആരോടാണ് തുല്യൻ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം.
48 ആഴത്തിൽക്കുഴിച്ച് പാറമേൽ അടിസ്ഥാനം
ഇട്ട് വീട് പണിയുന്ന മനുഷ്യനോടു അവൻ
തുല്യൻ. വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായിട്ട് ഒഴുക്ക്
വീടിനോട് അടിച്ചു; എന്നാൽ അത് നല്ലവണ്ണം
പണിതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇളകിപ്പോയില്ല.
49 എന്റെ വചനം കേട്ടിട്ട് അനുസരിക്കാത്തവനോ
അടിസ്ഥാനം കൂടാതെ മണ്ണിന്മേൽ വീട് പണിത
മനുഷ്യനോടു തുല്യൻ. ഒഴുക്ക് അടിച്ച ഉടനെ അത്
വീണു; ആ വീടിന്റെ വീഴ്ച പൂർണ്ണവുമായിരുന്നു.

7

1 തന്റെ വചനങ്ങളെ ജനങ്ങളോട്
അറിയിച്ചുതീർന്നശേഷം യേശു കഫർന്നഹൂമിൽ
ചെന്ന്.
2 അവിടെയുള്ള ശതാധിപന്റെ പ്രിയനായ ഒരു
ദാസൻ അസുഖം പിടിച്ച് മരിക്കാറായിരുന്നു.
3 ശതാധിപൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ട്, യേശു
വന്നു തന്റെ ദാസനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി
അപേക്ഷിക്കുവാൻ, യെഹൂദന്മാരുടെ മൂപ്പന്മാരെ
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 4 അവർ
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോട്
താല്പര്യമായി അപേക്ഷിച്ചു: നീ അത്
ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ അവൻ യോഗ്യൻ; 5 അവൻ
നമ്മുടെ ജനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾക്കു
ഒരു പള്ളിയും പണിതു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 യേശു അവരോടുകൂടെ പോയി,
വീടിനോട് അടുക്കാറായപ്പോൾ ശതാധിപൻ

സ്നേഹിതന്മാരെ അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു:
കർത്താവേ, പ്രയാസപ്പെടേണ്ടാ; നീ എന്റെ വീട്ടിൽ
വരുവാനുള്ള യോഗ്യത എനിക്കില്ല; 7 നിന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ എന്നു
എനിക്ക് തോന്നീട്ടുമില്ല; ഒരു വാക്ക് കല്പിച്ചാൽ
എന്റെ ദാസന് സൌഖ്യംവരും. 8 ഞാനും
അധികാരത്തിന് കീഴിലുള്ള മനുഷ്യൻ ആണ്;
എന്റെ കീഴിലും പടയാളികൾ ഉണ്ട്; ഒരുവനോട്
പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പോകുന്നു;
മറ്റൊരുവനോട് വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ
വരുന്നു; എന്റെ ദാസനോട്: ഇതു ചെയ്ക
എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറയിച്ചു. 9 യേശു അത് കേട്ടിട്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
തിരിഞ്ഞുനോക്കി, തന്നെ അനുഗമിക്കുന്ന
കൂട്ടത്തോട്: യിസ്രായേലിൽകൂടെ ഇങ്ങനെയുള്ള
വിശ്വാസം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു;
10 ശതാധിപൻ പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നവർ വീട്ടിൽ
മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ദാസനെ സൌഖ്യത്തോടെ
കണ്ട്.
11 പിറ്റെന്നാൾ അവൻ നയിൻ എന്ന
പട്ടണത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും വളരെ പുരുഷാരവും കൂടെ
പോയി. 12 അവൻ പട്ടണത്തിന്റെ വാതിലോടു
അടുത്തപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ ഒരാളെ പുറത്തു
കൊണ്ടുവരുന്നു; അവൻ അമ്മയ്ക്ക്
ഏകജാതനായ മകൻ; അവളോ വിധവ
ആയിരുന്നു. പട്ടണത്തിലെ ഒരു വലിയ
പുരുഷാരവും അവളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
13 അവളെ കണ്ടിട്ട് കർത്താവ് മനസ്സലിഞ്ഞ്

അവളോട്: കരയണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
അടുത്തുചെന്ന് ശവമഞ്ചം* തൊട്ടു; അപ്പോൾ
അത് ചുമക്കുന്നവർ നിന്നു.
14 ബാല്യക്കാരാ,
എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
15 മരിച്ചവൻ
എഴുന്നേറ്റിരുന്ന് സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി; യേശു
അവനെ അമ്മയ്ക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.
16 എല്ലാവരും പരിഭ്രാന്തരായി: ഒരു വലിയ
പ്രവാചകനെ നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നും
എഴുന്നേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ
സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ
മഹത്വീകരിച്ചു.
17 അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ശ്രുതി
യെഹൂദ്യയിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റുമുള്ള നാടെങ്ങും
പ്രസിദ്ധമായി.

18 ഇതു ഒക്കെയും യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
അവനോട് അറിയിച്ചു.
19 അപ്പോൾ യോഹന്നാൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ വിളിച്ചു,
വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ? അല്ല, ഞങ്ങൾ
മറ്റൊരുത്തനെ കാത്തിരിക്കേണമോ എന്നു
കർത്താവിനോട് ചോദിക്കാൻ അവരെ
പറഞ്ഞയച്ചു.
20 ആ പുരുഷന്മാർ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ? അല്ല,
ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുത്തനെ കാത്തിരിക്കേണമോ
എന്നു ചോദിപ്പാൻ, യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ
ഞങ്ങളെ നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
21 ആ സമയത്ത് യേശു
വ്യാധികളും ദണ്ഡങ്ങളും ദുരാത്മാക്കളും
പിടിച്ച പലരെയും സൌഖ്യമാക്കുകയും പല

---
* **7. 13** മരിച്ച വ്യക്തിയുടെ ശവം കൊണ്ട് പോകുന്ന കിടക്ക

കുരുടന്മാർക്ക് കാഴ്ച നല്കുകയും ചെയ്തിട്ട്
അവരോട്: 22 കുരുടർ കാണുന്നു; മുടന്തർ
നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുദ്ധരായ്
തീരുന്നു; ചെകിടർ കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു; ദിരദ്രന്മാരോട്
സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ
നിങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു
യോഹന്നാനെ ചെന്ന് അറിയിക്കുവിൻ.
23 എന്നാൽ എന്റെ പ്രവർത്തനം മൂലം എന്നെ
അവിശ്വസിക്കാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.

24 യോഹന്നാന്റെ ദൂതന്മാർ പോയശേഷം
അവൻ പുരുഷാരത്തോട് യോഹന്നാനെക്കുറിച്ച്
പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്: നിങ്ങൾ എന്ത്
കാണാനാണ് മരുഭൂമിയിലേക്ക് പോയത്?
കാറ്റിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയോ?† 25 അല്ല, എന്ത്
കാണ്മാൻ പോയി? മാർദ്ദവവസ്ത്രം‡ധരിച്ച
മനുഷ്യനെയോ? മോടിയുള്ള വസ്ത്രം
ധരിച്ചു ആഡംബരമായി ജീവിക്കുന്നവർ
രാജകൊട്ടരത്തിലാണ് ഉള്ളത്. 26 അല്ല, എന്ത്
കാണ്മാൻ പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെയോ? അതേ,
പ്രവാചകനിലും മികച്ചവനെ തന്നേ എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:

27 “ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിനക്ക് മുമ്പായി
അയയ്ക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ
നിനക്ക് വഴി ഒരുക്കും.”

---

† **7. 24** ഓട എന്നത് ചതുപ്പ് സ്ഥലത്ത് വളരുന്ന ചെടിയാണ്. കാറ്റ് അടിക്കുമ്പോൾ വളഞ്ഞു പോകത്തക്കവണ്ണം ദുർബ്ബലം ആണത്.
‡ **7. 25** ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്ത്രം വളരെ വില കൂടിയതാണ്

എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നത് അവനെക്കുറിച്ചാകുന്നു.
28 സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ
യോഹന്നാനേക്കാൾ വലിയവൻ ആരുമില്ല;
ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനോ
അവനിലും വലിയവൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. -- 29 എന്നാൽ ജനം ഒക്കെയും,
ചുങ്കക്കാരും കേട്ടിട്ട് യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം
ഏറ്റതിനാൽ ദൈവത്തെ നീതീകരിച്ചു. 30 എങ്കിലും
പരീശരും ന്യായശാസ്ത്രികളും അവനാൽ
സ്നാനം ഏല്ക്കാതെ, തങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ ആലോചന ത്യജിച്ച് കളഞ്ഞു.
--- 31 ഈ തലമുറയിലെ മനുഷ്യരെ ഞാൻ
ഏതിനോട് ഉപമിക്കണം? അവർ ഏതിനോട്
തുല്യം? 32 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി
കുഴലൂതി, നിങ്ങൾ നൃത്തംചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ
നിങ്ങൾക്കായി വിലാപം പാടി, നിങ്ങൾ കരഞ്ഞില്ല
എന്നു ചന്തസ്ഥലത്ത് ഇരുന്നു അന്യോന്യം
വിളിച്ചുപറയുന്ന കുട്ടികളോട് അവർ തുല്യർ.
33 യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ അപ്പം തിന്നാതെയും
വീഞ്ഞ് കുടിക്കാതെയും വന്നിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ട് അവന് ഭൂതം ഉണ്ട് എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 34 മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും
കുടിച്ചുംകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു; ഭക്ഷണപ്രിയനും
മദ്യപാനിയുമായ മനുഷ്യൻ; ചുങ്കക്കാരുടെയും
പാപികളുടെയും സ്നേഹിതൻ എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നു. 35 ജ്ഞാനമോ തന്റെ എല്ലാ മക്കളാലും
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

36 പരീശരിൽ ഒരാൾ തന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷണം
കഴിക്കുവാൻ അവനെ ക്ഷണിച്ചു; അവൻ
പരീശന്റെ വീട്ടിൽചെന്ന് ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു.

37 ആ പട്ടണത്തിൽ പാപിയായ ഒരു സ്ത്രീ, അവൻ
പരീശന്റെ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നതു
അറിഞ്ഞ് ഒരു വെങ്കൽഭരണി പരിമളതൈലം
കൊണ്ടുവന്നു, 38 പുറകിൽ അവന്റെ കാല്ക്കൽ
കരഞ്ഞുകൊണ്ട് നിന്നു കണ്ണുനീർകൊണ്ട്
അവന്റെ കാൽ നനച്ചുതുടങ്ങി; തലമുടികൊണ്ട്
തുടച്ച് കാൽ ചുംബിച്ചു തൈലം പൂശി. 39 അവനെ
ക്ഷണിച്ച പരീശൻ അത് കണ്ടിട്ട്: ഇവൻ
പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ, തന്നെ
തൊടുന്ന സ്ത്രീ ആരെന്നും എങ്ങനെയുള്ളവൾ
എന്നും അറിയുമായിരുന്നു; അവൾ പാപിയല്ലോ
എന്നു ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു 40 യേശു പരീശനോട്
“ശിമോനേ, നിന്നോട് ഒന്ന് പറവാനുണ്ട്” എന്നു
യേശു പറഞ്ഞതിന്: ഗുരോ, പറഞ്ഞാലും എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 41 കടം കൊടുക്കുന്ന ഒരാൾക്ക്
രണ്ടു കടക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരാൾ അഞ്ഞൂറ്
വെള്ളിക്കാശും മറ്റവൻ അമ്പത് വെള്ളിക്കാശും
കൊടുക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നു. 42 കടം വീട്ടുവാൻ
അവർക്ക് വക ഇല്ലായ്കയാൽ അവൻ
രണ്ടുപേർക്കും ഇളച്ചുകൊടുത്തു; എന്നാൽ
അവരിൽ ആർ അവനെ അധികം സ്നേഹിക്കും?
43 അധികം ഇളച്ചുകിട്ടിയവൻ എന്നു ഞാൻ
ഊഹിക്കുന്നു എന്നു ശിമോൻ പറഞ്ഞു. അവൻ
അവനോട്: നീ വിധിച്ചതു ശരി എന്നു പറഞ്ഞു.
44 സ്ത്രീയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ശിമോനോട്
പറഞ്ഞത്: ഈ സ്ത്രീയെ കാണുന്നുവോ? ഞാൻ
നിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു, നീ എന്റെ കാൽ കഴുകുവാൻ
വെള്ളം തന്നില്ല; ഇവളോ കണ്ണുനീർകൊണ്ട് എന്റെ
കാൽ നനച്ച് തലമുടികൊണ്ട് തുടച്ച്. 45 നീ എന്നെ
ചുംബനം ചെയ്തു സ്വീകരിച്ചില്ല; ഇവളോ ഞാൻ

അകത്ത് വന്നതുമുതൽ ഇടവിടാതെ എന്റെ
കാൽ ചുംബിച്ചു. 46 നീ എന്റെ തലയിൽ തൈലം
പൂശിയില്ല; ഇവളോ പരിമള തൈലംകൊണ്ട്
എന്റെ കാൽ പൂശി.§ 47 ആകയാൽ ഇവളുടെ
അനേകമായ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു; അവൾ വളരെ
സ്നേഹിച്ചുവല്ലോ; അല്പം മോചിച്ചുകിട്ടിയവൻ
അല്പം സ്നേഹിക്കുന്നു. 48 പിന്നെ അവൻ
അവളോട്: നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു
തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവനോട്
കൂടെ ഭക്ഷണത്തിന് ഇരുന്നവർ: പാപമോചനവും
കൊടുക്കുന്ന ഇവൻ ആർ എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 50 അവനോ സ്ത്രീയോട്:
നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

8

1 അതിനുശേഷം യേശു ഗ്രാമങ്ങളിലും
പട്ടണങ്ങളിലും കൂടി സഞ്ചരിച്ചു. അവിടെ
ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിക്കുകയും സുവിശേഷം
അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. 2 അവനോടുകൂടെ
പന്ത്രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരും, അവൻ ദുരാത്മാക്കളെയും
വ്യാധികളേയും നീക്കി സൌഖ്യം വരുത്തിയ
ചില സ്ത്രീകളും, ഏഴ് ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും 3 ഹെരോദാവിന്റെ
കാര്യവിചാരകനായ കൂസയുടെ ഭാര്യ
യോഹന്നയും, ശൂശന്നയും തങ്ങളുടെ

§ **7. 46** ആലിംഗനം ചെയ്യുക, കാൽ കഴുകുക, തലയിൽ തൈലം പൂശുക എന്നിവ ഒരു അതിഥി വരുമ്പോൾ ചെയ്യേണ്ട ആചാരങ്ങൾ ആകുന്നു.

വസ്തുവകകൊണ്ടു അവർക്ക് ശുശ്രൂഷചെയ്തു
പോന്ന മറ്റുപല സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.
4 പിന്നെ വലിയൊരു പുരുഷാരവും, ഓരോ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നവരും, ഒരുമിച്ചുകൂടിയപ്പോൾ അവൻ
അവരോട് ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു: ഒരു
കൃഷിക്കാരൻ വിത്ത് വിതയ്ക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു.
5 വിതയ്ക്കുമ്പോൾ ചിലത് വഴിയരികിൽ
വീണു. ചിലത് മനുഷ്യർ ചവിട്ടുകയും, ചിലത്
ആകാശത്തിലെ പറവജാതി തിന്നുകളകയും
ചെയ്തു. 6 മറ്റു ചിലത് പാറമേൽ വീണു മുളച്ചു,
നനവില്ലായ്കയാൽ ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലത്
മുള്ളിനിടയിൽ വീണു; മുള്ളും അതിനോടൊപ്പം
മുളച്ചു അതിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു. 8 മറ്റു
ചിലത് നല്ലനിലത്ത് വീണു. അത് മുളച്ചു നൂറുമേനി
ഫലം കൊടുത്തു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ട്: കേൾക്കുവാൻ
ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ എന്നു വിളിച്ചു
പറഞ്ഞു.
9 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോട് ഈ
ഉപമയുടെ അർത്ഥം എന്താണ്? എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന് അവൻ മറുപടിയായി
പറഞ്ഞത്: 10 ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെ
അറിയുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു;
മറ്റുള്ളവർ കാണുന്നു എങ്കിലും അവർക്ക് ഒന്നും
മനസ്സിലാകാതിരിക്കുവാനും, കേൾക്കുന്നു
എങ്കിലും ഒന്നും ഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാനും
ഉപമകളിലൂടെ ആണ് ഞാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.
11 ഉപമയുടെ അർത്ഥം ഇതാകുന്നു: വിത്ത്
ദൈവവചനം ആണ്; 12 വഴിയരികെയുള്ളവർ
കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചു

രക്ഷിയ്ക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ പിശാച് വന്നു
അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു വചനം
എടുത്തുകളയുന്നു. 13 പാറമേലുള്ളവരോ
കേൾക്കുമ്പോൾ വചനം സന്തോഷത്തോടെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവർ എങ്കിലും അവർക്ക്
വേരില്ല; അവർ തല്ക്കാലം വിശ്വസിക്കയും
പരീക്ഷാസമയത്ത് വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു മാറി
പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. 14 മുള്ളിനിടയിൽ
വീണതോ, വചനം കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും,
വിവിധ ചിന്തകളാലും, ധനത്താലും, ഈ
ലോകത്തിലെ സന്തോഷങ്ങളാലും ഞെരുങ്ങി
പൂർണ്ണമായി ഫലം കൊടുക്കാത്തവരത്രേ. 15 നല്ല
മണ്ണിലുള്ളതോ വചനം കേട്ടിട്ട്, ഹൃദയത്തിൽ
സംഗ്രഹിക്കുകയും, ക്ഷമയോടെ ഗുണമുള്ള
നല്ലഫലം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ തന്നേ.
16 വിളക്കു കത്തിച്ചിട്ട് ആരും അതിനെ
പാത്രംകൊണ്ട് മൂടുകയോ കട്ടിലിന്റെ കീഴിൽ
വെയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അകത്ത്
വരുന്നവർക്ക് വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിന്
തണ്ടിന്മേൽ*ആണ് വെയ്ക്കുന്നത്.
17 വെളിപ്പെടാതെ രഹസ്യമായിരിക്കുന്നതു
ഒന്നുമില്ല; വെളിച്ചത്തു വരാതെ
മറവായിരിക്കുന്നതും ഒന്നുമില്ല. 18 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ എങ്ങനെ കേൾക്കുന്നു എന്നു
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ, കാരണം ദൈവവചനം
കേട്ടിട്ട് മനസ്സിലാകുന്നവനു കൂടുതൽ കിട്ടും;
ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉണ്ട് എന്നു തോന്നുന്നതും
കൂടെ എടുത്തുകളയും.

---

* **8. 16** വിളക്കുകാൽ എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും വെളിച്ചം കാണുന്നതിനായി വിളക്ക് തൂക്കിയിടുന്ന സ്ഥലം.

19 അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
20 അവനെ കാണുവാനായി അടുക്കൽ വന്നു.
എന്നാൽ പുരുഷാരം കാരണം അവന്റെ
അടുക്കലേക്ക് വരുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നിന്റെ
അമ്മയും സഹോദരന്മാരും നിന്നെ കാണ്മാൻ
ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തു നില്ക്കുന്നു എന്നു
ചിലർ അവനോട് അറിയിച്ചു. 21 അവരോട്
അവൻ: ദൈവവചനം കേട്ട് അനുസരിക്കുന്നവർ
എല്ലാം എന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
ആകുന്നു എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
22 ഒരു ദിവസം അവൻ ശിഷ്യന്മാരുമായി
പടകിൽ കയറി; നാം തടാകത്തിന്റെ
അക്കരെ പോക എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു.
23 അവർ തുഴഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ
യേശു ഉറങ്ങിപ്പോയി 24 തടാകത്തിൽ ഒരു
ചുഴലിക്കാറ്റ് ഉണ്ടായി. പടകിൽ വെള്ളം
നിറഞ്ഞു. അവർ പേടിച്ചു യേശുവിന്റെ
അടുക്കെ ചെന്ന്: നാഥാ, നാഥാ, ഞങ്ങൾ
മരിക്കാൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
ഉണർത്തി; അവൻ എഴുന്നേറ്റ് കാറ്റിനേയും
രൂക്ഷമായ തിരമാലകളേയും ശാസിച്ചു; അവ
അമർന്നു ശാന്തത ഉണ്ടായി. പിന്നെ അവരോട്:
25 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ എന്നു പറഞ്ഞു;
അവരോ ഭയപ്പെട്ടു: ഇവൻ ആർ? അവൻ
കാറ്റിനോടും വെള്ളത്തോടും കല്പിക്കുകയും അവ
അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
26 യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും ഗലീലയ്ക്ക്
എതിരെയുള്ള ഗെരസേന്യദേശത്ത് എത്തി.
27 അവൻ കരയ്ക്ക് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ വളരെ

കാലമായി ഭൂതങ്ങൾ ബാധിച്ചൊരു മനുഷ്യൻ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു അവർക്ക് എതിരെ
വന്നു. അവൻ വളരെക്കാലമായി വസ്ത്രം
ധരിക്കാതെയും വീട്ടിൽ പാർക്കാതെയും
ശവക്കല്ലറകളിൽ ആയിരുന്നു താമസിച്ചത്.
28 അവൻ യേശുവിനെ കണ്ടിട്ട് നിലവിളിച്ചു
അവനെ നമസ്കരിച്ചു: യേശുവേ,
മഹോന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, നീ
എന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നത് എന്തിന്?
എന്നെ ഉപദ്രവിക്കരുതേ എന്നു ഞാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു.
29 അവൻ അശുദ്ധാത്മാവിനോട് ആ മനുഷ്യനെ
വിട്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചിരുന്നു. അത്
വളരെക്കാലമായി അവനെ ബാധിച്ചിരുന്നു;
അവനെ ചങ്ങലയും വിലങ്ങും ഇട്ട് ബന്ധിച്ചു
സൂക്ഷിച്ചിരുന്നിട്ടും അവൻ ബന്ധനങ്ങളെ
തകർക്കുകയും ഭൂതം അവനെ കാടുകളിലേക്ക്
ഓടിക്കയും ചെയ്യും. 30 യേശു അവനോട്: നിന്റെ
പേർ എന്ത് എന്നു ചോദിച്ചു. അനേകം ഭൂതങ്ങൾ
അവനെ ബാധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്; ലെഗ്യോൻ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 31 പാതാളത്തിലേക്ക്
പോകുവാൻ കല്പിക്കരുത് എന്നു അവ അവനോട്
അപേക്ഷിച്ചു. 32 അവിടെ മലയിൽ വലിയൊരു
പന്നിക്കൂട്ടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയിൽ
പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവാദം തരേണം എന്നു
അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ അനുവാദം
കൊടുത്തു. 33 ഭൂതങ്ങൾ ആ മനുഷ്യനെ
വിട്ടു പന്നികളിൽ കടന്നപ്പോൾ പന്നിക്കൂട്ടം
വളരെ വേഗം തടാകത്തിലേക്ക് പാഞ്ഞു
വീർപ്പുമുട്ടി ചത്തു. 34 ഈ സംഭവിച്ചത് പന്നിയെ

മേയ്ക്കുന്നവർ കണ്ടിട്ട് ഓടിപ്പോയി പട്ടണത്തിലും
നാട്ടിലും അറിയിച്ചു.
35 അവിടെ സംഭവിച്ചത്
കാണ്മാൻ അവർ പുറപ്പെട്ടു യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു, ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മനുഷ്യൻ
വസ്ത്രം ധരിച്ചും നല്ല ബോധത്തോടെയും
യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട്
ഭയപ്പെട്ടു.
36 ഭൂതം ബാധിച്ചവനു സൌഖ്യംവന്നത്
എങ്ങനെ എന്നു കണ്ടവർ അവരോട് അറിയിച്ചു.
37 ഗെരസേന്യദേശത്തിലെ ജനസമൂഹം എല്ലാം
ഭയപരവശരായി തങ്ങളെ വിട്ടുപോകേണം
എന്നു അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങനെ
അവൻ പടകുകയറി മടങ്ങിപ്പോന്നു.
38 ഭൂതങ്ങൾ
വിട്ടുപോയ ആൾ അവനോടുകൂടെ പോകുവാൻ
അനുവാദം ചോദിച്ചു.
39 അതിന് അവൻ: നീ
വീട്ടിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു ദൈവം നിനക്ക് ചെയ്തതു
ഒക്കെയും അറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
അയച്ചു. അവൻ പോയി യേശു തനിക്കു
ചെയ്തതു ഒക്കെയും പട്ടണത്തിൽ എല്ലാടവും
അറിയിച്ചു.

40 യേശു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ പുരുഷാരം അവനെ
സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു; അവർ എല്ലാവരും
യേശുവിനായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.
41 അപ്പോൾ പള്ളിപ്രമാണിയായ യായിറോസ്
എന്നു പേരുള്ളോരു മനുഷ്യൻ വന്നു യേശുവിന്റെ
കാല്ക്കൽ വീണു.
42 അവന് ഏകദേശം
പന്ത്രണ്ട് വയസ്സുള്ള ഏകജാതയായൊരു മകൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ മരിക്കാറായതു കൊണ്ട്
തന്റെ വീട്ടിൽ വരേണം എന്നു അവനോട്
അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ പോകുമ്പോൾ പുരുഷാരം

അവനെ ഞെരുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
43 അന്ന് പന്ത്രണ്ട് വർഷമായി രക്തസ്രവമുള്ള
ഒരു സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ തന്റെ പണം
എല്ലാം വൈദ്യന്മാർക്ക് കൊടുത്തിട്ടും ആർക്കും
സൌഖ്യം വരുത്തുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല
44 അവൾ യേശുവിന്റെ പുറകിൽ അടുത്തുചെന്ന്
അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ അറ്റത്ത് തൊട്ടു ഉടനെ
അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നു. 45 എന്നെ തൊട്ടത്
ആർ എന്നു യേശു ചോദിച്ചു. എല്ലാവരും ഞാനല്ല,
ഞാനല്ല എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഗുരോ, പുരുഷാരം
നിന്നെ തിക്കിത്തിരക്കുന്നു എന്നു പത്രൊസും
കൂടെയുള്ളവരും പറഞ്ഞു. 46 യേശുവോ:
ഒരാൾ എന്നെ തൊട്ടു; എന്നിൽനിന്ന് ശക്തി
പുറപ്പെട്ടത് ഞാൻ അറിഞ്ഞ് എന്നു പറഞ്ഞു.
47 താൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല എന്നു സ്ത്രീ
കണ്ട് വിറച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ
വീണു, അവനെ തൊട്ട സംഗതിയും തൽക്ഷണം
സൌഖ്യമായതും സകലജനവും കേൾക്കെ
അറിയിച്ചു. 48 അവൻ അവളോട്: മകളേ,
നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
49 അവൻ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു ഒരാൾ
വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി; ഗുരുവിനെ
പ്രയാസപ്പെടുത്തേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 50 യേശു
അതുകേട്ടപ്പോൾ: ഭയപ്പെടേണ്ടാ, വിശ്വസിച്ചാൽ
മതി എന്നാൽ അവൾ രക്ഷപെടും എന്നു
അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 51 വീട്ടിൽ
എത്തിയപ്പോൾ പത്രൊസ്, യോഹന്നാൻ,
യാക്കോബ് എന്നിവരെയും കുട്ടിയുടെ

അപ്പനെയും അമ്മയെയും അല്ലാതെ ആരെയും
അവൻ തന്നോടുകൂടെ അകത്ത് വരുവാൻ
സമ്മതിച്ചില്ല. 52 എല്ലാവരും അവളെ ഓർത്തു
കരയുകയും, ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുകയും
ചെയ്യുമ്പോൾ: കരയണ്ട, അവൾ മരിച്ചില്ല,
ഉറങ്ങുകയാണ് എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.
53 അവരോ അവൾ മരിച്ചുപോയി എന്നു
അറിയുന്നതുകൊണ്ട് അവനെ പരിഹസിച്ചു.
54 എന്നാൽ യേശു അവളുടെ കൈയ്ക്ക്
പിടിച്ച്; ബാലേ, എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു അവളോട്
ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 55 അവളുടെ ആത്മാവ്
തിരിച്ചുവന്നു, അവൾ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റ്;
അവൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുവിൻ എന്നു
അവൻ കല്പിച്ചു. 56 അവളുടെ അമ്മയപ്പന്മാർ
വിസ്മയിച്ചു. സംഭവിച്ചത് ആരോടും പറയരുത്
എന്നു അവൻ അവരോട് കല്പിച്ചു.

9

1 അവൻ തന്റെ പന്ത്രണ്ട് ശിഷ്യരെയും
അടുക്കൽ വിളിച്ചു, സകല ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുവാനും രോഗങ്ങൾ
സുഖമാക്കുവാനും അവർക്ക് ശക്തിയും
അധികാരവും കൊടുത്തു; 2 ദൈവരാജ്യം
പ്രസംഗിക്കുവാനും രോഗികളെ
സുഖപ്പെടുത്തുവാനും അവരെ അയച്ചു.
അവരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 3 നിങ്ങൾ
യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ വടിയും പണസഞ്ചിയും
അപ്പവും പണവും ഒന്നും എടുക്കരുത്; രണ്ടു
ഉടുപ്പും എടുക്കരുത്. 4 നിങ്ങൾ ഏത് വീട്ടിൽ
ചെന്നാലും അവിടം വിട്ടുപോകുന്നതുവരെ

അവിടെ മാത്രം താമസിക്കുക. 5 ആരെങ്കിലും
നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാതിരുന്നാൽ ആ പട്ടണം വിട്ടു
അവരുടെ നേരെ സാക്ഷ്യത്തിനായി നിങ്ങളുടെ
കാലിൽനിന്ന് പൊടി തട്ടിക്കളവിൻ. 6 അവർ
പുറപ്പെട്ടു എല്ലാ ഇടങ്ങളിലും സുവിശേഷം
അറിയിച്ചും രോഗികളെ സുഖമാക്കിയുംകൊണ്ടു
ഗ്രാമങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു.
7 ഈ സംഭവിച്ചത് എല്ലാം ഇടപ്രഭുവായ
ഹെരോദാവ് കേട്ട്. യോഹന്നാൻ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
എന്നു ചിലരും, 8 ഏലിയാവ് പ്രത്യക്ഷനായി
എന്നു ചിലരും, പണ്ടത്തെ പ്രവാചകരിൽ
ഒരാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു മറ്റുചിലരും
പറയുന്നതുകൊണ്ട് 9 ഹെരോദാവ്
അസ്വസ്ഥനായി. ഞാൻ യോഹന്നാന്റെ
തലവെട്ടിക്കളഞ്ഞു; എന്നാൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ
കേൾക്കുന്നത് ആരെ പറ്റി ആണ് എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ചു.
10 അപ്പൊസ്തലന്മാർ തിരിച്ചുവന്നിട്ട്
അവർ ചെയ്തതു ഒക്കെയും യേശുവിനോടു
അറിയിച്ചു. യേശുവും ശിഷ്യരും
ബേത്ത്സയിദ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്ക്
പോയി. 11 എന്നാൽ അത് പുരുഷാരം
അറിഞ്ഞ് അവനെ പിന്തുടർന്നു. അവൻ
അവരെ സ്വീകരിച്ചു ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച്
അവരോട് സംസാരിക്കുകയും രോഗശാന്തി
വേണ്ടവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.
12 സന്ധ്യയായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അടുത്തുവന്ന്
അവനോട്: ഇവിടെ നാം മരുഭൂമിയിൽ
ആകുന്നതുകൊണ്ട് പുരുഷാരം ചുറ്റുമുള്ള

ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോയി രാത്രി പാർക്കുവാനും
ആഹാരം വാങ്ങുവാനും വേണ്ടി അവരെ
പറഞ്ഞയക്കണം എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവൻ
അവരോട്: നിങ്ങൾ തന്നേ അവർക്ക്
ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്:
അഞ്ചപ്പവും രണ്ടുമീനും മാത്രമേ ഞങ്ങളുടെ
കൈവശം ഉള്ളൂ; ഞങ്ങൾ പോയി ഈ
എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി ഭക്ഷണം വാങ്ങണോ എന്നു
അവർ ചോദിച്ചു. 14 ഏകദേശം അയ്യായിരം
പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ അവൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്: അവരെ അമ്പതുപേർ
വീതം വരിയായി ഇരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
15 അവർ അങ്ങനെ എല്ലാവരെയും ഇരുത്തി.
16 അവൻ ആ അഞ്ച് അപ്പവും രണ്ടുമീനും
എടുത്തുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് നോക്കി,
അവയെ അനുഗ്രഹിച്ചു, മുറിച്ച് പുരുഷാരത്തിന്
വിളമ്പുവാൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു.
17 എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി, അധികം വന്ന
കഷണം പന്ത്രണ്ട് കൊട്ട ശേഖരിച്ചു. 18 അവൻ
തനിയെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
അവരോട്: പുരുഷാരം എന്നെ ആരെന്ന്
പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യോഹന്നാൻ
സ്നാപകൻ എന്നും, ചിലർ ഏലിയാവ് എന്നും,
മറ്റുചിലർ പുരാതന പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാൾ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നും പറയുന്നു എന്നു
അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 യേശു അവരോട്:
എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആരെന്ന് പറയുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്: ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു
എന്നു പത്രൊസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 ഇതു

ആരോടും പറയരുതെന്ന് അവൻ അവരോട്
അമർച്ചയായിട്ട് കല്പിച്ചു. 22 മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും
സഹിക്കുകയും, മൂപ്പന്മാർ മഹാപുരോഹിതർ
ശാസ്ത്രികൾ എന്നിവർ അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു
കൊല്ലുകയും അവൻ മൂന്നാംദിവസം
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുകയും വേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 പിന്നെ അവൻ എല്ലാവരോടും
പറഞ്ഞത്: എന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ ഒരാൾ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ സ്വന്ത
ആഗ്രഹങ്ങൾ ത്യജിച്ച് ഓരോ ദിവസവും
തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തുംകൊണ്ട് എന്നെ
അനുഗമിക്കട്ടെ. 24 ആരെങ്കിലും തന്റെ
ജീവനെ രക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ അതിനെ
കളയും; എന്റെ നിമിത്തം ആരെങ്കിലും തന്റെ
ജീവനെ കളഞ്ഞാലോ അതിനെ രക്ഷിക്കും.
25 ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടീട്ട്
തന്നെത്താൻ നഷ്ടമാക്കിക്കളകയോ ചേതം
വരുത്തുകയോ ചെയ്താൽ അവന് എന്ത്
പ്രയോജനം? 26 ആരെങ്കിലും എന്നെയും
എന്റെ വചനങ്ങളെയും കുറിച്ച് നാണിച്ചാൽ
അവനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെയും
പിതാവിന്റെയും വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരുടെയും
മഹത്വത്തിൽ വരുമ്പോൾ നാണിക്കും. 27 എന്നാൽ
ദൈവരാജ്യം കാണുന്നത് വരെ മരിക്കാത്തവർ
ചിലർ ഇവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട് സത്യം എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

28 ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞിട്ട് ഏകദേശം എട്ട്
ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ പത്രൊസിനെയും
യോഹന്നാനെയും യാക്കോബിനെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ മലയിൽ

കയറിപ്പോയി. 29 അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ
മുഖത്തിന്റെ ഭാവം മാറി, ഉടുപ്പ് തിളങ്ങുന്ന
വെള്ളയായും തീർന്നു. 30 രണ്ടു പുരുഷന്മാർ
അവനോട് സംസാരിച്ചു; മോശെയും
ഏലിയാവും തന്നേ. 31 അവർ തേജസ്സിൽ
പ്രത്യക്ഷരായി യെരൂശലേമിൽവച്ചു
സംഭവിപ്പാനുള്ള യേശുവിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു
സംസാരിച്ചു. 32 പത്രൊസും കൂടെയുള്ളവരും
ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; ഉണർന്നശേഷം അവന്റെ
തേജസ്സിനെയും അവനോട് കൂടെ നില്ക്കുന്ന
രണ്ടു പുരുഷന്മാരെയും കണ്ട്. 33 അവർ അവനെ
വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ പത്രൊസ് യേശുവിനോടു:
ഗുരോ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത് നല്ലത്; ഞങ്ങൾ
മൂന്നു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കട്ടെ, ഒന്ന് നിനക്കും ഒന്ന്
മോശെക്കും ഒന്ന് ഏലിയാവിനും എന്നു താൻ
പറയുന്നത് എന്താണ് എന്ന് അറിയാതെ പറഞ്ഞു.
34 ഇതു പറയുമ്പോൾ ഒരു മേഘം വന്നു അവരുടെ
മേൽ നിഴലിട്ടു. അവർ മേഘത്തിൽ ആയപ്പോൾ
പേടിച്ചു. 35 മേഘത്തിൽനിന്നു: ഇവൻ എന്റെ
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ; ഇവന് ചെവികൊടുപ്പിൻ
എന്നു ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. 36 ശബ്ദം ഉണ്ടായ
നേരത്ത് യേശുവിനെ തനിയേ കണ്ട്; അവർ
കണ്ടത് ഒന്നും ആ നാളുകളിൽ ആരോടും
അറിയിക്കാതെ മൗനമായിരുന്നു.

37 പിറ്റെന്നാൾ അവർ മലയിൽനിന്നു ഇറങ്ങി
വന്നപ്പോൾ ബഹുപുരുഷാരം അവനെ എതിരേറ്റു.
38 ആൾക്കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരാൾ നിലവിളിച്ചു:
ഗുരോ, എന്റെ മകനെ ഒന്ന് നോക്കേണമേ;
അവൻ എനിക്ക് ഏകമകൻ ആകുന്നു. 39 ഒരു

ദുരാത്മാവ് അവനെ ബാധിക്കുന്നു. അവൻ
പെട്ടെന്ന് നിലവിളിക്കുന്നു; പിന്നെ അത് അവനെ
ഞെരിക്കുകയും അവന്റെ വായിൽനിന്നും
നുരയും പതയും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു, പിന്നെ
വിട്ടുമാറുന്നു. 40 അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും
അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അതിന്
യേശു: അവിശ്വാസവും കുറവുമുള്ള തലമുറയേ,
എത്രത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു
നിങ്ങളെ സഹിക്കും? നിന്റെ മകനെ ഇവിടെ
കൊണ്ടുവരിക എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു;
42 അവൻ വരുമ്പോൾ തന്നേ ഭൂതം അവനെ
തള്ളിയിടുകയും വിറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
യേശു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു ബാലനെ
സൌഖ്യമാക്കി അപ്പനെ ഏല്പിച്ചു. 43 എല്ലാവരും
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വകരമായ ശക്തിയിൽ
വിസ്മയിച്ചു.

യേശു ചെയ്യുന്നതിൽ ഒക്കെയും എല്ലാവരും
ആശ്ചര്യപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോട്: 44 നിങ്ങൾ ഈ വാക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു
കേട്ടുകൊൾവിൻ: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 45 ആ വാക്ക് അവർക്ക് മനസ്സിലായില്ല;
അത് മനസ്സിലാകാൻ സാധിക്കാത്തവിധം
അതിന്റെ അർത്ഥം അവർക്ക് മറഞ്ഞിരുന്നു; ആ
പറഞ്ഞത് എന്താണ് എന്നു ചോദിപ്പാൻ അവർ
ഭയന്നു.

46 അവരിൽ ആരാണ് വലിയവൻ എന്നു ഒരു
വാദം അവരുടെ ഇടയിൽ നടന്നു. 47 യേശു
അവരുടെ ഹൃദയത്തിലെ വിചാരം മനസ്സിലാക്കി

ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു അരികെ നിർത്തി:
48 ഈ ശിശുവിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ ആരെങ്കിലും
സ്വീകരിച്ചാൽ എന്നെയും സ്വീകരിക്കുന്നു; എന്നെ
സ്വീകരിക്കുന്നവനോ എന്നെ അയച്ചവനെ
സ്വീകരിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ ചെറിയവൻ
ആരാണോ അവനാണ് ഏറ്റവും വലിയവൻ
ആകുന്നത് എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു.

49 നാഥാ, ഒരാൾ നിന്റെ നാമത്തിൽ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ട്;
ഞങ്ങളോടുകൂടെ നിന്നെ അനുഗമിക്കായ്കയാൽ
അവനെ തടഞ്ഞു എന്ന് യോഹന്നാൻ
പറഞ്ഞതിന് 50 യേശു അവനോട്: തടയരുത്;
നിങ്ങൾക്ക് എതിരല്ലാത്തവൻ നിങ്ങൾക്ക്
അനുകൂലമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

51 യേശുവിനു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക്
പോകുവാൻ ഉള്ള സമയമായപ്പോൾ അവൻ
യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രയാകുവാൻ
തീരുമാനിച്ചു, തനിക്കുമുമ്പായി ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു. 52 അവർ പോയി അവനായി
ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യാനായി ശമര്യക്കാരുടെ
ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്ന്. 53 എന്നാൽ
അവൻ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുവാൻ
തീരുമാനിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവർ അവനെ
സ്വീകരിച്ചില്ല. 54 അത് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ
യാക്കോബും യോഹന്നാനും കണ്ടിട്ട്: കർത്താവേ,
ഏലിയാവ് ചെയ്തതുപോലെ ആകാശത്തുനിന്ന്
തീ ഇറങ്ങി അവരെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ
പറയുന്നത് നിനക്ക് സമ്മതമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
55 അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരെ ശാസിച്ചു: “നിങ്ങൾ
ഏത് ആത്മാവിന് അധീനർ എന്നു നിങ്ങൾ

അറിയുന്നില്ല; 56 മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ
ജീവനെ നശിപ്പിപ്പാനല്ല രക്ഷിയ്ക്കുവാനത്രേ
വന്നത്" എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ വേറൊരു
ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയി.
57 അവർ പോകുമ്പോൾ ഒരുവൻ യേശുവിനോട്:
നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗമിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 58 യേശു
അവനോട്: കുറുനരികൾക്ക് താമസിക്കുവാനായി
കുഴിയും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്ക്
താമസിക്കുവാനായി കൂടും ഉണ്ട്; എന്നാൽ
മനുഷ്യപുത്രനോ തലചായിപ്പാൻ സ്ഥലമില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 59 വേറൊരുവനോട്: എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ:
ഞാൻ മുമ്പെ പോയി എന്റെ അപ്പനെ
അടക്കുവാൻ അനുവാദം തരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 60 യേശു അവനോട്: മരിച്ചവർ
തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ അടക്കട്ടെ; നീയോ
പോയി ദൈവരാജ്യം അറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
61 മറ്റൊരുവൻ: കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗമിക്കാം; ആദ്യം എന്റെ വീട്ടിലുള്ളവരോട്
യാത്ര പറവാൻ അനുവാദം തരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 62 യേശു അവനോട്: കലപ്പയ്ക്ക്* കൈ
വെച്ച ശേഷം പുറകോട്ടു നോക്കുന്നവൻ ആരും
ദൈവരാജ്യത്തിന് കൊള്ളാകുന്നവനല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.

10

1 അതിന് ശേഷം കർത്താവ് വേറെ എഴുപത്
പേരെ നിയമിച്ചു, താൻ ചെല്ലുവാനുള്ള

* **9. 62** നിലം ഉഴുന്നതിനുള്ള ഉപകരണം

ഓരോ പട്ടണത്തിലേക്കും സ്ഥലത്തിലേക്കും
അവരെ തനിക്കുമുമ്പായി രണ്ടുപേർ
വീതം അയച്ചു, 2 അവരോട് പറഞ്ഞത്:
കൊയ്ത്ത് വളരെ ഉണ്ട് സത്യം; വേലക്കാരോ
ചുരുക്കം; ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ
യജമാനനോടു തന്റെ കൊയ്ത്തിന് വേലക്കാരെ
അയക്കേണ്ടതിന് അപേക്ഷിക്കുവിൻ.
3 പോകുവിൻ; ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ
കുഞ്ഞാടുകൾ എന്നപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ
അയയ്ക്കുന്നു. 4 നിങ്ങൾ പണസഞ്ചിയും
പൊക്കണവും*ചെരിപ്പും എടുക്കരുത്;
വഴിയിൽവെച്ച് ആരെയും വന്ദനം ചെയ്യുവാനായി
നിങ്ങളുടെ സമയം കളയരുത്; 5 ഏത് വീട്ടിൽ
പ്രവേശിക്കുമ്പോഴും: ഈ വീടിന് സമാധാനം
എന്നു ആദ്യം പറയുക. 6 അവിടെ സമാധാനം
പ്രിയപ്പെടുന്നവർ ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
സമാധാനം അവരുടെ മേൽ വസിക്കും; ഇല്ലെങ്കിൽ
നിങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങിവരും. 7 അവർ
തരുന്നത് തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടു ആ വീട്ടിൽ
തന്നേ താമസിക്കുക; വേലക്കാരൻ തന്റെ
കൂലിക്ക് യോഗ്യനാണല്ലോ; ഒരു വീട്ടിൽനിന്ന്
മറ്റൊരു വീട്ടിലേക്ക് മാറിപ്പോകരുതു. 8 ഏത്
പട്ടണത്തിൽ ചെന്നാലും അവർ നിങ്ങളെ
സ്വീകരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ
വെയ്ക്കുന്നത് ഭക്ഷിക്കുക. 9 ആ പട്ടണത്തിലെ
രോഗികളെ സുഖമാക്കി, ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്ക്
സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അവരോട് പറയുക.
10 ഏതെങ്കിലും പട്ടണത്തിൽ അവർ നിങ്ങളെ

---

* **10. 4** യാത്ര ചെയ്യുന്നവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ബാഗ്

സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ തെരുവുകളിൽ
പോയി: 11 നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽനിന്നു
ഞങ്ങളുടെ കാലിന് പറ്റിയ പൊടിയും ഞങ്ങൾ
കുടഞ്ഞിട്ടുപോകുന്നു; എന്നാൽ ദൈവരാജ്യം
സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ
എന്നു പറയുക. 12 ന്യായവിധി നാളിൽ
സൊദോമ്യർക്ക് ആ പട്ടണത്തേക്കാൾ
സഹിക്കാൻ സാധിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 13 കോരസീനേ, നിനക്ക് അയ്യോ
കഷ്ടം; ബേത്ത്സയിദേ, നിനക്ക് അയ്യോ
കഷ്ടം; നിങ്ങളിൽ നടന്ന അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ
സോരിലും സീദോനിലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ
അവർ പണ്ടുതന്നെ രട്ടിലും†വെണ്ണീറിലും‡ഇരുന്നു
മാനസാന്തരപ്പെടുമായിരുന്നു. 14 എന്നാൽ
ന്യായവിധിയിൽ നിങ്ങളേക്കാൾ സോരിനും
സീദോനും സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും.
15 നീയോ കഫർന്നഹൂമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം
ഉയർന്നിരിക്കുമോ? നീ പാതാളത്തോളം
താണുപോകും. 16 യേശു വീണ്ടും ആ എഴുപത്
പേരോടു പറഞ്ഞത്: നിങ്ങളുടെ വാക്ക്
കേൾക്കുന്നവൻ എന്റെ വാക്ക് കേൾക്കുന്നു;
നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാത്തവൻ എന്നെ
സ്വീകരിക്കുകയില്ല; എന്നെ സ്വീകരിക്കാത്തവൻ
എന്നെ അയച്ചവനെ സ്വീകരിക്കുകയില്ല.

17 ആ എഴുപതുപേർ സന്തോഷത്തോടെ
മടങ്ങിവന്നു: കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ
ഭൂതങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു; 18 അവൻ അവരോട്: സാത്താൻ

† **10. 13** രട്ട് - ചാക്കുതുണി ‡ **10. 13** വെണ്ണീർ - ചാരം

മിന്നൽപോലെ ആകാശത്തുനിന്ന് വീഴുന്നത്
ഞാൻ കണ്ട്. 19 പാമ്പുകളെയും തേളുകളെയും
ശത്രുവിന്റെ സകല ബലത്തെയും ചവിട്ടുവാൻ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അധികാരം തരുന്നു;
എന്നാൽ അവ ഒന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും
ദോഷം വരുത്തുകയും ഇല്ല. 20 എങ്കിലും
ഭൂതങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കീഴടങ്ങുന്നതിലല്ല
നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കേണ്ടത്. നിങ്ങളുടെ
പേർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിൽ
സന്തോഷിക്കുക.

21 ആ സമയത്ത് യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ
ആനന്ദിച്ചു പറഞ്ഞത്: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിനും
ഭൂമിക്കും കർത്താവായുള്ളോവേ, നീ ഇവ
ജ്ഞാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും മറച്ചുവച്ച്
ശിശുക്കൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട്
ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. അതേ,
പിതാവേ, ഇങ്ങനെയല്ലോ നിനക്ക്
പ്രസാദം തോന്നിയത്. 22 എന്റെ പിതാവ്
സകലവും എന്നിൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
പുത്രൻ ആരെന്ന് പിതാവല്ലാതെ ആരും
അറിയുന്നില്ല; പിതാവ് ആരെന്ന് പുത്രനും
പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും
അറിയുന്നതുമില്ല. 23 പിന്നെ യേശു ശിഷ്യന്മാരോട്:
നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ കാണുന്ന കണ്ണ്
ഭാഗ്യമുള്ളതു. 24 നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ
കാണ്മാൻ അനേകം പ്രവാചകന്മാരും
രാജാക്കന്മാരും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ
കേൾക്കുന്നതിനെ കേൾക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും

കേട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു.

25 അതിനുശേഷം ഒരു ന്യായശാസ്ത്രി എഴുന്നേറ്റ്: ഗുരോ, ഞാൻ നിത്യജീവന് അവകാശി ആയിത്തീരുവാൻ എന്ത് ചെയ്യേണം എന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ച് ചോദിച്ചു.
26 അവൻ അവനോട്: ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്ത് എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നീ എങ്ങനെ വായിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്
27 അവൻ: നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും പൂർണ്ണ മനസ്സോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നും കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നും തന്നെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
28 അവൻ അവനോട്: നീ പറഞ്ഞ ഉത്തരം ശരി; അങ്ങനെ ചെയ്ക; എന്നാൽ നീ ജീവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവൻ സ്വയം ന്യായീകരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ട് യേശുവിനോടു: എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചതിന്
30 യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: ഒരു മനുഷ്യൻ യെരൂശലേമിൽ നിന്നു യെരിഹോവിലേക്കു പോകുമ്പോൾ കള്ളന്മാർ അവനെ ആക്രമിച്ചു. അവർ അവനെ വസ്ത്രം അഴിച്ച്, മുറിവേല്പിച്ചു, അർദ്ധപ്രാണനായി വിട്ടേച്ചു പോയി.
31 ആ വഴിയായി യാദൃശ്ചികമായി ഒരു പുരോഹിതൻ വന്നു അവനെ കണ്ടിട്ട് മാറി കടന്നുപോയി.
32 അതുപോലെ ഒരു ലേവ്യനും ആ സ്ഥലത്തിൽ എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ട് മാറി കടന്നുപോയി.
33 എന്നാൽ ഒരു ശമര്യക്കാരൻ അതുവഴി പോകയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ എത്തി.

അവനെ കണ്ടിട്ട് മനസ്സലിഞ്ഞ് അരികെ ചെന്ന്.
34 എണ്ണയും§വീഞ്ഞും*പകർന്നു അവന്റെ
മുറിവുകളെ കെട്ടി അവനെ തന്റെ വാഹനത്തിൽ
കയറ്റി വഴിയമ്പലത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി രക്ഷിച്ചു.
35 പിറ്റെ ദിവസം അവൻ പുറപ്പെടുമ്പോൾ രണ്ടു
വെള്ളിക്കാശ് എടുത്തു വഴിയമ്പലക്കാരന്
കൊടുത്തു: ഇവന് ആവശ്യമുള്ള ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യേണം; അധികം വല്ലതും ചെലവായാൽ
ഞാൻ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ തന്നു കൊള്ളാം
എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞു. 36 കള്ളന്മാരുടെ
കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടവന് ഈ മൂന്നുപേരിൽ
ആർ കൂട്ടുകാരനായിത്തീർന്നു എന്നു നിനക്ക്
തോന്നുന്നു? 37 അവനോട് കരുണ കാണിച്ചവൻ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട് നീയും
പോയി അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

38 പിന്നെ അവർ യാത്രചെയ്ത് ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ
എത്തി; മാർത്താ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ
അവനെ വീട്ടിൽ സ്വീകരിച്ചു. 39 അവൾക്ക് മറിയ
എന്ന ഒരു സഹോദരി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ
കർത്താവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരുന്നു അവന്റെ
വചനം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 40 മാർത്തയോ ജോലി
ചെയ്തു തളർന്നിട്ട് അടുക്കെ വന്നു: കർത്താവേ,
എന്റെ സഹോദരി വീട്ടുജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ
എന്നെ തനിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നതിന് അങ്ങയ്ക്ക്
വിചാരമില്ലയോ? എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ
അവളോട് കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു.
41 കർത്താവ് അവളോട്: മാർത്തയേ, മാർത്തയേ,

---

§ **10. 34** മുറിവിനെ മയപ്പെടുത്തി സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്നു * **10. 34** മുറിവ് കഴുകാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു

നീ പലകാര്യങ്ങളെ പറ്റി ചിന്തിച്ച് നിന്റെ മനസ്സ്
അസ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നു. 42 എന്നാൽ അല്പമേ
വേണ്ടൂ; അല്ല, ഒന്ന് മതി. മറിയ നല്ല അംശം
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അത് ആരും
അവളോട് അപഹരിക്കുകയുമില്ല.

11

1 ഒരിക്കൽ യേശു ഒരു സ്ഥലത്ത്
പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു; പ്രാർത്ഥന
തീർന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ
അവനോട്: കർത്താവേ, യോഹന്നാൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ
ഞങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അവൻ അവരോട്
പറഞ്ഞത്: നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുക:
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ,
നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ;
നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം
സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ;
3 ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം
ഓരോ ദിവസവും തരേണമേ. 4 ഞങ്ങളോട്
പാപം ചെയ്ത എല്ലാവരോടും ഞങ്ങളും
ക്ഷമിക്കുന്നതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ
ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ; ഞങ്ങളെ
പരീക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കരുതേ; ദുഷ്ടങ്കൽനിന്ന്
ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ.

5 പിന്നെ അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞത്:
നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും ഒരു സ്നേഹിതൻ ഉണ്ട്
എന്നിരിക്കട്ടെ; അവൻ അർദ്ധരാത്രിക്ക് അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്ന്: സ്നേഹിതാ, എനിക്ക് മൂന്ന്

അപ്പം കടം തരേണം; 6 എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ
തന്റെ യാത്രാമദ്ധ്യേ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
അവന് കൊടുക്കുവാൻ എന്റെ പക്കൽ ഒന്നും ഇല്ല
എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞു എന്ന് വിചാരിക്കുക:
7 അപ്പോൾ സ്നേഹിതൻ അകത്തുനിന്ന്, എന്നെ
പ്രയാസപ്പെടുത്തരുത്; കതക് അടച്ചിരിക്കുന്നു;
പൈതങ്ങളും എന്റെ കൂടെ കിടക്കുന്നു; എഴുന്നേറ്റ്
തരുവാൻ എനിക്ക് കഴിയുകയില്ല എന്നു
അകത്തുനിന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു എന്നു കരുതുക
8 അവൻ സ്നേഹിതനാകയാൽ എഴുന്നേറ്റ്
അവന് കൊടുക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടെങ്കിലും,
അവൻ ലജ്ജകൂടാതെ വീണ്ടുംവീണ്ടും
ചോദിക്കുന്നത് കൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റ് അവന്
ആവശ്യം ഉള്ളത് കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 9 യാചിപ്പിൻ, എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടും; അന്വേഷിക്കുവിൻ, എന്നാൽ
നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്ക് തുറക്കും. 10 യാചിക്കുന്നവനു
ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു;
മുട്ടുന്നവനു തുറക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഒരു
അപ്പനോട് മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവന്
കല്ല് കൊടുക്കുമോ? അല്ല, മീൻ ചോദിച്ചാൽ
മീനിനു പകരം പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ? 12 മുട്ട
ചോദിച്ചാൽ തേളിനെ കൊടുക്കുമോ? 13 അങ്ങനെ
ദോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു
നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുക്കുവാൻ അറിയുന്നു
എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് തന്നോട്
യാചിക്കുന്നവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എത്ര

അധികം കൊടുക്കും.

14 ഒരിക്കൽ യേശു ഊമനായ ഒരാളിൽ നിന്നു
ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കി. ഭൂതം വിട്ടുപോയശേഷം
ഊമൻ സംസാരിച്ചു, പുരുഷാരം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
15 അവരിൽ ചിലരോ: ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനായ
ബെയെത്സെബൂലെക്കൊണ്ടാകുന്നു അവൻ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു.
16 വേറെ ചിലർ അവനെ പരീക്ഷിക്കാനായി
ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു അടയാളം അവനോട്
ചോദിച്ചു. 17 പക്ഷേ യേശുവിന് അവരുടെ
ചിന്തകൾ അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്
അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞത്: തന്നിൽതന്നേ
ഛിദ്രിച്ച*രാജ്യം എല്ലാം നശിച്ചുപോകും;
കുടുംബങ്ങളും നശിക്കും. 18 സാത്താനും തന്നോട്
തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ, അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങനെ
നിലനില്ക്കും? ബെയെത്സെബൂലെക്കൊണ്ടു
ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. 19 ഞാൻ
ബെയെത്സെബൂലെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ
ആരെക്കൊണ്ട് പുറത്താക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട്
അവർ നിങ്ങൾക്ക് ന്യായാധിപതികൾ ആകും.
20 എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് ഞാൻ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു
നിശ്ചയം. 21 ബലവാൻ ആയുധം ധരിച്ചു
താൻ താമസിക്കുന്ന വീട് കാക്കുമ്പോൾ
അവന്റെ വസ്തുവക ഉറപ്പോടെ ഇരിക്കുന്നു.
22 അവനിലും ബലവാനായവൻ വന്നു അവനെ

* **11. 17** ഛിദ്രിക്കുക എന്നാൽ കലഹിക്കുക, വേർപെടുക.

ജയിച്ചു എങ്കിലോ അവൻ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന
രക്ഷാകവചം പിടിച്ചുപറിച്ചു അവന്റെ
കൊള്ള മുഴുവനും എടുക്കും. 23 എനിക്ക്
അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എനിക്ക് പ്രതികൂലം
ആകുന്നു; എന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാത്തവൻ
ചിതറിക്കുന്നു. 24 അശുദ്ധാത്മാവ് ഒരു
മനുഷ്യനെ വിട്ടുപോയിട്ട് വെള്ളം ഇല്ലാത്ത
പ്രദേശങ്ങളിൽ തണുപ്പ് തിരഞ്ഞുനടക്കുന്നു.
കാണാതാകുമ്പോൾ: ഞാൻ വിട്ടുപോന്ന
വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകും എന്നു പറഞ്ഞു ചെല്ലും.
25 അപ്പോൾ അത് അടിച്ചുവാരിയും അലങ്കരിച്ചും
കാണുന്നു. 26 അപ്പോൾ അവൻ പോയി
തന്നിലും ദുഷ്ടത ഏറിയ ഏഴ് ആത്മാക്കളെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ട് വരുന്നു; അവയും അതിൽ കടന്നു
താമസിച്ചിട്ട് ആ മനുഷ്യന്റെ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി
ആദ്യത്തേതിനേക്കാൾ മോശമാകും.

27 ഇതു പറയുമ്പോൾ പുരുഷാരത്തിൽ ഒരു
സ്ത്രീ ഉച്ചത്തിൽ അവനോട്: നിന്നെ ചുമന്ന
ഉദരവും നീ കുടിച്ച മുലയും ഭാഗ്യമുള്ളവ
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അതിന് അവൻ: അല്ല,
ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേട്ട് പ്രമാണിക്കുന്നവർ
അത്രേ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു.

29 പുരുഷാരം വർദ്ധിച്ചു വന്നപ്പോൾ
അവൻ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്: ഈ തലമുറ
ദോഷമുള്ള തലമുറയാകുന്നു; അത്
അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നു; യോനയുടെ
അടയാളമല്ലാതെ അതിന് ഒരു അടയാളവും
കൊടുക്കുകയില്ല. 30 യോനാ നിനവേക്കാർക്ക്
അടയാളം ആയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഈ

തലമുറയ്ക്കും ആകും. 31 തെക്കെ രാജ്ഞി
ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയിലെ ആളുകളോട്
ഒന്നിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് അവരെ കുറ്റം
വിധിക്കും; അവൾ ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം
കേൾക്കുവാൻ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തുനിന്ന്
വന്നുവല്ലോ. ഇവിടെ ഇതാ, ശലോമോനിലും
വലിയവൻ. 32 നിനവേക്കാർ ന്യായവിധിയിൽ
ഈ തലമുറയോട് ഒന്നിച്ച് എഴുന്നേറ്റ് അതിനെ
കുറ്റം വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ പ്രസംഗം
കേട്ട് മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവല്ലോ. ഇവിടെ ഇതാ,
യോനയിലും വലിയവൻ.
33 വിളക്കു കൊളുത്തീട്ട് ആരും
നിലവറയിലോ†പറയിൻ‡കീഴിലോ വെയ്ക്കാറില്ല.
അകത്ത് വരുന്നവർക്ക് വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിന്
വിളക്കുകാലിന്മേൽ അത്രേ വെയ്ക്കുന്നത്.
34 ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണാകുന്നു;
കണ്ണ് നല്ലതാണെങ്കിൽ ശരീരം മുഴുവനും
പ്രകാശിതമായിരിക്കും; ദോഷമുള്ളതാകിലോ
ശരീരവും ഇരുട്ടുള്ളതു തന്നേ. 35 ആകയാൽ
നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുളാകാതിരിപ്പാൻ
നോക്കുക. 36 നിന്റെ ശരീരം അന്ധകാരം
ഒട്ടുമില്ലാതെ മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരുന്നാൽ,
വിളക്കു അതിന്റെ തിളക്കംകൊണ്ട് നിന്നെ
പ്രകാശിപ്പിക്കുംപോലെ ശരീരവും പ്രകാശമുള്ളത്
ആയിരിക്കും.
37 അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഒരു
പരീശൻ തന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ

† **11. 33** നിലവറ എന്നാൽ തറ നിരപ്പിന് താഴയുള്ള സംഭരണമുറി.
‡ **11. 33** പറ എന്നാൽ ഒരു വലിയ അളവ് പാത്രം.

അവനെ ക്ഷണിച്ചു; അവനും അകത്ത്
കടന്ന് ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു. 38 എന്നാൽ
യേശു ആഹാരത്തിനു മുമ്പ് കൈകാലുകൾ
കഴുകിയില്ല എന്നു കണ്ടിട്ട് പരീശൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
39 കർത്താവ് അവനോട്: പരീശന്മാരായ
നിങ്ങൾ പാത്രങ്ങളുടെ പുറം വൃത്തിയാക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലോ കവർച്ചയും ദുഷ്ടതയും
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 40 മൂഢന്മാരേ, പുറം
ഉണ്ടാക്കിയവൻ തന്നെ ആണ് അകവും
ഉണ്ടാക്കിയത്? 41 അകത്തുള്ളത് ഭിക്ഷയായി
കൊടുക്കുവിൻ; എന്നാൽ സകലവും നിങ്ങൾക്ക്
ശുദ്ധം ആകും എന്നു പറഞ്ഞു.
42 പരീശരായ നിങ്ങൾക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം;
നിങ്ങൾ തുളസിയിലും അരൂതയിലും§എല്ലാ ഇല
ചെടികളിലും ദശാംശം കൊടുക്കുകയും ന്യായവും
ദൈവസ്നേഹവും വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു;
നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ന്യായം
ചെയ്കയും അതോടൊപ്പം തന്നെ മറ്റ് കാര്യങ്ങളും
ചെയ്യണം. 43 പരീശരായ നിങ്ങൾക്ക് അയ്യോ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾക്ക് പള്ളിയിൽ പ്രധാന സ്ഥാനവും
പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ വന്ദനവും പ്രിയമാകുന്നു.
നിങ്ങൾക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം; 44 നിങ്ങൾ
വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത കല്ലറകളെപ്പോലെ
ആകുന്നു; അവ ഇന്നവയെന്നറിയാതെ മീതെ
നടക്കുന്നവരെപ്പോലെയാകുന്നു നിങ്ങൾ.
45 ന്യായശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ അവനോട്:
ഗുരോ, പരീശരെ പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിനാൽ
നീ ഞങ്ങളെയും അപമാനിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 46 അതിന് അവൻ പറഞ്ഞത്:

§ **11. 42** ഭക്ഷണത്തിന് രുചിയും മണവും നൽകുന്ന ഇല ചെടികൾ

ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കും അയ്യോ
കഷ്ടം; എടുക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള ചുമടുകളെ
നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ട് എടുപ്പിക്കുന്നു;
എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോലും
ആ ചുമടുകളെ തൊടുന്നില്ല. 47 നിങ്ങൾക്ക്
അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെ
കല്ലറകളെ പണിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
അവരെ കൊന്നു. 48 അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നിങ്ങൾ
സാക്ഷികളായിരിക്കയും സമ്മതിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു; അവർ അവരെ കൊന്നു;
നിങ്ങൾ അവരുടെ കല്ലറകളെ പണിയുന്നു.
49 അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനവും
പറയുന്നത്: ഞാൻ പ്രവാചകന്മാരെയും
അപ്പൊസ്തലന്മാരെയും അവരുടെ
അടുക്കൽ അയയ്ക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ
അവർ കൊല്ലുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും
ചെയ്യും. 50 ഹാബെലിന്റെ രക്തം തുടങ്ങി
യാഗപീഠത്തിനും ആലയത്തിനും നടുവിൽവച്ച്
കൊല്ലപ്പെട്ട സെഖര്യാവിന്റെ*രക്തംവരെ
51 ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന
സകലപ്രവാചകന്മാരുടെയും രക്തം ഈ
തലമുറയോട് ചോദിപ്പാൻ ഇടവരേണ്ടതിനുതന്നെ.
അതേ, ഈ തലമുറയോട് അത് ചോദിക്കും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
52 ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്ക് അയ്യോ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾ ദൈവികജ്ഞാനം മറ്റുള്ളവർ
അറിയാതിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അത് ഒരു

* **11. 50** 2 ദിനവൃത്താന്തം 24: 22 യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ പിതാവല്ല.

ഭവനത്തിന്റെ താക്കോൽ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതിനു
തുല്യം ആണ്; നിങ്ങൾ അതിൽ കടന്നില്ല;
കടക്കുന്നവരെ തടയുകയും ചെയ്തു.
53 അവൻ അവിടംവിട്ട് പോകുമ്പോൾ
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും 54 അവനോട്
എതിർക്കുവാനും തർക്കിക്കുവാനും തുടങ്ങി.
യേശു പറയുന്ന ഉത്തരങ്ങളിൽ നിന്നു അവനെ
കുടുക്കുവാനായി പല കുടുക്കുചോദ്യം
ചോദിപ്പാനും തുടങ്ങി.

12

1 അതിനിടെ ആയിരക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ
യേശുവിന് ചുറ്റും തിങ്ങി കൂടി. പരസ്പരം
ചവിട്ടേൽക്കത്തക്ക നിലയിൽ പുരുഷാരം
തിക്കിത്തിരക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ
ആദ്യം ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്:
പരീശരുടെ പുളിച്ചമാവായ കപടഭക്തി
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. 2 മറച്ചുവെച്ചത് ഒന്നും
വെളിച്ചത്തു വരാതെയും ഗൂഢമായത് ഒന്നും
അറിയാതെയും ഇരിക്കയില്ല. 3 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ ഇരുട്ടത്ത് പറഞ്ഞത് എല്ലാം വെളിച്ചത്തു
കേൾക്കും; മുറികളിൽ വെച്ച് രഹസ്യമായി
പറഞ്ഞത് പുരമുകളിൽ ഘോഷിക്കും. 4 എന്നാൽ
എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ
പറയുന്നത്: ശരീരത്തെ കൊന്നിട്ട് പിന്നെ
വേറെ ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴിയാത്തവരെ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ. 5 ആരെ ഭയപ്പെടേണം
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരാം.
കൊന്നിട്ട് നരകത്തിൽ തള്ളിക്കളവാൻ
അധികാരമുള്ളവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ: അതേ,

അവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 6 അഞ്ച് കുരികിലിനെ* രണ്ടു
കാശിനല്ലേ വില്ക്കുന്നത്. എങ്കിലും അവയിൽ
ഒന്നിനേപ്പോലും ദൈവം മറന്നുപോകുന്നില്ല.
7 നിങ്ങളുടെ തലയിലെ മുടിപോലും എല്ലാം
എണ്ണിയിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
അനേകം കുരികിലിനെക്കാളും നിങ്ങൾ
വിശേഷതയുള്ളവർ. 8 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ
ആരെങ്കിലും എന്നെ ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ അവനെ
മനുഷ്യപുത്രനും ദൈവദൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ
ഏറ്റുപറയും. 9 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ
തള്ളിപ്പറയുന്നവനെ ദൈവദൂതന്മാരുടെ
മുമ്പിൽ തള്ളിപ്പറയും. 10 മനുഷ്യപുത്രന്
എതിരെ ഒരു വാക്ക് പറയുന്ന ഏവനോടും
ക്ഷമിയ്ക്കും; എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
നേരെ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നവനോടോ
ക്ഷമിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ നിങ്ങളെ പള്ളികൾക്കും
ഭരണകർത്താകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും
മുമ്പിൽ കൊണ്ട് പോകുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണോ
മറുപടി പറയേണ്ടതു എന്നും, എന്താണോ
പറയേണ്ടതു എന്നും വിചാരപ്പെടേണ്ടാ;
12 നിങ്ങൾക്ക് പറയേണ്ടതു പരിശുദ്ധാത്മാവ്
തൽസമയം തന്നേ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കും.

13 പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുവൻ അവനോട്:
ഗുരോ, എന്റെ സഹോദരനോട് പിതൃസ്വത്ത്
പകുത്ത് നൽകുവാൻ കല്പിച്ചാലും എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 അവനോട് യേശു: മനുഷ്യാ, എന്നെ
നിങ്ങൾക്ക് ന്യായകർത്താവോ പങ്കിടുന്നവനോ

---

* **12. 6** കുരികിൽ എന്നാൽ ചെറിയ പക്ഷി

ആക്കിയത് ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 15 പിന്നെ
അവരോട്: സകല അത്യാഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നും
സൂക്ഷിച്ച് ഒഴിഞ്ഞുകൊൾവിൻ; അവന് സമൃദ്ധി
ഉണ്ടായാലും അവന്റെ വസ്തുവക അല്ല
അവന്റെ ജീവന് അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നത്
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ഒരുപമയും അവരോട്
പറഞ്ഞത്: ധനവാനായൊരു മനുഷ്യന്റെ ഭൂമി
നന്നായി വിളഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ അവൻ: ഞാൻ
എന്ത് ചെയ്യേണ്ടു? എന്റെ വിളവ് സൂക്ഷിച്ച്
വെയ്ക്കുവാൻ സ്ഥലം പോരാ എന്നു ഉള്ളിൽ
വിചാരിച്ചു. 18 പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞത്: ഞാൻ
ഇതു ചെയ്യും; എന്റെ കളപ്പുരകളെ പൊളിച്ച്
അധികം വലിയവ പണിതു എന്റെ വിളവും
വസ്തുവകയും എല്ലാം അതിൽ കൂട്ടിവയ്ക്കും.
19 എന്നിട്ട് എന്നോടുതന്നെ; നിനക്ക് അനേക
വർഷങ്ങൾക്കു മതിയായ അനവധി വസ്തുവക
സ്വരൂപിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു; ആശ്വസിക്ക, തിന്നുക,
കുടിക്ക, ആനന്ദിക്ക എന്നു പറയും. ദൈവമോ
അവനോട്: 20 മൂഢാ, ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ
പ്രാണനെ നിന്നോട് ചോദിക്കും. പിന്നെ നീ
ഒരുക്കിവെച്ചത് ആർക്കാകും എന്നു പറഞ്ഞു.
21 ദൈവവിഷയമായി സമ്പന്നൻ ആകാതെ,
വിലയേറിയ കാര്യങ്ങളെ തനിക്കു തന്നേ സൂക്ഷിച്ച്
വെയ്ക്കുന്നവന്റെ കാര്യം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു.

22 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞത്:
അതുകൊണ്ട് എന്ത് തിന്നും എന്നു ജീവനെ
പറ്റിയും എന്ത് ഉടുക്കും എന്നു ശരീരത്തെ
പറ്റിയും ഓർത്ത് വെറുതെ വിഷമിക്കണ്ട
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

23 ആഹാരത്തേക്കാൾ ജീവനും ഉടുപ്പിനേക്കാൾ
ശരീരവും വലുതല്ലോ. 24 കാക്കയെ
നോക്കുവിൻ; അത് വിതയ്ക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല,
അതിന് പാണ്ടികശാലയും†കളപ്പുരയും‡ഇല്ല;
എങ്കിലും ദൈവം അതിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നു.
പറവജാതിയേക്കാൾ നിങ്ങൾ എത്ര
വിശേഷമുള്ളവർ! 25 പിന്നെ ഇങ്ങനെ
ആകുലപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് തന്റെ നീളത്തിൽ ഒരു
മുഴം§കൂട്ടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്ക് കഴിയും?
26 ഏറ്റവും ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ
പോലും നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല എങ്കിൽ
ബാക്കി ഉള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ആകുലപ്പെടുന്നത്
എന്തിനാണ്? 27 താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു
ചിന്തിക്കുക; അവ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല, നൂൽ
ഉണ്ടാക്കുന്നതും ഇല്ല; എന്നാൽ ശലോമോൻ
പോലും തന്റെ സകല മഹത്വത്തിലും ഇവയിൽ
ഒന്നിനോളം ഒരുങ്ങിയിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 28 ഇന്ന് കാണുന്നതും
നാളെ അടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ
പുല്ലിനെ ദൈവം ഇങ്ങനെ ഉടുപ്പിക്കുന്നു
എങ്കിൽ, അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര
അധികം? 29 എന്ത് തിന്നും എന്ത് കുടിക്കും എന്നു
നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു ചഞ്ചലപ്പെടരുത്. 30 ഈ വക
ഒക്കെയും ലോകജാതികൾ അന്വേഷിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ പിതാവോ ഇവ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യം
എന്നു അറിയുന്നു. 31 അവന്റെ രാജ്യം

---

† **12. 24** ചരക്കുകൾ ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കുന്ന സ്ഥലം ‡ **12. 24** ധാന്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കുന്ന സ്ഥലം § **12. 25** കൈമുട്ട് മുതൽ വിരൽ വരെ ഉള്ള അളവ്

അന്വേഷിക്കുവിൻ; അതോടുകൂടെ നിങ്ങൾക്ക്
ഇതും കിട്ടും. 32 ചെറിയ ആട്ടിൻ കൂട്ടമേ,
ഭയപ്പെടരുതു; നിങ്ങളുടെ പിതാവ് രാജ്യം
നിങ്ങൾക്ക് നല്കുവാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു.
33 നിങ്ങൾക്കുള്ളത് വിറ്റ് ഭിക്ഷ കൊടുക്കുവിൻ;
കള്ളൻ എടുക്കുകയോ, പുഴു തിന്നു
നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത സ്വർഗ്ഗത്തിൽ,
പഴയതായി പോകാത്ത പണസഞ്ചികളും,
തീർന്നുപോകാത്ത നിക്ഷേപവും നിങ്ങൾക്ക്
ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ. 34 നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം
ഉള്ളിടത്ത് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും.

35 നിങ്ങൾ അരകെട്ടി എപ്പോഴും
ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ. നിങ്ങളുടെ വിളക്ക്
എപ്പോഴും കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ 36 യജമാനൻ
കല്യാണത്തിന് പോയിട്ട് തിരിച്ച് വന്നാൽ ഉടനെ
വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കേണ്ടതിന് അവൻ
എപ്പോൾ മടങ്ങിവരും വന്നു കാത്തുനില്ക്കുന്ന
ആളുകളോട് നിങ്ങൾ തുല്യരായിരിപ്പിൻ.
37 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ഉണർന്നിരിക്കുന്ന
ദാസന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവൻ
അരകെട്ടി*അവരെ ഭക്ഷണത്തിനിരുത്തുകയും
വന്നു അവർക്ക് ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
38 അവൻ രണ്ടാം യാമത്തിൽ†വന്നാലും
മൂന്നാം യാമത്തിൽ‡വന്നാലും അങ്ങനെ കണ്ട്
എങ്കിൽ അവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 39 കള്ളൻ ഏത്

---

* **12. 37** ശരീരത്തിൽ അയഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ മുറുക്കിക്കെട്ടി തയ്യാറാവുക. † **12. 38** രണ്ടാം യാമം എന്നാൽ അർദ്ധരാത്രി (9:30 നു ശേഷം) ‡ **12. 38** മൂന്നാം യാമം എന്നാൽ അതിരാവിലെ മൂന്നുമണിക്കു ശേഷം

സമയത്ത് വരുന്നു എന്നു വീടിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ
അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ അവൻ ഉണർന്നിരുന്നു
തന്റെ വീട് പൊളിയ്ക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല
എന്നറിയുവിൻ. 40 അങ്ങനെ അറിയാത്ത
സമയത്ത് മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു
നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ.

41 കർത്താവേ, ഈ ഉപമ പറയുന്നത്
ഞങ്ങളോടോ അതോ എല്ലാവരോടും
കൂടെയോ എന്നു പത്രൊസ് ചോദിച്ചതിന്
കർത്താവ് പറഞ്ഞത്: 42 കൃത്യ സമയത്ത്
ആഹാരം കൊടുക്കണ്ടതിന് യജമാനൻ
തന്റെ വേലക്കാരുടെ മേൽ വിശ്വസ്തനും
ബുദ്ധിമാനുമായ ഗൃഹവിചാരകനെ ആക്കി
43 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു
കാണുന്ന ദാസൻ ഭാഗ്യവാൻ. 44 യജമാനൻ
തനിക്കുള്ള സകലവും നോക്കി നടത്താൻ
അവനെ വിചാരകനാക്കിവെക്കും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
45 എന്നാൽ ദാസൻ: യജമാനൻ താമസിച്ചേ
വരികയുള്ളു എന്നു ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു
ബാല്യക്കാരെയും ബാല്യക്കാരത്തികളെയും
തല്ലുവാനും തിന്നുകുടിച്ച് അഹങ്കരിക്കുവാനും
തുടങ്ങിയാൽ, 46 അവൻ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത
നാളിലും അറിയാത്ത സമയത്തും ആ ദാസന്റെ
യജമാനൻ വന്നു അവനെ മുറിവേൽപ്പിക്കുകയും
അവന് അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ പങ്ക്
കല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. 47 യജമാനന്റെ
ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞിട്ട് ഒരുങ്ങാതെയും അവന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്യാതെയുമിരിക്കുന്ന ദാസന് വളരെ
അടികൊള്ളും. 48 എന്നാൽ ഇതൊന്നും

അറിയാതെ അടിക്ക് യോഗ്യമായതു
ചെയ്തവനോ കുറച്ച് അടികൊള്ളും; വളരെ
ലഭിച്ചവനോട് വളരെ ആവശ്യപ്പെടും; അധികം
ഏറ്റുവാങ്ങിയവനോട് അധികം ചോദിക്കും.
49 ഭൂമിയിൽ തീ ഇടുവാൻ ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു; അത് ഇപ്പോഴേ കത്തിയെങ്കിൽ
കൊള്ളാമായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ഞാൻ
മറ്റെന്താണ് ആഗ്രഹിക്കേണ്ടത്? 50 എങ്കിലും
എനിക്ക് ഒരു സ്നാനം ഏൽക്കുവാൻ ഉണ്ട്; അത്
കഴിയുന്നത് വരെ ഞാൻ എത്ര ഞെരുങ്ങുന്നു.
51 ഭൂമിയിൽ സമാധാനം നല്കുവാൻ ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവോ? അല്ലല്ല,
ഭിന്നത വരുത്തുവാൻ അത്രേ എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 52 ഇനി മേൽ ഒരു വീട്ടിൽ
ഇരുവരോട് മൂവരും മൂവരോടു ഇരുവരും ഇങ്ങനെ
അഞ്ചുപേർ തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചിരിക്കും. 53 അപ്പൻ
മകനോടും മകൻ അപ്പനോടും അമ്മ മകളോടും
മകൾ അമ്മയോടും അമ്മാവിയമ്മ മരുമകളോടും
മരുമകൾ അമ്മാവിയമ്മയോടും ഭിന്നിച്ചിരിക്കും.
54 പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തോട് പറഞ്ഞത്:
പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് മേഘം പൊങ്ങുന്നത്
കാണുമ്പോൾ വലിയമഴ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
ഉടനെ പറയുന്നു; അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. 55 തെക്കൻ കാറ്റ് ഊതുന്നത് കണ്ടാലോ
അത്യുഷ്ണം ഉണ്ടാകും എന്നു പറയുന്നു; അത്
സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 56 കപടഭക്തിക്കാരേ,
ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റെയും ഭാവത്തെ
തിരിച്ചറിയാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയും; 57 എന്നാൽ
ഈ കാലത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കാത്തത്
എന്തുകൊണ്ടാണ്? ന്യായമായത് എന്തെന്ന്

നിങ്ങൾ സ്വയമായി വിധിക്കാത്തതും എന്ത്?
58 എതിരാളിയോടുകൂടെ അധികാരിയുടെ
അടുക്കൽ പോകുമ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചു
അവനോട് നിരന്നുകൊള്ളുവാൻ ശ്രമിക്കുക;
അല്ലാഞ്ഞാൽ അവൻ നിന്നെ ന്യായാധിപന്റെ
മുമ്പിൽ ഇഴച്ചുകൊണ്ട് പോകയും
ന്യായാധിപൻ നിന്നെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പക്കൽ
ഏല്പിക്കും. ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിന്നെ തടവിലും
ആക്കും. 59 അവസാനത്തെ കാശുപോലും
കൊടുത്തുതീരുവോളം നീ അവിടെനിന്നു പുറത്തു
വരികയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു.

13

1 ചില ഗലീലക്കാർ യാഗം കഴിച്ച്
കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പീലാത്തോസ് അവരെ
കൊല്ലിച്ചതായും, അവരുടെ രക്തം അവരുടെ
യാഗത്തിൽ കലർന്നതായും ഉള്ള വിവരം,
ആ സമയത്ത് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലർ
യേശുവിനോടു അറിയിച്ചു. 2 അതിന് അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: അവർ എല്ലാ ഗലീലക്കാരിലും
പാപികൾ ആയിരുന്നത് കൊണ്ടാണോ അവർക്ക്
അങ്ങനെ സംഭവിച്ചത് എന്നു നിങ്ങൾക്ക്
തോന്നുന്നുവോ? 3 അല്ല, ഒരിയ്ക്കലും അല്ല,
മാനസാന്തരപ്പെടാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
അങ്ങനെ തന്നെ നശിച്ചുപോകും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4 അതുപോലെ
ശിലോഹാമിലെ ഗോപുരം വീണു മരിച്ചുപോയ ആ
പതിനെട്ടുപേർ യെരൂശലേമിൽ താമസിക്കുന്ന
എല്ലാ മനുഷ്യരേക്കാളും കുറ്റക്കാർ ആയിരുന്നു
എന്നു തോന്നുന്നുവോ? 5 അല്ല, ഒരിയ്ക്കലും അല്ല,

മാനസാന്തരപ്പെടാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
അങ്ങനെ തന്നെ നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
6 അവൻ ഒരു ഉപമ അവരോട് പറഞ്ഞു:
ഒരാൾക്ക് ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു.
അയാൾ അതിൽ ഒരു അത്തിവൃക്ഷം
നട്ടിരുന്നു; അവൻ അതിൽ ഫലമുണ്ടോ
എന്ന് അന്വേഷിച്ചു. എന്നാൽ ഒന്നും കണ്ടില്ല.
7 അവൻ തോട്ടക്കാരനോട്: ഞാൻ ഇപ്പോൾ
മൂന്നു വർഷമായി ഈ അത്തിയിൽ ഫലം
അന്വേഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതുവരെ കണ്ടില്ല;
അത് നിലത്തെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്നതിനാൽ
അതിനെ വെട്ടിക്കളയുക എന്നു പറഞ്ഞു.
8 അതിന് അവൻ: കർത്താവേ, ഒരു വർഷം കൂടെ
നിൽക്കട്ടെ. ഞാൻ അതിന് ചുറ്റും കിളച്ച് വളം
ഇടാം. 9 അടുത്ത വർഷം അതിൽ ഫലം ഇല്ലെങ്കിൽ
വെട്ടിക്കളയാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
10 ഒരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ ഒരു പള്ളിയിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; 11 അവിടെ
പതിനെട്ട് വർഷമായി ഒരു രോഗാത്മാവു
ബാധിച്ച്, കൂനിയായ ഒരു സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവൾക്ക് ഒരിയ്ക്കലും നിവർന്നു നിൽക്കുവാൻ
സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. 12 യേശു അവളെ
കണ്ട് അടുക്കെ വിളിച്ചു: “സ്ത്രീയേ, നിന്റെ
രോഗത്തിൽ നിന്നും വിടുതൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു”
എന്നു പറഞ്ഞു അവളുടെമേൽ കൈവച്ചു.
13 അവൾ ഉടനെ നിവർന്നു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി. 14 യേശു ശബ്ബത്തിൽ
സുഖപ്പെടുത്തിയത് കൊണ്ട് പള്ളിപ്രമാണി
കോപിച്ചു. അയാൾ പുരുഷാരത്തോട്:

വേലചെയ്‌വാൻ ആറുദിവസമുണ്ട്; അതിനകം
വന്നു സൌഖ്യമാക്കിക്കൊള്ളുക; ശബ്ബത്തിൽ
ഇതു സാധ്യമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 15 കർത്താവ്
അവനോട്: കപടഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങളിൽ
ഒരാൾ ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ കാളയെയോ
കഴുതയെയോ തൊഴുത്തിൽനിന്നു അഴിച്ച്
കൊണ്ടുപോയി വെള്ളം കുടിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ?
16 എന്നാൽ സാത്താൻ പതിനെട്ട് വർഷമായി
ബന്ധിച്ചിരുന്ന അബ്രാഹാമിന്റെ മകളായ
ഇവളെ ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഈ ബന്ധനം
അഴിച്ച് വിടേണ്ടതല്ലയോ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 17 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ
അവന്റെ എതിരാളികൾ എല്ലാവരും നാണിച്ചു;
അവൻ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ മഹത്വകരമായ
പ്രവർത്തികളാലും പുരുഷാരം ഒക്കെയും
സന്തോഷിച്ചു.

18 പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞത്: ദൈവരാജ്യം
ഏതിനോട് സദൃശം? ഏതിനോട് അതിനെ
ഉപമിക്കണം? 19 ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ തോട്ടത്തിൽ
എറിഞ്ഞ കടുകുമണിയോട് അത് സദൃശം; അത്
വളർന്ന് വൃക്ഷമായി, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളും
വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ താമസിച്ചു.
20 പിന്നെയും അവൻ: ദൈവരാജ്യത്തെ ഏതിനോട്
ഉപമിക്കണം? 21 അത് പുളിച്ചമാവിനോട്* തുല്യം;
അത് ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മൂന്നുപറ† മാവിൽ
ചേർത്ത് എല്ലാം പുളിച്ചുവരുന്നതു വരെ വച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു.

22 അവൻ പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും സഞ്ചരിച്ചു

* **13. 21** പുളിച്ച മ ാവു എന്നാൽ യീസ്റ്റ് † **13. 21** ഏകദേശം 25
കിലോഗ്രാം

യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്തു.
23 അപ്പോൾ
ഒരാൾ അവനോട്: കർത്താവേ, കുറച്ച് പേർ
മാത്രമേ രക്ഷപെടുകയുള്ളോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്
അവനോട് പറഞ്ഞത്:
24 ഇടുങ്ങിയ വാതിലിലൂടെ
അകത്ത് പ്രവേശിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുവിൻ.
പലരും പ്രവേശിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ
കഴിയുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
25 വീട്ടുടയവൻ എഴുന്നേറ്റ് കതക് അടച്ചശേഷം
നിങ്ങൾ പുറത്തുനിന്ന്: കർത്താവേ, തുറന്നു
തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കതകിന്
മുട്ടിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നു
വരുന്നു എന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ
ഉത്തരം പറയും.
26 അന്നേരം നിങ്ങൾ: നിന്റെ
മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും
ഞങ്ങളുടെ തെരുവുകളിൽ നീ പഠിപ്പിക്കയും
ചെയ്തുവല്ലോ എന്നു പറയും.
27 അവനോ:
നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നു വരുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല; അനീതി പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരെ,
എന്നെവിട്ടു പോകുവിൻ എന്നു പറയും.
28 അവിടെ
അബ്രാഹാമും യിസ്ഹാക്കും യാക്കോബും
സകല പ്രവാചകന്മാരും ദൈവരാജ്യത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കാണും. എന്നാൽ
നിങ്ങളെ പുറത്തു തള്ളിക്കളഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങൾ
കാണുമ്പോൾ, അവിടെ കരച്ചിലും പല്ലുകടിയും
ഉണ്ടാകും.
29 കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും
തെക്കുനിന്നും വടക്കുനിന്നും അനേകർ വന്നു
ദൈവരാജ്യത്തിൽ അത്താഴത്തിന് ഇരിക്കും.
30 ചിലപ്പോൾ ആദ്യസ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നതു
അവസാനം വരുന്നവർക്കും ഒടുവിലത്തെ സ്ഥാനം
ലഭിക്കുന്നതു ആദ്യം വന്നവർക്കും ആയിരിക്കും.

31 ആ സമയത്തു തന്നേ ചില പരീശന്മാർ
അടുത്തുവന്ന് യേശുവിനെ ഉപദേശിച്ചു: ഇവിടം
വിട്ടു പൊയ്ക്കൊൾക; ഹെരോദാവ് നിന്നെ
കൊല്ലുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു അവനോട്
പറഞ്ഞു. 32 അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞത്:
നിങ്ങൾ പോയി ആ കുറുക്കനോട്: ഞാൻ
ഇന്നും നാളെയും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും
രോഗശാന്തി നൽകുകയുംചെയ്യും; എന്നാൽ
മൂന്നാംദിവസം എന്റെ പ്രവൃത്തി ഞാൻ
പൂർത്തീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. 33 എങ്കിലും
ഇന്നും നാളെയും മറ്റെന്നാളും ഞാൻ
സഞ്ചരിക്കേണ്ടതാകുന്നു; യെരൂശലേമിനു
പുറത്തുവച്ച് ഒരു പ്രവാചകൻ നശിച്ചുപോകാറില്ല
എന്നു പറവിൻ. 34 യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ,
പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലെറിയുകയും
ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ
ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേർക്കുംപോലെ നിന്റെ
മക്കളെ എത്ര പ്രാവശ്യം ചേർക്കുവാൻ
എനിക്ക് മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങൾക്കോ
മനസ്സായില്ല. 35 നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൂന്യമായ്തീരും;
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുവോളം നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

14

1 പരീശപ്രമാണികളിൽ ഒരാളിന്റെ വീട്ടിൽ
അവൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ ശബ്bത്തിൽ
ചെന്നപ്പോൾ അവർ യേശുവിനെ സൂക്ഷിച്ച്

നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 2 അവന്റെ മുമ്പിൽ
മഹോദരം* എന്ന അസുഖം ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 യേശു ന്യായശാസ്ത്രികളോടും
പരീശരോടും: ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കുന്നത്
ശരിയോ അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവരോ
മിണ്ടാതിരുന്നു. 4 യേശു അവനെ തൊട്ടു
സൌഖ്യമാക്കി വിട്ടയച്ചു. 5 പിന്നെ അവരോട്:
നിങ്ങളിൽ ഒരാളുടെ മകനോ കാളയോ ശബ്ബത്ത്
നാളിൽ കിണറ്റിൽ വീണാൽ നിങ്ങൾ പെട്ടെന്ന്
തന്നെ അതിനെ 6 വലിച്ചെടുക്കുകയില്ലയോ?
എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന് ഉത്തരം പറയുവാൻ
അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.
7 എന്നാൽ ക്ഷണിച്ചവർ മുഖ്യസ്ഥാനം
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് അവൻ അവരോട്
ഒരുപമ പറഞ്ഞു: 8 ഒരാൾ നിങ്ങളെ കല്യാണത്തിന്
വിളിച്ചാൽ മുഖ്യ സ്ഥാനത്ത് ഇരിക്കരുത്;
ഒരുപക്ഷേ നിന്നിലും മാനമേറിയവനെ അവൻ
വിളിച്ചിരിക്കാം. 9 പിന്നെ നിന്നെയും അവനെയും
ക്ഷണിച്ചവൻ വന്നു: ഇവന് സ്ഥലം കൊടുക്ക
എന്നു നിന്നോട് പറയുമ്പോൾ നീ നാണത്തോടെ
അവസാനം പോയി ഇരിക്കേണ്ടിവരും. 10 നിന്നെ
ആരെങ്കിലും ക്ഷണിച്ചാൽ ചെന്ന് ഒടുവിലത്തെ
സ്ഥാനത്ത് ഇരിക്ക; നിന്നെ ക്ഷണിച്ചവൻ
വരുമ്പോൾ നിന്നോട്: സ്നേഹിതാ, മുമ്പോട്ടു
വന്നു ഇരിക്ക എന്നു പറവാൻ ഇടവരട്ടെ; അപ്പോൾ
വിരുന്നിന് നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നവരുടെ
മുമ്പിൽ നിനക്ക് മാനം ഉണ്ടാകും. 11 തന്നെത്താൻ
ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും;

* **14. 2** ശരീരത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നീരു വരുന്ന ഒരുതരം അസുഖം

തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടും.
12 തന്നെ ക്ഷണിച്ചവനോട് അവൻ പറഞ്ഞത്:
നീ ഒരു മുത്താഴമോ†അത്താഴമോ‡കഴിക്കുമ്പോൾ
സ്നേഹിതന്മാരെയും സഹോദരന്മാരെയും
ബന്ധുക്കളേയും സമ്പത്തുള്ള അയൽക്കാരെയും
വിളിക്കരുത്; അവർ നിന്നെ അങ്ങോട്ടും
വിളിച്ചിട്ട് നിനക്ക് പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യും.
13 അതുകൊണ്ട് നീ വിരുന്നു കഴിക്കുമ്പോൾ
ദരിദ്രന്മാർ, അംഗഹീനന്മാർ, മുടന്തന്മാർ,
കുരുടന്മാർ എന്നിവരെ ക്ഷണിക്ക; 14 എന്നാൽ
നീ ഭാഗ്യവാനാകും; നിനക്ക് പ്രത്യുപകാരം
ചെയ്‌വാൻ അവർക്ക് കഴിവില്ല; അതുകൊണ്ട്
നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ നിനക്ക്
പ്രത്യുപകാരം ഉണ്ടാകും.
15 അവനോട് കൂടെ വിരുന്നിലിരുന്നവരിൽ
ഒരുവൻ ഇതു കേട്ടിട്ട്: ദൈവരാജ്യത്തിൽ
ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു
അവനോട് പറഞ്ഞു; 16 അവനോട് അവൻ
പറഞ്ഞത്: ഒരു മനുഷ്യൻ വലിയൊരു
അത്താഴം ഒരുക്കി പലരെയും ക്ഷണിച്ചു.
17 അത്താഴസമയത്ത് അവൻ തന്റെ ദാസനെ
അയച്ച് ആ ക്ഷണിച്ചവരോട്: എല്ലാം തയ്യാറായി;
വരുവിൻ എന്നു പറയിച്ചു. 18 എല്ലാവരും
ഒരുപോലെ ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞുതുടങ്ങി;
ഒന്നാമത്തവൻ അവനോട്: ഞാൻ ഒരു നിലം
വാങ്ങിയതിനാൽ അത് ചെന്ന് കാണേണ്ടുന്ന
ആവശ്യം ഉണ്ട്; എന്നോട് ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണം
എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
19 മറ്റൊരുത്തൻ: ഞാൻ അഞ്ച് ജോടി കാളയെ

† **14. 12** ഉച്ചനേരത്തുള്ള ഭക്ഷണം ‡ **14. 12** രാത്രിയിലുള്ള ഭക്ഷണം

വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ട്; എനിക്ക് അവയെ നോക്കാൻ
പോകണം; എന്നോട് ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണം
എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
20 വേറൊരുത്തൻ: ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിവാഹം
കഴിച്ചിരിക്കുന്നു; എനിക്ക് വരുവാൻ സാധ്യമല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ആ ദാസൻ മടങ്ങിവന്നു
യജമാനനോടു അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ വീട്ടുടയവൻ
കോപിച്ചു ദാസനോട്: നീ വേഗം പട്ടണത്തിലെ
വീഥികളിലും തെരുവുകളിലും ചെന്ന് ദരിദ്രന്മാർ,
അംഗഹീനന്മാർ, കുരുടന്മാർ, മുടന്തന്മാർ,
എന്നിവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നു കല്പിച്ചു.
22 പിന്നെ ദാസൻ: യജമാനനേ, കല്പിച്ചത്
ഞാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനിയും സ്ഥലം ഉണ്ട്
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യജമാനൻ ദാസനോട്: നീ
പട്ടണത്തിന് വെളിയിലേക്ക് പോയി എല്ലാ പ്രധാന
വഴികളിലും പോയി, എന്റെ വീടുനിറയേണ്ടതിന്
കാണുന്നവരെ അകത്തുവരുവാൻ നിർബ്ബന്ധിക്ക.
24 ആദ്യം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട പുരുഷന്മാർ ആരും
എന്റെ അത്താഴം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

25 ഒരു വലിയ പുരുഷാരം അവനോടുകൂടെ
പോകുമ്പോൾ അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരോട്
പറഞ്ഞത്: 26 എന്റെ അടുക്കൽ
വരികയും അപ്പനെയും അമ്മയെയും
ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സഹോദരന്മാരെയും
സഹോദരികളെയും സ്വന്തജീവനെയും കൂടെ
സ്നേഹിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവന് എന്റെ
ശിഷ്യനാകുവാൻ സാധിക്കും 27 തന്റെ ക്രൂശ്
എടുത്തുകൊണ്ട് എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ
എന്റെ ശിഷ്യനാകും. 28 നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും

ഒരു ഗോപുരം പണിയുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ
ആദ്യം അത് തീർക്കുവാൻ ആവശ്യമായ പണം
ഉണ്ടോ എന്നു ആലോചിക്കും. 29 അല്ലെങ്കിൽ
അടിസ്ഥാനം ഇട്ടശേഷം തീർക്കുവാൻ പണം
ഇല്ല എന്നു വന്നേക്കാം; 30 കാണുന്നവർ
എല്ലാം; ഈ മനുഷ്യൻ പണിവാൻ തുടങ്ങി,
പക്ഷേ തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല എന്നു
പരിഹസിക്കുമല്ലോ. 31 അല്ല, ഒരു രാജാവ് മറ്റൊരു
രാജാവിനോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ്
ഇരുന്നു, ഇരുപതിനായിരവുമായി വരുന്നവനോട്
താൻ പതിനായിരവുമായി എതിർത്താൽ മതിയോ
എന്നു ആലോചിക്കും. 32 അത് സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ
അവൻ ദൂരത്തിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു സമാധാനത്തിനായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.
33 അങ്ങനെ തന്നെ നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും
തനിക്കുള്ളത് ഒക്കെയും വിട്ടുപിരിയുന്നു എങ്കിൽ
അവന് എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴിയും. 34 ഉപ്പ്
നല്ലത് തന്നെ; എന്നാൽ ഉപ്പിന്റെ രസം ഇല്ലാതെ
പോയാൽ വീണ്ടും അതിന് എങ്ങനെ രസം
വരുത്തും? 35 പിന്നെ നിലത്തിനും വളത്തിനും
കൊള്ളുന്നതല്ല; അതിനെ പുറത്തു കളയും.
കേൾക്കുവാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

15

1 ചുങ്കക്കാരും പാപികളും എല്ലാം അവന്റെ
വചനം കേൾക്കുവാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു. 2 ഇവൻ പാപികളെ സ്വീകരിക്കുകയും
അവരോടുകൂടി ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു
എന്നു പരീശരും ശാസ്ത്രികളും പിറുപിറുത്തു.
3 അവരോട് അവൻ ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു:

4 നിങ്ങളിൽ ഒരു ആൾക്ക് നൂറു ആട് ഉണ്ട്
എന്നു വിചാരിക്കുക. അതിൽ ഒന്ന് കാണാതെ
പോയാൽ അവൻ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെയും
മരുഭൂമിയിൽ വിട്ടേച്ചു, ആ കാണാതെപോയ
ആടിനെ കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ നോക്കി
നടക്കാതിരിക്കുമോ? 5 കണ്ട് കിട്ടിയാൽ
സന്തോഷിച്ച് ചുമലിൽ എടുത്തു വീട്ടിൽ വന്നു
സ്നേഹിതന്മാരെയും അയൽക്കാരെയും
വിളിച്ചുകൂട്ടി: 6 കാണാതെപോയ എന്റെ
ആടിനെ കണ്ടുകിട്ടിയതുകൊണ്ട് എന്നോട്
കൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു അവരോട്
പറയും. 7 അങ്ങനെ തന്നെ മാനസാന്തരം
ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പത്
നീതിമാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ളതിനേക്കാൾ
മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെ കുറിച്ച്
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അധികം സന്തോഷം ഉണ്ടാകും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
8 അല്ല, ഒരു സ്ത്രീക്ക് പത്തു ദ്രഹ്മ*ഉണ്ട് എന്നു
വിചാരിക്കുക; ഒരു ദ്രഹ്മ കാണാതെ പോയാൽ
അവൾ വിളക്കു കത്തിച്ച് വീട് തൂത്തുവാരി
അത് കണ്ടുകിട്ടുന്നതുവരെ സൂക്ഷ്മത്തോടെ
അന്വേഷിക്കും? 9 കണ്ടുകിട്ടിയാൽ
സ്നേഹിതമാരെയും അയൽക്കാരികളെയും
വിളിച്ചുകൂട്ടി: കാണാതെപോയ ദ്രഹ്മ കണ്ട്
കിട്ടിയതുകൊണ്ട് എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ
എന്നു പറയും. 10 അങ്ങനെ തന്നെ
മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെക്കുറിച്ചു
ദൈവദൂതന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

* **15. 8** ഒരുതരം വെള്ളി നാണയം

11 പിന്നെയും അവൻ പറഞ്ഞത്: ഒരു മനുഷ്യന്
രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 12 അവരിൽ
ഇളയവൻ അപ്പനോട്: അപ്പാ, വസ്തുവിൽ
എനിക്കുള്ള പങ്ക് തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു;
അവൻ അവർക്ക് വസ്തു പകുത്തുകൊടുത്തു.
13 അധികനാൾ കഴിയുന്നതിന് മുമ്പെ ഇളയമകൻ
സകലവും ശേഖരിച്ചു ദൂരദേശത്തേക്ക്
യാത്രയായി. അവിടെ തനിക്കു ഉള്ള പണം
മുഴുവൻ ആവശ്യമില്ലാതെ ചെലവഴിച്ചു ജീവിച്ചു.
14 എല്ലാം ചെലവഴിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ
ദേശത്തു കഠിനക്ഷാമം ഉണ്ടായി. അവന്
പണത്തിന് ആവശ്യംവന്നു തുടങ്ങി. 15 അവൻ
ആ ദേശത്തിലെ പൗരന്മാരിൽ ഒരാൾക്ക്
വേണ്ടി ജോലി ചെയ്യാൻ പോയി. അവൻ
അവനെ തന്റെ വയലിൽ പന്നികൾക്ക് തീറ്റ
കൊടുക്കുന്ന ജോലി കൊടുത്തു. 16 പന്നി തിന്നുന്ന
വാളവര†കൊണ്ട് വയറു നിറപ്പാൻ അവൻ
ആഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും ആരും അവന് കൊടുത്തില്ല.
17 അപ്പോൾ സുബോധം വന്നിട്ട് അവൻ:
എന്റെ അപ്പന്റെ എത്ര കൂലിക്കാർ ഭക്ഷണം
കഴിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടും അധികം വരുന്നു; എന്നാൽ
ഞാനോ വിശപ്പുകൊണ്ട് നശിച്ചുപോകുന്നു.
18 ഞാൻ എഴുന്നേറ്റ് അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന്
അവനോട്: അപ്പാ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും
നിന്നോടും പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 19 ഇനി
നിന്റെ "മകൻ"‡എന്ന പേരിന് ഞാൻ യോഗ്യനല്ല;
നിന്റെ ജോലിക്കാരിൽ ഒരാളെപ്പോലെ എന്നെ

† **15. 16** പന്നികളുടെ ആഹാരം (ഒരുതരം പയറിന്റെ തൊലി)
‡ **15. 19** നിയമപരമായി പിതാവിന്റെ സ്വത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിന് അവകാശി

ആക്കേണമേ എന്നു പറയും എന്നു പറഞ്ഞു.
20 അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റ് അപ്പന്റെ
അടുക്കൽ പോയി. ദൂരത്ത് നിന്നു തന്നേ അപ്പൻ
അവനെ കണ്ട് മനസ്സലിഞ്ഞ് ഓടിച്ചെന്നു അവനെ
കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവനെ ചുംബിച്ചു. 21 മകൻ
അവനോട്: അപ്പാ, ഞാൻ ദൈവത്തോടും
നിന്നോടും പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനി നിന്റെ
മകൻ എന്നു വിളിക്കുവാൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 അപ്പൻ തന്റെ ദാസന്മാരോട്:
നിങ്ങൾ വേഗം പോയി മേന്മയുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ
കൊണ്ടുവന്നു ഇവനെ ധരിപ്പിക്കുക; ഇവന്റെ
കയ്യിൽ മോതിരവും കാലിൽ ചെരിപ്പും
ഇടുവിക്കുക. 23 ഒരു തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ
കൊണ്ടുവന്നു അറുത്ത് അതിനെ പാകം ചെയ്യുക;
നമുക്കു തിന്നു ആനന്ദിക്കാം. 24 ഈ എന്റെ
മകൻ മരിച്ചതുപോലെയായിരുന്നു; എന്നാൽ
വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെ പോയിരുന്നു;
കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ
അവർ ആനന്ദിച്ചു തുടങ്ങി. 25 അവന്റെ
മൂത്തമകൻ വയലിൽ ആയിരുന്നു; അവൻ വന്നു
വീടിനോട് അടുത്തപ്പോൾ നൃത്തത്തിന്റെയും
സംഗീത ഉപകരണങ്ങളുടെയും ശബ്ദം കേട്ട്,
26 ബാല്യക്കാരിൽ ഒരാളെ വിളിച്ചു: ഇവിടെ
എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? എന്നു ചോദിച്ചു.
27 അവൻ അവനോട്: നിന്റെ സഹോദരൻ
വന്നു; നിന്റെ അപ്പൻ അവനെ സൌഖ്യത്തോടെ
കിട്ടിയതുകൊണ്ട് തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ
അറുത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ അവൻ
കോപിച്ചു, അകത്ത് കടക്കുവാൻ താത്പര്യം

ഇല്ലാതെ നിന്നു; അപ്പൻ പുറത്തു വന്നു അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു.
29 അവൻ അവനോട്: ഇത്ര കാലമായി ഞാൻ നിന്നെ സേവിക്കുന്നു; നിന്റെ കല്പന ഒരിക്കലും ലംഘിച്ചിട്ടില്ല; എന്നാൽ എന്റെ ചങ്ങാതികളുമായി ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന് നീ ഒരിക്കലും എനിക്ക് ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തന്നിട്ടില്ല.
30 വേശ്യമാരോടുകൂടി നിന്റെ മുതൽ നശിപ്പിച്ച ഈ നിന്റെ മകൻ വന്നപ്പോഴേക്കോ തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ അവനുവേണ്ടി അറുത്തുവല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
31 അതിന് അവൻ അവനോട്: മകനേ, നീ എപ്പോഴും എന്നോട് കൂടെ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ; എനിക്കുള്ളത് എല്ലാം നിന്റേത് ആകുന്നു.
32 നിന്റെ ഈ സഹോദരനോ മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെ പോയിരുന്നു; കണ്ട് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

16

1 പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞത്: ധനവാനായൊരു മനുഷ്യന് ഒരു കാര്യവിചാരകൻ*ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അവന്റെ വസ്തുവക അനാവശ്യമായി ചെലവാക്കുന്നു എന്നു ചിലർ അവനെ കുറ്റം പറഞ്ഞു.
2 അവൻ അവനെ വിളിച്ചു: നിന്നെക്കുറിച്ച് ഈ കേൾക്കുന്നത് എന്താണ്? നീ നിന്റെ കാര്യവിചാരകത്തിന്റെ കണക്ക്

* 16. 1 വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ നോക്കിനടത്തുന്ന ആൾ

ഏല്പിച്ചുതരിക; നീ ഇനി എന്റെ കാര്യവിചാരകൻ
ആയിരിക്കേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു.
3 അത്
കേട്ടപ്പോൾ കാര്യവിചാരകൻ: ഞാൻ എന്ത്
ചെയ്യും? യജമാനൻ എന്റെ ജോലിയിൽ നിന്നും
എന്നെ നീക്കുവാൻ പോകുന്നു; കിളയ്ക്കുവാൻ
ഉള്ള ശക്തി എനിക്കില്ല; മറ്റുള്ളവരോടു
യാചിക്കുവാൻ ഞാൻ നാണിക്കുന്നു.
4 എന്നെ
കാര്യവിചാരത്തിൽനിന്ന് നീക്കിയാൽ, ആളുകൾ
എന്നെ അവരുടെ വീടുകളിൽ സ്വീകരിക്കണം.
അതിനുവേണ്ടി എന്ത് ചെയ്യേണം എന്നു
എനിക്ക് അറിയാം എന്നു ഉള്ളുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.
5 പിന്നെ അവൻ യജമാനന്റെ കടക്കാരിൽ
ഓരോരുത്തരെ വരുത്തി. ഒന്നാമത്തെ ആളിനോട്
നീ യജമാനനോട് കടം വാങ്ങിയിട്ടുള്ളത്
എന്താണ് എന്നു ചോദിച്ചു.
6 നൂറു കുടം†എണ്ണ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. കാര്യവിചാരകൻ
അവനോട്: നിന്റെ കൈച്ചീട്ട് വാങ്ങി വേഗം
അത് അമ്പത് എന്ന് എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു.
7 അതിന്റെശേഷം മറ്റൊരു ആളിനോട്: നീ
എന്താണ് കടം വാങ്ങിയിരിക്കുന്നത് എന്നു
ചോദിച്ചു. നൂറു പറ‡ഗോതമ്പു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു; അവനോട്: നിന്റെ കൈച്ചീട്ട് വാങ്ങി
എൺപത് എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു.
8 ഈ
അനീതിയുള്ള കാര്യവിചാരകൻ ബുദ്ധിയോടെ
പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ട് യജമാനൻ അവനെ
പുകഴ്ത്തി; വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കളേക്കാൾ ഈ
ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ തങ്ങളുടെ തലമുറയിൽ
ബുദ്ധിയേറിയവരാണ്
9 അനീതിയുള്ള

---

† **16. 6** ഏകദേശം 3400 ലിറ്റർ എണ്ണ ‡ **16. 7** ഏകദേശം 22000 ഉണങ്ങിയ ധാന്യം

ധനംകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് സ്നേഹിതന്മാരെ
ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു യേശു അവരോട്
പറഞ്ഞു. അത് ഇല്ലാതെയാകുമ്പോൾ അവർ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കും. 10 ചെറിയ
കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തനായവൻ വലിയ
കാര്യങ്ങളിലും വിശ്വസ്തൻ ആയിരിക്കും;
ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ നീതി കാണിക്കാത്തവർ
വലിയ കാര്യങ്ങളിലും നീതി കാണിക്കാത്തവർ
ആയിരിക്കും. 11 അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ,
നീതി ഇല്ലാത്ത ഈ ലോകത്തിലെ ധനത്തിൽ
വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ സത്യമായ ധനം
നിങ്ങളെ ആരും ഏല്പിക്കുകയില്ല? 12 നിങ്ങളെ
ഏൽപ്പിച്ച മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ
നിങ്ങൾ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക്
സ്വന്തമായത് ആരും ഏൽപ്പിച്ചുതരികയില്ല.
13 രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിക്കുവാൻ ഒരു
ദാസനും കഴിയുകയില്ല; അവൻ ഒരാളെ
വെറുക്കുകയും മറ്റെ ആളിനെ സ്നേഹിക്കും;
അല്ലെങ്കിൽ ഒരാളോട് ആത്മാർത്ഥത
കാണിക്കുകയും മറ്റെ ആളിനെ നിന്ദിക്കുകയും
ചെയ്യും. നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തെയും ധനത്തെയും
സേവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

14 ഇതൊക്കെയും അമിതമായി ധനം
ആഗ്രഹിക്കുന്ന പരീശർ കേട്ട് അവനെ
പരിഹസിച്ചു. 15 യേശു അവരോട് പറഞ്ഞത്:
നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ മുൻപിൽ സ്വയം
നീതീകരിക്കുന്നവർ ആകുന്നു; എന്നാൽ ദൈവം
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അറിയുന്നു; നല്ലതെന്ന്
മനുഷ്യർ ചിന്തിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ദൈവം

വെറുക്കുന്നു 16 ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും
പ്രവാചകന്മാരുടെയും കാലം യോഹന്നാൻ വരെ
ആയിരുന്നു; അന്നുമുതൽ ദൈവരാജ്യത്തെ
സുവിശേഷിച്ചുവരുന്നു; എല്ലാവരും
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കയറുവാൻ വേണ്ടി
പരിശ്രമിക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഒരു
ചെറിയ അക്ഷരം മാറുന്നതിനേക്കൾ എളുപ്പം
ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നത്
ആയിരിക്കും. 18 ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ച്
മറ്റാരെയെങ്കിലും വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഭർത്താവ് ഉപേക്ഷിച്ചവളെ
വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.
19 ഒരിടത്ത് ധനവാനായ ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ധൂമ്രവസ്ത്രവും
പട്ടും§ധരിച്ചു ദിനമ്പ്രതി ആഡംബരത്തോടെ
ജീവിച്ചിരുന്നു. 20 ലാസർ എന്നു പേരുള്ള ഒരു
ദരിദ്രൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ
വ്രണങ്ങൾ*നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ ധനവാന്റെ
പടിപ്പുരയ്ക്കൽ ആയിരുന്നു കിടന്നിരുന്നത്
21 ധനവാന്റെ മേശയിൽ നിന്നു വീഴുന്നത് തിന്നു
വിശപ്പടക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; നായ്ക്കളും
വന്നു അവന്റെ വ്രണം നക്കും. 22 ആ ദരിദ്രൻ
മരിച്ചപ്പോൾ ദൂതന്മാർ അവനെ അബ്രാഹാമിന്റെ
മടിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 23 ധനവാനും
മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു; പാതാളത്തിൽ കഷ്ടത
അനുഭവിക്കുമ്പോൾ മേലോട്ടു നോക്കി ദൂരത്ത്
നിന്നു അബ്രാഹാമിനെയും അവന്റെ മടിയിൽ
ലാസറിനെയും കണ്ട്: 24 അബ്രാഹാംപിതാവേ,

§ **16. 19** വിലകൂടിയ വസ്ത്രങ്ങൾ * **16. 20** മുറിവ്

എന്നോട് കനിവുണ്ടാകേണമേ; ലാസർ
വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്റെ
നാവിനെ തണുപ്പിക്കേണ്ടതിന് അവനെ
അയയ്ക്കേണമേ; ഞാൻ ഈ ജ്വാലയിൽ
കിടന്ന് വേദന അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു വിളിച്ചു
പറഞ്ഞു. 25 അബ്രാഹാം: മകനേ, നിന്റെ
ആയുസ്സിൽ നീ നന്മയും ലാസർ തിന്മയും
പ്രാപിച്ചു എന്നു ഓർക്ക; ഇപ്പോൾ അവൻ ഇവിടെ
ആശ്വസിക്കുന്നു: നീയോ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു.
26 അത്രയുമല്ല ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും
നടുവെ വലിയൊരു പിളർപ്പുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.
ഇവിടെ നിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
കടന്നുവരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്
സാധിക്കുകയില്ല; അവിടെനിന്ന് ഞങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ കടന്നു വരുവാനും സാധ്യമല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 അതിന് അവൻ: എന്നാൽ
പിതാവേ, അവനെ എന്റെ പിതാവിന്റെ വീട്ടിൽ
അയയ്ക്കണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു;
28 എനിക്ക് അഞ്ച് സഹോദരന്മാർ ഉണ്ട്;
അവരും ഈ യാതനാസ്ഥലത്തു വരാതിരിപ്പാൻ
അവൻ അവരോട് സാക്ഷ്യം പറയട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 അബ്രാഹാം അവനോട്: അവർക്ക്
മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടല്ലോ;
അവരുടെ വാക്ക് അവർ കേൾക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 അതിന് അവൻ: അങ്ങനെ അല്ല,
അബ്രാഹാംപിതാവേ, മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഒരുവൻ
എഴുന്നേറ്റ് അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് എങ്കിൽ
അവർ മാനസാന്തരപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു.
31 അവൻ അവനോട്: അവർ മോശെയുടെയും
പ്രവാചകന്മാരുടെയും വാക്ക് കേൾക്കാഞ്ഞാൽ

മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഒരുവൻ എഴുന്നേറ്റ് ചെന്നാലും
വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

17

1 യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞത്:
പാപത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾ നിശ്ചയമായും
വരും; എന്നാൽ അവ വരുത്തുന്നവർക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം. 2 അവൻ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരാളെ
പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് ഒരു വലിയ
കല്ല് അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി അവനെ
കടലിൽ എറിഞ്ഞുകളയുന്നത് ആകുന്നു.
3 അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ;
നിന്റെ സഹോദരൻ പാപം ചെയ്താൽ അവനെ
ശാസിക്ക; അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ
അവനോട് ക്ഷമിയ്ക്ക. 4 ഒരു ദിവസത്തിൽ
ഏഴു പ്രാവശ്യം നിന്നോട് പാപംചെയ്യുകയും
ഏഴുപ്രാവശ്യവും നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഞാൻ
മാനസാന്തരപ്പെടുന്നു എന്നു പറകയും ചെയ്താൽ
അവനോട് ക്ഷമിയ്ക്ക.
5 അപ്പൊസ്തലന്മാർ കർത്താവിനോട്:
ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അതിന് കർത്താവ് പറഞ്ഞത്:
നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ചെറിയ കടുകുമണിയോളം
വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ കാട്ടത്തിയോട്:
വേരോടെ പറിഞ്ഞു കടലിൽ പോയി വളരുക
എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് നിങ്ങളെ അനുസരിക്കും.
7 നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും നിലം ഉഴുകയോ
ആടിനെ മേയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു ദാസൻ
ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അവൻ വയലിൽനിന്നു
ജോലി കഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ: നീ പെട്ടെന്ന്

തന്നെ വന്നു ഊണിനിരിക്ക എന്നു അവനോട്
പറയുകയില്ല: 8 ആദ്യം എനിക്ക് അത്താഴം
ഒരുക്കുക; ഞാൻ തിന്നുകുടിച്ചു തീരുന്നത്
വരെ അരകെട്ടി*എനിക്ക് ശുശ്രൂഷചെയ്ക;
പിന്നെ നീയും തിന്നു കുടിച്ചുകൊൾക എന്ന്
പറയുകയില്ലേ? 9 തന്നോട് കല്പിച്ചത് ദാസൻ
ചെയ്തതുകൊണ്ടു നീ അവനോട് ഒരിയ്ക്കലും
നന്ദി പറയുകയില്ല. 10 അതുപോലെ നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ചത് ഒക്കെയും ചെയ്തശേഷം: ഞങ്ങൾ
പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത ദാസന്മാർ; ചെയ്യേണ്ടതേ
ചെയ്തിട്ടുള്ളു എന്നു നിങ്ങളും പറവിൻ.
11 ഒരിയ്ക്കൽ യേശു യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള
യാത്രയ്ക്കിടയിൽ ശമര്യക്കും ഗലീലയ്ക്കും
നടുവിൽകൂടി കടന്നുപോകുകയായിരുന്നു.
12 അവിടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ
പത്തു കുഷ്ഠരോഗികൾ അവന് എതിരെ വന്നു.
13 അവർ ദൂരത്ത് നിന്നുകൊണ്ടു: യേശുവേ,
നായക, ഞങ്ങളോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ
എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 14 യേശു അവരെ കണ്ടിട്ട്:
നിങ്ങൾ പോയിപുരോഹിതന്മാർക്കു†നിങ്ങളെ
തന്നേ കാണിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു;
അങ്ങനെ അവർ പോകുന്ന സമയത്തുതന്നെ
അവർ ശുദ്ധരായ്തീർന്നു. 15 അവരിൽ
ഒരാൾ തനിക്കു സൌഖ്യംവന്നത് കണ്ട്
ഉറക്കെ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്
തിരിച്ചുവന്നു അവന്റെ കാൽക്കൽ കവിണ്ണുവീണു

* **17. 8** യജമാനനെ അനുസരിക്കുന്നതിന്റെ അടയാളം, ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് തടസ്സമായി അയഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വസ്ത്രം കെട്ടിവയ്ക്കുക † **17. 14** ഒരാൾ കുഷ്ഠരോഗി ആണോ അല്ലയോ എന്നു പരിശോധിച്ചു സാക്ഷിക്കേണ്ടതു പുരോഹിതൻ ആണ്.

അവന് നന്ദി പറഞ്ഞു; 16 അവൻ ഒരു
ശമര്യക്കാരൻ ആയിരുന്നു 17 അപ്പോൾ
യേശു അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്:
കുഷ്ഠരോഗത്തിൽ നിന്നു പത്തുപേർ
ശുദ്ധരായ്തീർന്നു, എന്നാൽ ബാക്കി ഒമ്പതുപേർ
എവിടെ? 18 ഈ അന്യജാതിക്കാരൻ
മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന് മഹത്വം കൊടുക്കുവാൻ
മടങ്ങിവന്നത്; 19 എഴുന്നേറ്റ് പൊയ്ക്കൊൾക;
നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

20 ഒരിയ്ക്കൽ പരീശന്മാർ ദൈവരാജ്യം
എപ്പോൾ വരും എന്നു ചോദിച്ചതിന്: ദൈവരാജ്യം
കാണത്തക്കവണ്ണമല്ല വരുന്നത്; 21 ഇതാ ഇവിടെ
എന്നും അതാ അവിടെ എന്നും പറകയില്ല;
ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽതന്നേ ഉണ്ടല്ലോ
എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

22 പിന്നെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്
പറഞ്ഞത്: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ഒരു
ദിവസം കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാലം
വരും; 23 എന്നാൽ കാണുകയില്ലതാനും.
അന്ന് നിങ്ങളോടു: ഇതാ ഇവിടെ എന്നും
അതാ അവിടെ എന്നും പറയും; നിങ്ങൾ
പോകരുത്, പിൻ ചെല്ലുകയുമരുത്. 24 മിന്നൽ
ആകാശത്തിന്റെ കീഴെ ദിക്കോടുദിക്കെല്ലാം
തിളങ്ങി മിന്നുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ
തന്റെ ദിവസത്തിൽ ആകും. 25 എന്നാൽ ആദ്യം
അവൻ വളരെ കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും ഈ
തലമുറ അവനെ തള്ളിക്കളകയും വേണം.
26 നോഹയുടെ സമയത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ
മനുഷ്യപുത്രന്റെ നാളിലും ഉണ്ടാകും. 27 നോഹ

പെട്ടകത്തിൽ കടന്ന നാൾവരെ അവർ തിന്നും
കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിന്
കൊടുത്തും പോന്നു; ജലപ്രളയം വന്നു, അവരെ
എല്ലാവരെയും നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 28 ലോത്തിന്റെ
കാലത്ത് സംഭവിച്ചതുപോലെയും തന്നേ; അവർ
തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടും വിറ്റും നട്ടും പണിതും
പോന്നു. 29 എന്നാൽ ലോത്ത് സൊദോം വിട്ട
നാളിൽ ആകാശത്തുനിന്ന് തീയും ഗന്ധകവും
പെയ്ത് എല്ലാവരെയും നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു.
30 മനുഷ്യപുത്രൻ വെളിപ്പെടുന്ന നാളിലും
അതുപോലെ തന്നെ സംഭവിക്കും. 31 അന്ന്
വീടിന് മുകളിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീടിനകത്തുള്ള
സാധനം എടുക്കുവാൻ ഇറങ്ങിപ്പോകരുത്;
അതുപോലെ വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവനും
വീട്ടിലേക്ക് പോകരുത്. 32 ലോത്തിന്റെ
ഭാര്യയെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 33 തന്റെ
ജീവനെ രക്ഷിക്കുവാൻ നോക്കുന്നവനെല്ലാം
അതിനെ കളയും; എന്നാൽ എനിക്ക് വേണ്ടി
തന്റെ ജീവനെ കളയുന്നവനെല്ലാം അതിനെ
രക്ഷിക്കും. 34 ആ രാത്രിയിൽ രണ്ടുപേർ ഒരു
കിടക്കമേൽ ആയിരിക്കും; ഒരാളെ സ്വീകരിക്കും;
മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും. 35 രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ച്
ധാന്യം പൊടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും; ഒരുവളെ
കൈക്കൊള്ളും; 36 മറ്റവളെ ഉപേക്ഷിക്കും
രണ്ടുപേർ വയലിൽ ഇരിക്കും; ഒരുവനെ
കൈക്കൊള്ളും; മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 37 അവർ
അവനോട്: കർത്താവേ, എവിടെയാണ് ഇതു
സംഭവിക്കുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചതിന്: മൃതശരീരം
ഉള്ളിടത്ത് ആണല്ലൊ കഴുകന്മാർ കൂടുന്നത് എന്നു

അവൻ പറഞ്ഞു.

18

1 മടുത്തുപോകാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കണം
എന്നതിന് യേശു അവരോട് ഒരു ഉപമ
പറഞ്ഞത്: 2 ദൈവത്തെ ഭയവും മനുഷ്യനെ
ബഹുമാനവുമില്ലാത്ത ഒരു ന്യായാധിപൻ
ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 ആ
പട്ടണത്തിൽ ഒരു വിധവയും*ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവൾ ന്യായാധിപന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന്:
എന്റെ എതിരാളിയിൽനിന്ന് നീതി ലഭിക്കുവാൻ
എന്നെ സഹായിക്കണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അവന് കുറെ സമയത്തേക്ക് അവളെ
സഹായിക്കുവാൻ മനസ്സില്ലായിരുന്നു; പിന്നെ
അവൻ: എനിക്ക് ദൈവത്തെ ഭയവും
മനുഷ്യനെ പേടിയുമില്ല 5 എങ്കിലും വിധവ എന്നെ
അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് അവൾക്ക്
നീതി ലഭിക്കാൻ സഹായിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ
അവൾ വീണ്ടും വന്നു എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തും
എന്നു ഉള്ളുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. 6 അനീതിയുള്ള
ന്യായാധിപൻ പറഞ്ഞത് എന്തെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക.
7 ആകയാൽ ദൈവം രാവും പകലും തന്നോട്
നിലവിളിക്കുന്ന തന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട
ജനങ്ങളോട് ദീർഘക്ഷമ കാണിക്കുകയും നീതി
നടത്തി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും; 8 ദൈവം
അവർക്ക് വേഗത്തിൽ നീതി നടത്തി കൊടുക്കും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ
മനുഷ്യപുത്രൻ വരുമ്പോൾ അവൻ ഭൂമിയിൽ

* **18. 3** ഭർത്താവ് മരിച്ചുപോയി സ്ത്രീ

വിശ്വാസം കണ്ടെത്തുമോ എന്നു കർത്താവ്
പറഞ്ഞു.
9 തങ്ങൾ നീതിമാന്മാർ എന്നു വിശ്വസിക്കുകയും
മറ്റുള്ളവരെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
ചിലരെക്കുറിച്ച് അവൻ ഇപ്രകാരം ഒരു ഉപമ
പറഞ്ഞു: 10 രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ
ദൈവാലയത്തിൽ പോയി; ഒരാൾ പരീശൻ,
മറ്റെയാൾ ചുങ്കക്കാരൻ. 11 പരീശൻ
നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോട് തന്നെ: ദൈവമേ,
പിടിച്ചുപറിക്കാർ, നീതികെട്ടവർ, വ്യഭിചാരികൾ
തുടങ്ങിയ മറ്റ് മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ
ഈ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയോ ഞാൻ
അല്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നെ
വാഴ്ത്തുന്നു. 12 ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം
ഉപവസിക്കുന്നു; ലഭിക്കുന്നതിൽ ഒക്കെയും
ദശാംശം†കൊടുത്തുവരുന്നു; എന്നിങ്ങനെ
പ്രാർത്ഥിച്ചു. 13 ചുങ്കക്കാരനോ
ദൂരത്ത് നിന്നുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക്
നോക്കുവാൻപോലും ശ്രമിക്കാതെ
മാറത്തടിച്ചു: ദൈവമേ, പാപിയായ എന്നോട്
കരുണയുണ്ടാകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
14 അവൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി വീട്ടിലേക്ക്
പോയി; മറ്റവൻ അങ്ങനെയല്ല. തന്നെത്താൻ
ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും;
തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം
ഉയർത്തപ്പെടും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.
15 ഒരിയ്ക്കൽ ചിലർ യേശു തൊട്ട്
അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനായി ശിശുക്കളെ അവന്റെ

† **18. 12** പത്തിൽ ഒരംശം

അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യന്മാർ അത് കണ്ട്
അവരെ ശാസിച്ചു. 16 എന്നാൽ യേശു ശിശുക്കളെ
തന്റെ അരികത്ത് വിളിച്ചു: പൈതങ്ങളെ എന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ അനുവദിക്ക; അവരെ
തടയരുത്; ദൈവരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേത്
ആകുന്നു. 17 ദൈവരാജ്യത്തെ ശിശു എന്നപോലെ
കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ ആരും ഒരുനാളും അതിൽ
പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട്
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

18 ഒരു പ്രമാണി അവനോട്: നല്ല ഗുരോ,
നിത്യജീവൻ ലഭിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ എന്ത്
ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 19 അതിന്
യേശു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു പറയുന്നത്
എന്ത്? ദൈവം അല്ലാതെ നല്ലവൻ മറ്റാരും
ഇല്ല. വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്; 20 കൊല ചെയ്യരുത്;
മോഷ്ടിക്കരുത്; കള്ളസാക്ഷ്യം പറയരുത്; നിന്റെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിയ്ക്ക
എന്നീ കല്പനകളെ നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 ഇവ ഒക്കെയും ഞാൻ ചെറുപ്പംമുതൽ
പാലിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 22 ഇതു
കേട്ടിട്ട് യേശു: ഇനി ഒരു കുറവ് നിനക്കുണ്ട്;
നിനക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റ് ദരിദ്രർക്ക്
കൊടുക്ക; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്ക്
നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നീട് വന്നു എന്നെ
അനുഗമിക്കഎന്നു പറഞ്ഞു. 23 എന്നാൽ
അവൻ ധനവാനായത് കൊണ്ട് ഇതു കേട്ടിട്ട്
അതിദുഃഖിതനായിത്തീർന്നു. 24 യേശു അവനെ
കണ്ടിട്ട്: സമ്പത്തുള്ളവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നത് എത്ര പ്രയാസം! 25 ധനവാൻ

ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനേക്കാൾ
ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയിലൂടെ‡കടക്കുന്നത് എളുപ്പം
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 ഇതു കേട്ടവർ: എന്നാൽ
രക്ഷപെടുവാൻ ആർക്ക് കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 അതിന് അവൻ: മനുഷ്യരാൽ
അസാദ്ധ്യമായത് ദൈവത്താൽ സാദ്ധ്യമാകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ഇതാ, ഞങ്ങൾ സ്വന്തമായത്
വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. 29 യേശു അവരോട്:
ദൈവരാജ്യം നിമിത്തം വീടോ ഭാര്യയെയോ
സഹോദരന്മാരെയോ അമ്മയപ്പന്മാരെയോ
മക്കളെയോ വിട്ടുകളയുന്നവർക്ക് 30 ഈ
കാലത്തിൽ തന്നേ പല മടങ്ങായും, വരുവാനുള്ള
ലോകത്തിൽ നിത്യജീവനെയും പ്രാപിക്കാത്തവൻ
ആരും ഇല്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
31 അനന്തരം അവൻ തന്റെ പന്ത്രണ്ട്
ശിഷ്യരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അവരോട്:
ഇതാ നാം യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നു;
മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ച് പ്രവാചകന്മാർ
എഴുതിയിരിക്കുന്നത് എല്ലാം നിവൃത്തിയാകും.
32 അവനെ ജാതികൾക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും
അവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു അപമാനിച്ചു
തുപ്പി തല്ലീട്ട് കൊല്ലുകയും 33 മൂന്നാം നാൾ
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവർക്ക് ഇതു ഒന്നും
മനസ്സിലായില്ല; ഈ പറഞ്ഞത് അവർക്ക്
വ്യക്തമാകാതിരിക്കാനായി ദൈവം അവർക്ക്
അത് മറച്ച് വെച്ചിരുന്നു.

‡ **18. 25** സൂചിയിലൂടെ നൂൽ കോർക്കുന്ന ചെറിയ ദ്വാരം

35 അവൻ യെരിഹോവിന് അടുത്തപ്പോൾ
വഴിയരികെ ഒരു കുരുടൻ ഭിക്ഷ യാചിച്ചുകൊണ്ട്
ഇരുന്നിരുന്നു. 36 പുരുഷാരം കടന്നുപോകുന്ന
ശബ്ദം കേട്ട്: ഇതെന്താണ് എന്നു അവൻ
ചോദിച്ചു. 37 നസറായനായ യേശു
കടന്നുപോകുന്നു എന്നു അവർ അവനോട്
അറിയിച്ചു. 38 അപ്പോൾ അവൻ: യേശുവേ,
ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോട് കരുണ തോന്നേണമേ
എന്നു നിലവിളിച്ചു. 39 ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ മുന്നിൽ
നടക്കുന്നവർ അവനെ മിണ്ടാതിരിക്കുവാൻ
ശാസിച്ചു; അവനോ: ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോട്
കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു കൂടുതൽ ഉച്ചത്തിൽ
നിലവിളിച്ചു. 40 യേശു അവിടെനിന്നു, അവനെ
തന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു.
41 അവൻ അടുക്കെ വന്നപ്പോൾ: ഞാൻ നിനക്ക്
എന്ത് ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവേ,
എനിക്ക് കാഴ്ച കിട്ടേണം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
42 യേശു അവനോട്: കാഴ്ച പ്രാപിക്ക; നിന്റെ
വിശ്വാസം നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 43 പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവൻ കാഴ്ച
പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചുംകൊണ്ട്
അവനെ അനുഗമിച്ചു; ജനം എല്ലാം ഇതു കണ്ടിട്ട്
ദൈവത്തിന് പുകഴ്ച കൊടുത്തു.

19

1 അവൻ യെരിഹോവിൽ പ്രവേശിച്ച്
അതിൽകൂടി കടന്നു പോവുകയായിരുന്നു.
2 അവിടെ ചുങ്കക്കാരിൽ പ്രമാണിയും
ധനവാനുമായ സക്കായി എന്നു പേരുള്ള ഒരു
മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 യേശു ആരാണ്

എന്നു കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും അവന് ഉയരം
കുറവായിരുന്നത് കൊണ്ട് പുരുഷാരം നിമിത്തം
കഴിഞ്ഞില്ല. 4 അതുകൊണ്ട് അവൻ മുമ്പോട്ടു
ഓടി, അവനെ കാണേണ്ടതിന് ഒരു കാട്ടത്തിമേൽ
കയറി. യേശു ആ വഴിയായി വരികയായിരുന്നു.
5 യേശു ആ സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ
മുകളിലേക്കു നോക്കി: സക്കായിയേ, വേഗം
ഇറങ്ങിവാ; ഇന്ന് ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ
താമസിക്കാൻ വരുന്നു എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞു.
6 അവൻ ബദ്ധപ്പെട്ട് ഇറങ്ങി സന്തോഷത്തോടെ
യേശുവിനെ സ്വീകരിച്ചു. 7 അത് കണ്ടവർ
എല്ലാം: അവൻ പാപിയായ ഒരു മനുഷ്യനോടു
കൂടെ താമസിക്കുവാൻ പോയി എന്നു പറഞ്ഞു
പിറുപിറുത്തു. 8 സക്കായി കർത്താവിനോട്:
കർത്താവേ, എന്റെ വസ്തുവകയിൽ പകുതി
ഞാൻ ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുന്നു; എന്തെങ്കിലും
മറ്റുള്ളവരെ ചതിച്ച് വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
നാലുമടങ്ങ് തിരിച്ചുക്കൊടുക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 യേശു അവനോട്: ഇവനും
അബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ ആകയാൽ ഇന്ന് ഈ
വീടിന് രക്ഷ വന്നു. 10 കാണാതെപോയതിനെ
കണ്ടുപിടിച്ചു രക്ഷിക്കാനാണ് മനുഷ്യപുത്രൻ
വന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു.

11 പുരുഷാരം ഇതു കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
യേശു യെരൂശലേമിന് അടുത്ത് എത്തി.
ദൈവരാജ്യം ഉടനെ പ്രത്യക്ഷമാകും എന്നു
അവർ ചിന്തിച്ചു. അതുകൊണ്ട് യേശു
അവരോട് ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു: 12 രാജാവായി
മടങ്ങിവരേണം എന്നു വിചാരിച്ചു ഒരു പ്രഭു
ദൂരദേശത്തേക്ക് യാത്രപോയി. 13 അവൻ പത്തു

ദാസന്മാരെ വിളിച്ചു അവർക്ക് പത്തുറാത്തൽ
വെള്ളി*കൊടുത്തു ഞാൻ വരുന്നതുവരെ
അവയുമായി വ്യാപാരം ചെയ്യുക എന്നു
അവരോട് പറഞ്ഞു. 14 അവന്റെ പ്രജകൾക്ക്
അവനോട് താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്
അവന്റെ പിന്നാലെ പ്രതിനിധികളെ അയച്ചിട്ട്
അവൻ ഞങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുന്നതു
ഞങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ല എന്നു അറിയിപ്പിച്ചു.
15 അവൻ രാജാവായി തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ താൻ
പണം കൊടുത്തിരുന്ന ദാസന്മാർ വ്യാപാരം
ചെയ്തു എന്ത് നേടി എന്നു അറിയേണ്ടതിന്
അവരെ വിളിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. 16 ഒന്നാമത്തെ
ആൾ അടുത്തുവന്നു; കർത്താവേ, നീ
തന്ന റാത്തൽകൊണ്ടു പത്തുറാത്തൽ
സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അവൻ
അവനോട്: വളരെ നല്ലത്. നീ ഒരു നല്ല
ദാസൻ ആകുന്നു. ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ
നീ വിശ്വസ്തൻ ആയതുകൊണ്ട് പത്തു
പട്ടണത്തിന് അധികാരമുള്ളവൻ ആയിരിക്ക
എന്നു കല്പിച്ചു. 18 രണ്ടാമത്തെ ആൾ വന്നു:
കർത്താവേ, നീ തന്ന റാത്തൽകൊണ്ടു
അഞ്ച് റാത്തൽ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 നീയും അഞ്ച് പട്ടണത്തിന്
അധികാരമുള്ളവൻ ആയിരിക്ക എന്നു അവൻ
അവനോട് കല്പിച്ചു. 20 മറ്റൊരാൾ വന്നു:
കർത്താവേ, ഇതാ നിന്റെ റാത്തൽ; ഞാൻ അത്
ഒരു തൂവാലയിൽ പൊതിഞ്ഞു വെച്ചിരുന്നു. 21 നീ
വെയ്ക്കാത്തത് എടുക്കുകയും വിതയ്ക്കാത്തത്

* **19. 13** പത്ത് വിലകൂടിയ നാണയങ്ങൾ

കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന കഠിനമനുഷ്യൻ
ആകുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നെ ഭയപ്പെട്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 അവൻ അവനോട്: ദുഷ്ടനായ
ദാസനേ, നിന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ടുതന്നേ
ഞാൻ നിന്നെ ന്യായംവിധിക്കും. ഞാൻ
വെയ്ക്കാത്തത് എടുക്കുകയും വിതയ്ക്കാത്തത്
കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന കഠിനമനുഷ്യൻ എന്നു
നീ അറിഞ്ഞുവല്ലോ. 23 ഞാൻ വന്നു എന്റെ
ദ്രവ്യം പലിശയോടുകൂടെ വാങ്ങിക്കേണ്ടതിന്
അത് നാണ്യപീഠത്തിൽ†ഏല്പിക്കാഞ്ഞത് എന്ത്?
24 പിന്നെ അവൻ അരികെ നില്ക്കുന്നവരോട്:
ആ റാത്തൽ അവന്റെ പക്കൽ നിന്നു എടുത്തു
പത്തു റാത്തലുള്ളവന് കൊടുക്കുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 കർത്താവേ, അവന് പത്തു റാത്തൽ
ഉണ്ടല്ലോ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 26 ഉള്ളവന്
പിന്നെയും കൊടുക്കും, ഇല്ലാത്തവനോട്
ഉള്ളതുംകൂടെ എടുത്തുകളയും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 27 എന്നാൽ ഞാൻ രാജാവ്
ആകുന്നതു സമ്മതമില്ലാത്ത ശത്രുക്കളായവരെ
ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു എന്റെ മുമ്പിൽവച്ചു
കൊന്നുകളയുവിൻ എന്ന് അവൻ കല്പിച്ചു.
28 ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് യേശു യെരൂശലേമിലേക്ക്
അവർക്ക് മുമ്പായി യാത്രചെയ്തു.
29 അവൻ ഒലിവുമലയരികെ ബേത്ത്ഫഗയ്ക്കും
ബേഥാന്യയ്ക്കും സമീപെ എത്തിയപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു: 30 നിങ്ങൾക്ക്
എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ;
അവിടെ എത്തുമ്പോൾ ആരും ഒരിക്കലും
കയറിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ

† **19. 23** ബാങ്കിൽ

കെട്ടിയിരിക്കുന്നത് കാണും; അതിനെ അഴിച്ച്
കൊണ്ടുവരുവിൻ. 31 അതിനെ അഴിക്കുന്നത്
എന്തിന് എന്നു ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു
ചോദിച്ചാൽ: കർത്താവിന് ഇതിനെക്കൊണ്ട്
ആവശ്യം ഉണ്ട് എന്നു പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
32 യേശു അയച്ച ആ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ
പോയി തങ്ങളോട് പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ട്.
33 കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ
ഉടമസ്ഥൻ: കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നത്
എന്തിന് എന്നു ചോദിച്ചതിന്: 34 കർത്താവിന്
ഇതിനെക്കൊണ്ട് ആവശ്യം ഉണ്ട് എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 35 അതിനെ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ വസ്ത്രം
കഴുതക്കുട്ടിമേൽ ഇട്ട് യേശുവിനെ കയറ്റി.
36 അവൻ പോകുമ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ
വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു. 37 യേശു
ഒലിവുമലയുടെ ഇറക്കത്തിന് അടുത്തപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാം തങ്ങൾ കണ്ട സകല
വീര്യപ്രവൃത്തികളെയും കുറിച്ച് സന്തോഷിച്ച്
അത്യുച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി:
38 കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവ്
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
സമാധാനവും അത്യുന്നതങ്ങളിൽ മഹത്വവും
എന്നു പറഞ്ഞു. 39 പുരുഷാരത്തിൽ ചില
പരീശന്മാർ അവനോട്: ഗുരോ, നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
ശാസിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 40 അതിന്
അവൻ: ഇവർ മിണ്ടാതിരുന്നാൽ കല്ലുകൾ
ആർത്തുവിളിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

41 അവൻ യെരുശലേം നഗരത്തിന് സമീപെ

എത്തിയപ്പോൾ അതിനെ കണ്ട് അതിൽ
താമസിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ ഓർത്തു കരഞ്ഞു:
42 ഈ ദിവസമെങ്കിലും നിനക്ക് സമാധാനം
ലഭിക്കുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു നീ അറിഞ്ഞ്
എങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അത്
നിന്റെ കണ്ണിന് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 43 നിന്റെ
സന്ദർശനകാലം നിനക്ക് അറിയില്ല. അതുകൊണ്ട്
നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിനക്ക് ചുറ്റും ഒരു തടസ്സം
ഉണ്ടാക്കി നിന്നെ വളഞ്ഞു നാല് വശത്ത് നിന്നും
ഞെരുക്കി, 44 നിന്നെയും ഇവിടെ താമസിക്കുന്ന
ജനങ്ങളെയും നിലത്തു തള്ളിയിട്ട്, അങ്ങനെ
നിന്നിൽ കല്ലിന്മേൽ കല്ല് ശേഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്ന
കാലം നിനക്ക് വരും.

45 പിന്നെ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്ന്
അവിടെ കച്ചവടം നടത്തിയവരെ പുറത്താക്കി:
46 എന്റെ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം ആകും
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ
കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹ ആക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു
എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു.

47 അവൻ എല്ലാ ദിവസവും ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; എന്നാൽ
മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും ജനത്തിൽ
പ്രധാനികളായവരും അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ
അവസരം നോക്കി. 48 എങ്കിലും ജനം എല്ലാം
വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ അവന്റെ വചനം കേട്ട്
കൊണ്ടിരിക്കുകയാൽ എന്ത് ചെയ്യേണം എന്നവർ
അറിഞ്ഞില്ല.

20

1 ഒരു ദിവസം അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ

ജനത്തോടു ഉപദേശിച്ചു സുവിശേഷം
അറിയിക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതരും
ശാസ്ത്രികളും മൂപ്പന്മാരുമായി അടുത്തുവന്ന്
അവനോട്: 2 നീ എന്ത് അധികാരംകൊണ്ട്
ഇതു ചെയ്യുന്നു? ഈ അധികാരം നിനക്ക്
തന്നതു ആർ? ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 അതിന് അവൻ ഉത്തരമായി:
ഞാനും നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്ക് ചോദിക്കും;
അത് എന്നോട് പറവിൻ. 4 യോഹന്നാന്റെ
സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ മനുഷ്യരിൽനിന്നോ
ഉണ്ടായത് എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അവർ
തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ
വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്ത് എന്നു യേശു
ചോദിക്കും. 6 മനുഷ്യരിൽനിന്ന് എന്നു പറഞ്ഞാൽ
യോഹന്നാൻ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു ജനം
വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മെ കല്ലെറിയും
എന്നു പറഞ്ഞിട്ട്: 7 എവിടെ നിന്നെന്ന് ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 യേശു
അവരോട്: എന്നാൽ ഞാൻ ഇതു ചെയ്യുന്നതു
എന്ത് അധികാരം കൊണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളത്
ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

9 പിന്നീട് അവൻ ജനത്തോടു ഉപമ പറഞ്ഞു:
ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി.
അവൻ അത് കുടിയാന്മാരെ*പാട്ടത്തിന്†ഏല്പിച്ചിട്ട്
കുറേക്കാലം അന്യദേശത്ത് പോയി പാർത്തു.
10 സമയമായപ്പോൾ കുടിയാന്മാരോട്

* **20. 9** ഉടമസ്ഥനുവേണ്ടി കൂലിക്ക് കൃഷി ചെയ്യുന്നവർ † **20. 9** ഉടമസ്ഥന് കൃഷിക്കാരൻ കരാർ പ്രകാരം കൊടുക്കുന്ന വിളവ്

തോട്ടത്തിന്റെ ഫലം വാങ്ങേണ്ടതിന് അവരുടെ
അടുക്കൽ ഒരു ദാസനെ അയച്ചു; അവനെ
കുടിയാന്മാർ തല്ലി വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു.
11 അവൻ മറ്റൊരു ദാസനെ പറഞ്ഞയച്ചു;
അവനെയും അവർ തല്ലി അപമാനിച്ചു വെറുതെ
അയച്ചുകളഞ്ഞു. 12 അവൻ മൂന്നാമതു
ഒരാളെയും കൂടെ പറഞ്ഞയച്ചു; അവർ
അവനെയും മുറിവേല്പിച്ചു പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു.
13 അപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ:
ഞാൻ ഇനി എന്ത് ചെയ്യും? എന്റെ പ്രിയപുത്രനെ
അയയ്ക്കാം; ഒരുപക്ഷേ അവർ അവനോട്
ആദരവ് കാണിച്ചേക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
14 കുടിയാന്മാർ അവനെ കണ്ടിട്ട്: ഇവൻ
അവകാശി ആകുന്നു; നമുക്കു അവനെ
കൊന്നുകളയാം. അപ്പോൾ അവകാശം
നമുക്കു ലഭിക്കും എന്നു അവർ തമ്മിൽ
ആലോചിച്ചു. 15 കുടിയാന്മാർ അവനെ
തോട്ടത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി കൊന്നുകളഞ്ഞു.
എന്നാൽ തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ അവരോട്
എന്ത് ചെയ്യും? 16 അവൻ വന്നു ആ
കുടിയാന്മാരെ കൊല്ലുകയും തോട്ടം മറ്റുള്ളവർക്ക്
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അത് കേട്ടിട്ട്
അവർ: ദൈവമേ, അങ്ങനെ ഒരുനാളും
സംഭവിക്കരുതേ! എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അവനോ
അവരെ നോക്കി: "എന്നാൽ വീടുപണിയുന്നവർ
തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ല് മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്നു"‡എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്? 18 ആ
കല്ലിന്മേൽ വീഴുന്ന ഏവനും തകർന്നുപോകും;
അത് ആരുടെമേൽ എങ്കിലും വീണാൽ അത്

‡ **20. 17** കോണിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന

അവനെ നശിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
19 ഈ ഉപമ തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു
എന്നു ശാസ്ത്രികളും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് അപ്പോൾ തന്നേ അവനെ
ബന്ധിയ്ക്കുവാൻ നോക്കി; എങ്കിലും ജനങ്ങളെ
ഭയപ്പെടുന്നതു കൊണ്ട് അത് ചെയ്തില്ല.
20 പിന്നെ അവർ നീതിമാന്മാർ എന്നു സ്വയം
ഭാവിക്കുന്ന ഒറ്റുകാരെ§ അയച്ചു. അവർ അവനെ
വാക്കിൽ പിടിക്കേണ്ടതിന് തക്കം നോക്കി.
അങ്ങനെ ഗവർണ്ണറുടെ നിയന്ത്രണത്തിലും
അധികാരത്തിലും ഏല്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.
21 അവർ അവനോട്: ഗുരോ, നീ നേർ
പറഞ്ഞു ഉപദേശിക്കുകയും, ആരുടെയും
പക്ഷം നോക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി
യഥാർത്ഥമായി പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 22 നാം കൈസർക്ക്
കരം കൊടുക്കുന്നത് നിയമപരമായി ശരിയോ
അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 23 യേശു അവരുടെ
ഉപായം മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് അവൻ അവരോട്:
ഒരു വെള്ളിക്കാശ് കാണിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു;
24 അതിലുള്ള സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും ആരുടേത്
എന്നു ചോദിച്ചതിന്: കൈസരുടേത് എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 25 എന്നാൽ കൈസർക്കുള്ളത്
കൈസർക്കും ദൈവത്തിനുള്ളത് ദൈവത്തിനും
കൊടുക്കുവിൻ എന്നു അവൻ അവരോട്
പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ അവർ ജനത്തിന്റെ
മുമ്പിൽവെച്ച് അവനെ വാക്കിൽ പിടിപ്പാൻ
കഴിയാതെ അവന്റെ ഉത്തരത്തിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു

§ **20. 20** രഹസ്യമായി അന്വേഷിക്കുന്നവർ, സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്നവർ

മിണ്ടാതിരുന്നു.

27 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന
സദൂക്യരിൽ ചിലർ അടുത്തുവന്ന്
അവനോട് ചോദിച്ചത്: 28 ഗുരോ, ഒരുവന്റെ
സഹോദരൻ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ട് മക്കളില്ലാതെ
മരിച്ചുപോയാൽ അവന്റെ സഹോദരൻ
അവന്റെ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ച് സഹോദരന്
സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം എന്നു മോശെ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 29 എന്നാൽ ഏഴ്
സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ
ഒന്നാമത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ച്
മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയി. 30 രണ്ടാമത്തവനും
മൂന്നാമത്തവനും അവളെ പരിഗ്രഹിച്ച്.
31 അപ്രകാരം ഏഴുപേരും ചെയ്തു മക്കളില്ലാതെ
മരിച്ചുപോയി. 32 അവസാനം സ്ത്രീയും
മരിച്ചു. 33 എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
അവൾ അവരിൽ ആരുടെ ഭാര്യയാകും?
അവൾ ഏഴ് പേർക്കും ഭാര്യയായിരുന്നുവല്ലോ.
34 അതിന് യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: ഈ
ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ വിവാഹം കഴിക്കുകയും
വിവാഹത്തിന് മക്കളെ കൊടുക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. 35 എന്നാൽ ആ ലോകത്തിനും
മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തിനും
യോഗ്യരായവർ വിവാഹം കഴിക്കുകയുമില്ല
വിവാഹത്തിന് കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല;
അവർക്ക് ഇനി മരിക്കുവാനും കഴിയുകയില്ല.
36 അവൻ പുനരുത്ഥാനപുത്രന്മാരാകയാൽ
ദൈവദൂതതുല്യരും ദൈവ പുത്രന്മാരും ആകുന്നു.
37 മോശെ മുൾപ്പടർപ്പിനെ കുറിച്ച് പറയുന്ന

ഭാഗത്ത് കർത്താവിനെ അബ്രാഹാമിന്റെ
ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും
യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും എന്നു പറയുന്നു.
അതിനാൽ മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു
എന്ന് മോശെയും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
38 ദൈവമോ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല,
ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ; എല്ലാവരും
അവന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 39 അതിന് ചില
ശാസ്ത്രിമാർ: ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞത് ശരി എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 40 പിന്നെ അവനോട് അവർ
ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല.

41 എന്നാൽ അവൻ അവരോട്: ക്രിസ്തു
ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു പറയുന്നത് എങ്ങനെ?
42 "കർത്താവ് എന്റെ കർത്താവിനോട്:
ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ
പാദപീഠമാക്കുവോളം എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു"
43 എന്നു സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ ദാവീദ്
തന്നേ പറയുന്നുവല്ലോ. 44 ദാവീദ് അവനെ
കർത്താവ് എന്നു വിളിക്കുന്നു; പിന്നെ അവന്റെ
പുത്രൻ ആകുന്നത് എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു.

45 എന്നാൽ ജനം ഒക്കെയും
കേൾക്കെ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്:
46 നിലയങ്കികളോടെ* നടക്കുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുകയും അങ്ങാടിയിൽ
വന്ദനവും പള്ളിയിലും അത്താഴത്തിലും

---
* **20. 46** നീളം കൂടിയ വസ്ത്രം. തങ്ങൾ പ്രാധാന്യം ഉള്ളവരാണെന്ന് കാണിക്കുവാൻ ധരിക്കുന്നു.

പ്രധാനസ്ഥലവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. 47 അവർ വിധവമാരുടെ
വീടുകളെ നശിപ്പിക്കുകയും, ഉപായരൂപേണ
ദീർഘമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;
അവർക്ക് ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷാവിധി ലഭിക്കും.

21

1 യേശു തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ
ധനവാന്മാർ ഭണ്ഡാരത്തിൽ വഴിപാട് ഇടുന്നത്
കണ്ട്. 2 ദരിദ്രയായ ഒരു വിധവ രണ്ടു കാശ്*
ഇടുന്നത് കണ്ടിട്ട് അവൻ: 3 ഈ ദരിദ്രയായ
വിധവ എല്ലാവരേക്കാളും കൂടുതൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
4 എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നല്ലോ
വഴിപാട് ഇട്ടത്; ഇവളോ തന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ
നിന്നു തന്റെ ഉപജീവനത്തിന് ഉള്ളത് മുഴുവനും
ഇട്ടിരിക്കുന്നു.
5 ചിലർ ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ച് അത്
മനോഹരമായ കല്ലുകളാലും വഴിപാടുകളാലും
അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ:
6 ഈ കാണുന്നത് എല്ലാം കല്ലിന്മേൽ കല്ല്
ശേഷിക്കാതെ ഇടിഞ്ഞുപോകുന്ന കാലം വരും
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 7 ഗുരോ, അത് എപ്പോൾ
സംഭവിക്കും? അത് സംഭവിക്കാറാകുമ്പോഴുള്ള
അടയാളം എന്ത് എന്നു അവർ അവനോട്
ചോദിച്ചു. 8 അതിന് അവൻ: ആരും നിങ്ങളെ
തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.
ഞാൻ യേശു ആകുന്നു എന്നും, സമയം

---

* **21. 2** ഏറ്റവും വിലകുറഞ്ഞ നാണയം

അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു അനേകർ
എന്റെ പേരിൽ വരും; പക്ഷേ അവരെ
അനുഗമിക്കരുത്. 9 നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും
കലഹങ്ങളെയും കുറിച്ച് കേൾക്കുമ്പോൾ
ഞെട്ടിപ്പോകരുത്; അത് ആദ്യം സംഭവിക്കേണ്ടത്
തന്നേ; എന്നാൽ അന്ത്യം ഉടനെ സംഭവിക്കുകയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 പിന്നെ അവൻ അവരോട്
പറഞ്ഞത്: ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം
രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും. 11 വലിയ ഭൂകമ്പവും
ക്ഷാമവും പകർച്ചവ്യാധികളും അവിടവിടെ
ഉണ്ടാകും; ഭയപ്പെടുത്തുന്ന കാഴ്ചകളും
ആകാശത്തിൽ വലിയ അടയാളങ്ങളും ഉണ്ടാകും.
12 എന്നാൽ ഇതു സംഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പെ,
എന്റെ നാമംനിമിത്തം അവർ നിങ്ങളെ പിടിച്ച്
ബന്ധിയ്ക്കുകയും, രാജാക്കന്മാരുടേയും
നാടുവാഴികളുടേയും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി
ഉപദ്രവിക്കുകയും, പള്ളികളിലും തടവുകളിലും
ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. 13 അത് നിങ്ങൾക്ക്
സാക്ഷ്യം പറയുവാനുള്ള അവസരം ആകും.
14 ആകയാൽ എന്ത് ഉത്തരം നൽകും
എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി നേരത്തേ ആലോചിക്കേണ്ട.
15 നിങ്ങളെ എതിർക്കുന്നവർക്ക് ആർക്കും
ചെറുപ്പാനോ നിഷേധിക്കാനോ കഴിയാത്ത
വാക്കും ജ്ഞാനവും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരും.
16 അമ്മയപ്പന്മാരും സഹോദരന്മാരും ബന്ധുക്കളും
കൂട്ടുകാരും നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും
നിങ്ങളിൽ ചിലരെ കൊല്ലിക്കുകയും ചെയ്യും.
17 എന്റെ നാമംനിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ
വെറുക്കും. 18 നിങ്ങളുടെ തലയിലെ ഒരു
രോമംപോലും നശിച്ചുപോകയില്ലതാനും.

19 നിങ്ങൾ സഹിഷ്ണതകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ
പ്രാണനെ നേടും.

20 സൈന്യങ്ങൾ യെരൂശലേമിനെ
വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അത്
നശിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ സമയം അടുത്തു
എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 21 അന്ന്
യെഹൂദ്യയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്ക് ഓടിപ്പോകട്ടെ;
അതിന്റെ നടുവിലുള്ളവർ വേഗം പുറത്തേക്ക്
പോകട്ടെ; നാട്ടുംപുറങ്ങളിലുള്ളവർ അതിൽ
കടക്കരുത്. 22 എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന് ആ നാളുകൾ
പ്രതികാരത്തിന്റെ കാലം ആകുന്നു.
23 ആ കാലത്ത് ഗർഭിണികൾക്കും മുല
കുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! ദേശത്തു
വലിയ ഞെരുക്കവും ഈ ജനത്തിന്മേൽ
കോപവും ഉണ്ടാകും. 24 ചിലരെ അവർ
വാളുകൊണ്ടു കൊല്ലുകയും, മറ്റു ചിലരെ
അവർ പല രാജ്യങ്ങളിലേക്കും അടിമകളായി
കൊണ്ടുപോകുകയും, ജാതികളുടെ കാലം
കഴിയുന്നതുവരെ ജാതികൾ യെരൂശലേമിൽ
വസിക്കുന്നവരെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.
25 സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും
അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; കടലിന്റെയും
തിരമാലകളുടെയും മുഴക്കം നിമിത്തം
ഭൂമിയിലെ ജാതികൾക്ക് നിരാശയും പരിഭ്രമവും
ഉണ്ടാകും. 26 ആകാശത്തിന്റെ ശക്തികൾ
ഇളകുന്നതിനാൽ ഭൂമിയിൽ എന്ത് സംഭവിപ്പാൻ
പോകുന്നു എന്നു പേടിച്ചും കാത്തിരുന്നുംകൊണ്ട്
മനുഷ്യരുടെ ബോധം നശിച്ചുപോകും.
27 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയോടും

മഹാതേജസ്സോടും കൂടെ മേഘത്തിൽ
വരുന്നത് അവർ കാണും. 28 ഇതൊക്കെയും
സംഭവിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ
വീണ്ടെടുപ്പ് അടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ട് നിവർന്നു
തല പൊക്കുവിൻ.

29 ഒരുപമയും അവരോട് പറഞ്ഞത്:
അത്തി മുതലായ സകല വൃക്ഷങ്ങളെയും
നോക്കുവിൻ. 30 അവ തളിർക്കുന്നത് നിങ്ങൾ
കാണുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തു എന്നു നാം
അറിയുന്നുവല്ലോ. 31 അതുപോലെ ഇതു
സംഭവിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ദൈവരാജ്യം
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവിൻ.
32 സകലവും സംഭവിക്കുന്നത് വരെ ഈ തലമുറ
മാറിപ്പോകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട്
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 33 ആകാശവും
ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ വചനങ്ങളോ
ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല.

34 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിഭക്ഷണത്താലും
മദ്യപാനത്താലും ജീവിതത്തിലെ പല
ചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ട് ആ ദിവസം
നിങ്ങൾക്ക് പെട്ടെന്ന് കെണി പോലെ
വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ.
35 അത് സർവ്വഭൂതലത്തിലും വസിക്കുന്ന
എല്ലാവർക്കും വരും. 36 ആകയാൽ
ഈ സംഭവിപ്പാനുള്ള എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും
രക്ഷപെടുവാനും മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുമ്പിൽ
നില്പാനും നിങ്ങൾ പ്രാപ്തരാകേണ്ടതിന് എപ്പോഴും
ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുവിൻ.

37 അവൻ എല്ലാ ദിവസവും പകൽ

ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു; രാത്രി
ഒലിവുമലയിൽ പോയി താമസിക്കും. 38 ജനം
എല്ലാം അവന്റെ വചനം കേൾക്കേണ്ടതിന്
അതികാലത്ത് ദൈവാലയത്തിൽ അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലും.

22

1 പെസഹ എന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ
പെരുന്നാൾ അടുത്തു. 2 അപ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തെ
ഭയപ്പെടുന്നതിനാൽ അവനെ കൊല്ലുവാനുള്ള
കാരണങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു.
3 എന്നാൽ പന്ത്രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ള ഈസ്കര്യോത്താ യൂദയിൽ
സാത്താൻ കടന്നു: 4 അവൻ ചെന്ന്
മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും പടനായകന്മാരോടും
അവനെ അവർക്ക് കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന
വഴിയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. 5 അവർക്ക്
സന്തോഷമായി. യൂദയ്ക്ക് പണം കൊടുക്കാം
എന്നു സമ്മതിച്ചു. 6 അവൻ അവർക്ക് വാക്ക്
കൊടുത്തു, പുരുഷാരം ഇല്ലാത്ത സമയത്ത്
അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അവസരം
അന്വേഷിച്ചുപോന്നു.
7 പെസഹ കുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കേണ്ടുന്ന
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ
ആയപ്പോൾ 8 യേശു പത്രൊസിനെയും
യോഹന്നാനെയും അയച്ചു: നിങ്ങൾ പോയി
നമുക്കു പെസഹ കഴിക്കുവാൻ ഒരുക്കുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കണം
എന്നു അവർ ചോദിച്ചതിന്: 10 നിങ്ങൾ

പട്ടണത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ ഒരു കുടം വെള്ളം
ചുമന്നുകൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്ക്
എതിരെ വരും; അവൻ പോകുന്ന വീട്ടിലേക്ക്
നിങ്ങളും ചെല്ലുക. വീട്ടുടയവനോട്: 11 ഞാൻ
എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി പെസഹ കഴിക്കുവാനുള്ള
സ്ഥലം എവിടെ എന്നു ഗുരു നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു
എന്നു പറയുക. 12 അവൻ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ
വിരിച്ചൊരുക്കിയ ഒരു വലിയ മുറി കാണിച്ചുതരും;
അവിടെ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു.
13 അവർ പോയി തങ്ങളോട് പറഞ്ഞതുപോലെ
കണ്ട് പെസഹ ഒരുക്കി.

14 സമയം ആയപ്പോൾ അവൻ
അപ്പൊസ്തലന്മാരുമായി ഭക്ഷണത്തിന്
ഇരുന്നു. 15 അവൻ അവരോട്: ഞാൻ
കഷ്ടം അനുഭവിക്കുംമുമ്പേ ഈ പെസഹ
നിങ്ങളോടുകൂടെ കഴിക്കുവാൻ വളരെ
ആഗ്രഹിച്ചു. 16 അത് ദൈവരാജ്യത്തിൽ
പൂർത്തിയാകുന്നതു വരെ ഞാൻ ഇനി അത്
കഴിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 പിന്നെ
പാനപാത്രം എടുത്തു വാഴ്ത്തി: ഇതു വാങ്ങി
പങ്കിട്ടുകൊൾവിൻ. 18 ദൈവരാജ്യം വരുന്നത് വരെ
ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം ഇന്നുമുതൽ
കുടിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 19 പിന്നെ അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി
നുറുക്കി അവർക്ക് കൊടുത്തു: ഇതു നിങ്ങൾക്ക്
വേണ്ടി നല്കുന്ന എന്റെ ശരീരം; എന്റെ
ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇതു ചെയ്‌വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
20 അതുപോലെ തന്നെ അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേഷം
അവൻ പാനപാത്രവും കൊടുത്തു: ഈ

പാനപാത്രം നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ചൊരിയുന്ന
എന്റെ രക്തത്തിലെ പുതിയനിയമം ആകുന്നു.
21 എന്നാൽ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവനും
എന്നോടൊപ്പം ഈ മേശയ്ക്കരികിൽ ഉണ്ട്.
22 ദൈവിക പദ്ധതിക്കനുസരിച്ച് മനുഷ്യപുത്രൻ
പോകുന്നു സത്യം; എങ്കിലും അവനെ കാണിച്ചു
കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യന് അയ്യോ കഷ്ടം എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 ഇതു ചെയ്‌വാൻ പോകുന്നവൻ
തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആർ ആയിരിക്കും എന്നു
ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽതമ്മിൽ ചോദിച്ചു തുടങ്ങി.
24 തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരെ ആകുന്നു
വലിയവനായി എണ്ണേണ്ടത് എന്നതിനെച്ചൊല്ലി
ഒരു തർക്കവും അവരുടെ ഇടയിൽ
ഉണ്ടായി. 25 യേശു അവരോട് പറഞ്ഞത്:
ജാതികളുടെ രാജാക്കന്മാർ അവരിൽ
കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു; അവരുടെ മേൽ
അധികാരം നടത്തുന്നവരെ ഉപകാരികൾ
എന്നു പറയുന്നു. 26 നിങ്ങളോ അങ്ങനെയല്ല;
നിങ്ങളിൽ മൂത്തവൻ ഇളയവനെപ്പോലെയും
നായകൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും
ആകട്ടെ. 27 ആരാകുന്നു വലിയവൻ?
ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നവനോ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനോ?
ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നവൻ ആണ്
വലിയവൻ. ഞാനോ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെ ആകുന്നു.
28 നിങ്ങൾ ആകുന്നു എന്റെ പരീക്ഷകളിൽ
എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവർ. 29 എന്റെ
പിതാവ് രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരം നൽകി
എന്നെ നിയമിച്ചുതന്നതുപോലെ ഞാൻ
നിങ്ങളെയും നിയമിക്കുന്നു. 30 നിങ്ങൾ എന്റെ

രാജ്യത്തിൽ എന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും
പാനം ചെയ്യുകയും സിംഹാസനങ്ങളിൽ
ഇരുന്നു യിസ്രായേൽ ഗോത്രം പന്ത്രണ്ടിനേയും
ന്യായം വിധിക്കുകയും ചെയ്യും. 31 ശിമോനേ,
ശിമോനെ, സാത്താൻ നിങ്ങളെ ഗോതമ്പുപോലെ
പാറ്റേണ്ടതിന് കല്പന ചോദിച്ചു. 32 ഞാനോ
നിന്റെ വിശ്വാസം പോകാതിരിക്കുവാൻ
നിനക്ക് വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാൽ
നീ ഒരു സമയം തിരിഞ്ഞു വന്നശേഷം
നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിച്ചുകൊൾക.
33 പത്രൊസ് അവനോട്: കർത്താവേ, ഞാൻ
നിന്നോടുകൂടെ തടവിലാകുവാനും മരിക്കുവാനും
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അതിന്
അവൻ: പത്രൊസേ, നീ ഇന്ന് കോഴി കൂകുന്നതിനു
മുമ്പെ എന്നെ അറിയുന്നില്ല എന്നു മൂന്നുവട്ടം
തള്ളിപ്പറയും എന്നു ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.

35 പിന്നെ അവൻ അവരോട്: ഞാൻ
നിങ്ങളെ പണസഞ്ചിയും പൊക്കണവും
ചെരിപ്പും കൂടാതെ അയച്ചപ്പോൾ വല്ല
കുറവുമുണ്ടായോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്: ഒരു
കുറവുമുണ്ടായില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
36 അവൻ അവരോട്: എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
മടിശ്ശീലയുള്ളവൻ അത് എടുക്കട്ടെ; അതുപോലെ
തന്നെ പൊക്കണമുള്ളവനും; ഇല്ലാത്തവനോ
തന്റെ വസ്ത്രം വിറ്റ് വാൾ വാങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ.
37 അവനെ നിയമലംഘകരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണി
എന്നു എന്നെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്
നിവൃത്തി വരേണ്ടതാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
38 കർത്താവേ, ഇവിടെ രണ്ടു വാൾ ഉണ്ട് എന്നു

അവർ പറഞ്ഞതിന്: ഇതു മതി എന്നു അവൻ
അവരോട് പറഞ്ഞു.
39 പിന്നെ അവൻ പതിവുപോലെ
ഒലിവുമലയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടുപോയി; ശിഷ്യന്മാരും
അവനെ അനുഗമിച്ചു. 40 ആ സ്ഥലത്ത്
എത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവരോട്: നിങ്ങൾ
പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 യേശു
അവരെ വിട്ടു ഒരു കല്ലേറുദൂരത്തോളം
ദൂരെപ്പോയി മുട്ടുകുത്തി; 42 പിതാവേ,
നിനക്ക് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ കഷ്ടതയുടെ ഈ
പാനപാത്രം എന്നിൽ നിന്നു നീക്കേണമേ;
എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിന്റെ ഇഷ്ടം തന്നെ
ആകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 43 അവനെ
ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു
ദൂതൻ അവന് പ്രത്യക്ഷനായി. 44 പിന്നെ
അവൻ പ്രാണവേദനയിലായി അതിശ്രദ്ധയോടെ
പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവന്റെ വിയർപ്പ് നിലത്തു
വീഴുന്ന വലിയ ചോരത്തുള്ളിപോലെ
ആയി. 45 അവൻ പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു
എഴുന്നേറ്റ് ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന്,
അവർ വിഷാദത്താൽ ഉറങ്ങുന്നത് കണ്ട്
അവരോട്: 46 നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നത് എന്ത്?
പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ എഴുന്നേറ്റ്
പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
47 അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; പന്ത്രണ്ട്
ശിഷ്യരിൽ ഒരുവനായ യൂദാ അവർക്ക് മുന്നിൽ
നടന്നു യേശുവിനെ ചുംബിപ്പാൻ അടുത്തുവന്നു.
48 യേശു അവനോട്: യൂദയേ, മനുഷ്യപുത്രനെ

ചുംബനംകൊണ്ടോ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്
എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവിടെ സംഭവിപ്പാൻ
പോകുന്നത് എന്താണ് എന്നു അവന്റെ
കൂടെയുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലായി: കർത്താവേ,
ഞങ്ങൾ അവരെ വാൾകൊണ്ടു വെട്ടേണമോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 50 അവരിൽ ഒരുവൻ
മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി അവന്റെ
വലത്തെ ചെവി അറുത്തു. 51 അപ്പോൾ
യേശു; ഇത്രയും ചെയ്തത് മതി അവനെ
വിടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു അവന്റെ ചെവി തൊട്ടു
സൌഖ്യമാക്കി. 52 യേശു തന്റെ നേരെ വന്ന
മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും ദൈവാലയത്തിലെ
പടനായകന്മാരോടും മൂപ്പന്മാരോടും: ഒരു
കള്ളന്റെ നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ വാളും
വടിയുമായി എന്റെ നേരെ വരുന്നത് എന്തിനാണ്?
53 ഞാൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും എന്റെ നേരെ
കൈ ഓങ്ങിയില്ല; എന്നാൽ ഇതു നിങ്ങളുടെ
നാഴികയും ഇരുളിന്റെ അധികാരവും ആകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.

54 അവർ യേശുവിനെ പിടിച്ച്
മഹാപുരോഹിതന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി;
പത്രൊസും കുറച്ച് അകലം വിട്ടു
അവരെ അനുഗമിച്ചു. 55 അവർ
എല്ലാവരും നടുമുറ്റത്തിന്റെ* മദ്ധ്യേ തീ
കത്തിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പത്രൊസും
അവരുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു. 56 അവൻ
തീയുടെ വെളിച്ചത്തിനരികെ ഇരിക്കുന്നത്

---

* **22. 55** നടുമുറ്റം എന്നാൽ മേൽക്കൂരയില്ലാതെ മതിലുകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട സ്ഥലം

ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി കണ്ട് അവനെ
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി: ഇവനും യേശുവിനോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 57 അവനോ;
സ്ത്രീയേ, ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു
തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. 58 കുറച്ച് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
മറ്റൊരുവൻ അവനെ കണ്ട്: നീയും അവരുടെ
കൂട്ടത്തിലുള്ളവൻ എന്നു പറഞ്ഞു; പത്രൊസോ:
മനുഷ്യാ, ഞാൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
59 ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂർ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
വേറൊരുവൻ: ഇവനും അവനോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു സത്യം; ഇവൻ ഗലീലക്കാരനല്ലോ
എന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. 60 മനുഷ്യാ, നീ
പറയുന്നത് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല എന്നു
പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ പെട്ടെന്ന് കോഴി കൂകി. 61 അപ്പോൾ
കർത്താവ് തിരിഞ്ഞു പത്രൊസിനെ ഒന്ന്
നോക്കി: ഇന്ന് കോഴി കൂകുംമുമ്പെ നീ മൂന്നുവട്ടം
എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു കർത്താവ് തന്നോട്
പറഞ്ഞവാക്ക് പത്രൊസ് ഓർത്തു 62 പുറത്തിറങ്ങി
അതിദുഃഖത്തോടെ കരഞ്ഞു.

63 യേശുവിനെ പിടിച്ചവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു
കണ്ണുകെട്ടി തല്ലി: 64 പ്രവചിക്ക; നിന്നെ അടിച്ചവൻ
ആർ എന്നു ചോദിച്ചു 65 അവർ ദൈവത്തെ
നിന്ദിച്ച് യേശുവിനെതിരായി മറ്റു പലകാര്യങ്ങളും
പറഞ്ഞു.

66 രാവിലെ ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരായ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും വന്നുകൂടി
അവനെ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ വരുത്തി: നീ
ക്രിസ്തു എങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു
പറഞ്ഞു. 67 അവൻ അവരോട്: ഞാൻ നിങ്ങളോടു

പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല; 68 ഞാൻ
ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം പറയുകയുമില്ല. 69 എന്നാൽ
ഇന്നുമുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവശക്തിയുടെ
വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
70 എന്നാൽ നീ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ ആകുന്നോ
എന്നു എല്ലാവരും ചോദിച്ചതിന്: നിങ്ങൾ
പറയുന്നത് ശരി; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 71 അപ്പോൾ അവർ ഇനി
സാക്ഷ്യംകൊണ്ട് നമുക്കു എന്ത് ആവശ്യം?
അവൻ പറയുന്നത് തന്നേ നമ്മൾ കേട്ടുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു.

23

1 പിന്നീട് അവർ എല്ലാവരുംകൂടി അവനെ
പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി:
2 ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ ജാതിയെ വഴി
തെറ്റിക്കുകയും, താൻ ക്രിസ്തു എന്ന
രാജാവാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്
കൈസർക്ക് കരം കൊടുക്കുന്നത് തടയുകയും
ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ട് എന്നു
കുറ്റം ചുമത്തിത്തുടങ്ങി. 3 പീലാത്തോസ്
യേശുവിനോടു: നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്: ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4 പീലാത്തോസ്
മഹാപുരോഹിതരോടും പുരുഷാരത്തോടും:
ഞാൻ ഈ മനുഷ്യനിൽ കുറ്റം ഒന്നും
കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അതിന് അവർ:
അവൻ ഗലീല മുതൽ യെഹൂദ്യയിൽ ഇവിടെ
വരെ പഠിപ്പിച്ച് ജനത്തെ കലഹിപ്പിക്കുന്നു
എന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. 6 ഇതു കേട്ടിട്ട്

ഈ മനുഷ്യൻ ഗലീലക്കാരനാണോ എന്നു
പീലാത്തോസ് ചോദിച്ചു; 7 യേശു ഹെരോദാവിന്റെ
അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവൻ ആകുന്നു
എന്നറിഞ്ഞിട്ട്, അന്ന് യെരൂശലേമിൽ
വന്നുപാർക്കുന്ന ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ
അവനെ അയച്ചു.

8 ഹെരോദാവ് യേശുവിനെ കണ്ടിട്ട് വളരെ
അധികം സന്തോഷിച്ച്; അവനെക്കുറിച്ച്
കേട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് അവനെ കാണ്മാൻ
വളരെക്കാലമായി ആഗ്രഹിച്ചു, അവൻ
വല്ല അടയാളവും ചെയ്യുന്നതു കാണാം
എന്നു ആശിച്ചിരുന്നു. 9 എന്നാൽ
ഹെരോദാവ് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചിട്ടും അവൻ
അവനോട് ഉത്തരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.
10 മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
കഠിനമായി അവനെ കുറ്റം ചുമത്തിക്കൊണ്ട്
നിന്നു. 11 ഹെരോദാവ് തന്റെ പടയാളികളുമായി
അവനെ പരിഹസിച്ചു നിസ്സാരനാക്കി
വെളുത്ത വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ച് പീലാത്തോസിന്റെ
അടുക്കൽ മടക്കി അയച്ചു. 12 അന്ന്
ഹെരോദാവും പീലാത്തോസും തമ്മിൽ
സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീർന്നു; മുമ്പെ അവർ
തമ്മിൽ എതിരാളികൾ ആയിരുന്നു.

13 പീലാത്തോസ് മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും
പ്രമാണികളെയും ജനത്തെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി.
14 അവരോട്: ഈ മനുഷ്യൻ ജനങ്ങളെ
വഴി തെറ്റിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ
അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ;
ഞാനോ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വിസ്തരിച്ചിട്ടും
നിങ്ങൾ ചുമത്തിയ കുറ്റം ഒന്നും ഇവനിൽ

കണ്ടില്ല; 15 ഹെരോദാവും കണ്ടില്ല; ഹെരോദാവ്
യേശുവിനെ നമ്മുടെ അടുക്കൽ മടക്കി
അയച്ചുവല്ലോ; ഇവൻ മരണയോഗ്യമായത് ഒന്നും
പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ഉറപ്പാണ്; 16 അതുകൊണ്ട്
ഞാൻ അവനെ ശിക്ഷ കൊടുത്ത് വിട്ടയയ്ക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 17 പക്ഷേ ജനങ്ങൾ ഇവനെ
നീക്കിക്കളക; ബറബ്ബാസിനെ വിട്ടുതരിക
എന്നു നിലവിളിച്ചു. 18 ഉത്സവസമയത്ത്
ഒരു തടവുകാരനെ മോചിപ്പിക്കുന്ന പതിവ്
ഉണ്ടായിരുന്നു 19 ബറബ്ബാസ് നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായ
ഒരു വഴക്കും കൊലപാതകവും കാരണം
തടവിലായവൻ ആയിരുന്നു. 20 പീലാത്തോസിന്
യേശുവിനെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം
ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പിന്നെയും
അവരോട് സംസാരിച്ചു. 21 അവരോ:
അവനെ ക്രൂശിയ്ക്ക, ക്രൂശിയ്ക്ക എന്നു
എതിരെ നിലവിളിച്ചു. 22 അവൻ മൂന്നാമതും
അവരോട്: അവൻ ചെയ്ത ദോഷം എന്ത്?
മരണയോഗ്യമായത് ഒന്നും അവനിൽ കണ്ടില്ല;
അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവനെ ശിക്ഷ കൊടുത്തു
വിട്ടയയ്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവരോ
അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന് തുടർച്ചയായി
നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവരുടെ നിലവിളി
ഫലിച്ചു; 24 അവരുടെ അപേക്ഷപോലെ
ആകട്ടെ എന്നു പീലാത്തോസ് വിധിച്ചു,
25 വഴക്കും കൊലപാതകവും കാരണം
തടവിലായവനെ അവരുടെ അപേക്ഷപോലെ
വിട്ടുകൊടുക്കുകയും യേശുവിനെ അവരുടെ
ഇഷ്ടത്തിന് ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

26 യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കാനായി

കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ വയലിൽനിന്നു വരുന്ന
ശിമോൻ എന്ന ഒരു കുറേനക്കാരനെ കണ്ട്.
അവനെ കൊണ്ട് അവർ ക്രൂശ് ചുമപ്പിച്ചു. അവൻ
യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു.
27 ഒരു വലിയ ജനസമൂഹവും അവനെച്ചൊല്ലി
ദുഖിച്ചു കരയുന്ന അനേകം സ്ത്രീകളും അവന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്ന്. 28 യേശു തിരിഞ്ഞു അവരെ
നോക്കി: യെരൂശലേം പുത്രിമാരേ, എന്നെച്ചൊല്ലി
കരയണ്ട, നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും
ചൊല്ലി കരയുവിൻ. 29 പ്രസവിക്കാത്ത ഉദരങ്ങളും
കുടിപ്പിക്കാത്ത മുലകളും ഭാഗ്യമുള്ളവ എന്നു
പറയുന്ന കാലം വരുന്നു. 30 അന്ന് മലകളോട്:
ഞങ്ങളുടെമേൽ വീഴുവിൻ എന്നും കുന്നുകളോട്:
ഞങ്ങളെ മൂടുവിൻ എന്നും പറഞ്ഞു തുടങ്ങും.
31 പച്ചമരത്തോട് ഇങ്ങനെ അവർ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ
ഉണങ്ങിയതിന് എന്താണ് സംഭവിക്കുക എന്നു
പറഞ്ഞു.
32 കുറ്റവാളികളായ വേറെ രണ്ടുപേരെയും
അവനോടുകൂടെ കൊല്ലേണ്ടതിന് കൊണ്ടുപോയി.
33 തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ
അവർ അവിടെ അവനെയും കുറ്റവാളികളായ,
ഒരുവനെ വലത്തും ഒരുവനെ ഇടത്തുമായി,
ക്രൂശിച്ചു. 34 അപ്പോൾ യേശു: പിതാവേ, ഇവർ
ചെയ്യുന്നതു എന്താണെന്ന് അറിയാത്തതുകൊണ്ട്
ഇവരോട് ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
പിന്നീട് അവർ അവന്റെ വസ്ത്രം പങ്കിടാനായി
ചീട്ടിട്ടു. 35 ജനം നോക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നു.
ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചുവല്ലോ; ദൈവം
തിരഞ്ഞെടുത്ത ക്രിസ്തു എങ്കിൽ സ്വയം
രക്ഷിയ്ക്കട്ടെ എന്നു ഭരണകർത്താക്കളും

പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. 36 പടയാളികളും അവനെ
പരിഹസിച്ചു അടുത്തുവന്ന് അവന് പുളിച്ച വീഞ്ഞ്
കാണിച്ചു. 37 നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് എങ്കിൽ
നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിയ്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
38 ഇവൻ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് എന്നു ഒരു
തലക്കെട്ട് അവന്റെ മീതെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

39 അവനോടൊപ്പം തൂക്കിയ കുറ്റക്കാരിൽ
ഒരുവൻ: നീ ക്രിസ്തു അല്ലയോ? നിന്നെയും
ഞങ്ങളെയും രക്ഷിയ്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ കളിയാക്കി. 40 മറ്റവനോ അവനെ
ശാസിച്ചു: തുല്യശിക്ഷയ്ക്ക് വിധേയൻ ആയിട്ടും
നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലയോ? 41 നാമോ
ന്യായമായിട്ട് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു; നാം
പ്രവർത്തിച്ചതിന് യോഗ്യമായതല്ലോ കിട്ടുന്നത്;
പക്ഷേ ഇവനോ തെറ്റ് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 42 പിന്നെ അവൻ: യേശുവേ, നിന്റെ
രാജ്യത്തിൽ നീ രാജാവായി വരുമ്പോൾ എന്നെ
ഓർത്തുകൊള്ളേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 43 യേശു
അവനോട്: ഇന്ന് നീ എന്നോടുകൂടെ പറുദീസയിൽ
ഇരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിന്നോട്
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

44 ഏകദേശം ആറാംമണി* നേരമായപ്പോൾ
സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോയിട്ട് ഒമ്പതാം മണിവരെ†
ദേശത്തു ഒക്കെയും അന്ധകാരം ഉണ്ടായി.
45 ദൈവമന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല നടുവെ
കീറിപ്പോയി. 46 യേശു അത്യുച്ചത്തിൽ പിതാവേ,
ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ തൃക്കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു;

* **23. 44** ഉച്ചയ്ക്ക് 12 മണി † **23. 44** ഉച്ചയ്ക്ക് 3 മണി

ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് പ്രാണനെ വിട്ടു. 47 ഈ
സംഭവിച്ചത് ശതാധിപൻ കണ്ടിട്ട്: ഈ മനുഷ്യൻ
വാസ്തവമായി നീതിമാൻ ആയിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
48 കാണ്മാൻ കൂടിവന്ന പുരുഷാരം ഒക്കെയും
സംഭവിച്ചത് കണ്ടിട്ട് മാറത്തടിച്ചുകൊണ്ടു
മടങ്ങിപ്പോയി. 49 അവന്റെ പരിചയക്കാർ
എല്ലാവരും ഗലീലയിൽ നിന്നു അവനെ
അനുഗമിച്ച സ്ത്രീകളും ഇതു നോക്കിക്കൊണ്ട്
ദൂരത്ത് നിന്നു.

50 അരിമത്ഥ്യ എന്നൊരു യെഹൂദ്യപട്ടണക്കാരനായി
നല്ലവനും നീതിമാനും ദൈവരാജ്യത്തെ
കാത്തിരുന്നവനുമായ യോസഫ് എന്നൊരു
മന്ത്രി ഉണ്ടായിരുന്നു. 51 അവൻ
അവരുടെ ആലോചനയ്ക്കും പ്രവൃത്തിക്കും
അനുകൂലമല്ലായിരുന്നു. 52 അവൻ
പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന്
യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു, 53 അത് ഇറക്കി
ഒരു തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു, പാറയിൽ
വെട്ടിയിരുന്നതും, ആരെയും ഒരിക്കലും
വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ കല്ലറയിൽ വെച്ച്. 54 അന്ന്
യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരുക്കനാൾ ആയിരുന്നു,
ശബ്ബത്തും ആരംഭിച്ചു. 55 ഗലീലയിൽ നിന്നു
അവനോടുകൂടെ അനുഗമിച്ച സ്ത്രീകളും ചെന്ന്
കല്ലറയും അവന്റെ ശരീരം വെച്ച വിധവും
കണ്ടിട്ട് 56 മടങ്ങിപ്പോയി സുഗന്ധവർഗ്ഗവും
പരിമളതൈലവും ഒരുക്കി; കല്പന അനുസരിച്ചു
ശബ്ബത്തിൽ സ്വസ്ഥമായിരിന്നു.

24

1 അവർ ഒരുക്കിയ സുഗന്ധവർഗ്ഗം
എടുത്തുകൊണ്ട് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം
ദിവസം* അതികാലത്ത് കല്ലറയ്ക്കൽ എത്തി,
2 കല്ലറയിൽ നിന്നു കല്ല് ഉരുട്ടിമാറ്റിയതായി
കണ്ട്. 3 അകത്ത് കടന്നപ്പോൾ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ ശരീരം കണ്ടില്ല. 4 അതിനെക്കുറിച്ച്
അവർ അമ്പരന്നിരിക്കുമ്പോൾ മിന്നുന്ന
വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അരികെ
നില്ക്കുന്നതു കണ്ട്. 5 അവർ ഭയപ്പെട്ടു മുഖം
കുനിച്ച് നില്ക്കുമ്പോൾ പുരുഷന്മാർ അവരോട്:
നിങ്ങൾ ജീവനുള്ളവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ
അന്വേഷിക്കുന്നത് എന്ത്? 6 അവൻ ഇവിടെ
ഇല്ല, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; 7 മുമ്പെ
അവൻ ഗലീലയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
അവൻ നിങ്ങളോടു: മനുഷ്യപുത്രനെ പാപികളായ
മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു ക്രൂശിക്കയും അവൻ
മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും
വേണം എന്നു പറഞ്ഞത് ഓർത്തുകൊൾവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു 8 അപ്പോൾ അവർ അവന്റെ
വാക്ക് ഓർത്തു, 9 കല്ലറ വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോയി
പതിനൊന്നു ശിഷ്യർ മുതലായ എല്ലാവരോടും
ഇതു ഒക്കെയും അറിയിച്ചു. 10 മഗ്ദലക്കാരത്തി
മറിയ, യോഹന്നാ, യാക്കോബിന്റെ അമ്മ
മറിയ, അവരോടുകൂടെയുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകൾ
എന്നിവരാണ് അത് അപ്പൊസ്തലന്മാരോട്
പറഞ്ഞത്. 11 ഈ വാക്ക് അവർക്ക് വെറും
കഥപോലെ തോന്നി; അതുകൊണ്ട് അവർ

* **24. 1** ഞായറാഴ്ച

വിശ്വസിച്ചില്ല. 12 എന്നാൽ പത്രൊസ് എഴുന്നേറ്റ്
കല്ലറയ്ക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു കുനിഞ്ഞുനോക്കി,
തുണി മാത്രം കണ്ട്, സംഭവിച്ചതെന്തെന്ന്
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു.
13 അന്നുതന്നെ അവരിൽ രണ്ടുപേർ
യെരൂശലേമിൽ നിന്നു ഏഴ് നാഴിക† ദൂരമുള്ള
എമ്മവുസ്സ് എന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോകുന്ന
വഴിയിൽ 14 ഈ സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ച്
ഒക്കെയും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
15 സംസാരിച്ചും ചോദിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
യേശുവും അടുത്തുചെന്ന് അവരോട്
ചേർന്നുനടന്നു. 16 യേശുവിനെ
തിരിച്ചറിയാതിരിക്കാനായി അവരുടെ കണ്ണ്
മറച്ചിരുന്നു. 17 അവൻ അവരോട്: നിങ്ങൾ
വഴിനടന്നു തമ്മിൽ തർക്കിക്കുന്ന ഈ
കാര്യം എന്ത് എന്നു ചോദിച്ചു; അവർ
വാടിയ മുഖത്തോടെ നിന്നു. 18 അവരിൽ
ക്ലെയോപ്പാവ് എന്നു പേരുള്ളവൻ; യെരൂശലേം
നിവാസികളിൽ ഈ നാളുകളിൽ അവിടെ
സംഭവിച്ച കാര്യം അറിയാതിരിക്കുന്നത് നീ
മാത്രം ആകുന്നു പറഞ്ഞു. 19 ഏത് കാര്യം
എന്നു അവൻ അവരോട് ചോദിച്ചതിന്
അവർ അവനോട് പറഞ്ഞത്: ദൈവത്തിനും
സകലജനത്തിനും മുമ്പാകെ പ്രവൃത്തിയിലും
വാക്കിലും ശക്തിയുള്ള പ്രവാചകനായിരുന്ന
നസറായനായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതു
തന്നേ. 20 നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പ്രമാണികളും അവനെ മരണവിധിക്കു ഏല്പിച്ചു
ക്രൂശിച്ചു. 21 ഞങ്ങളോ അവൻ യിസ്രായേലിനെ

---

† **24. 13** 11 കിലോമീറ്റർ

വീണ്ടെടുപ്പാനുള്ളവൻ എന്നു ആശിച്ചിരുന്നു;
അത്രയുമല്ല, ഇതു സംഭവിച്ചിട്ട് ഇന്ന് മൂന്നുനാൾ
കഴിഞ്ഞു. 22 ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില
സ്ത്രീകൾ രാവിലെ കല്ലറയ്ക്കൽ പോയി 23 പക്ഷേ
അവന്റെ ശരീരം കാണാതെ മടങ്ങിവന്നു.
അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ
ദൂതന്മാരുടെ ദർശനം കണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു.
24 ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ കല്ലറയ്ക്കൽ
ചെന്ന് സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നേ
യേശുവിനെ കണ്ടില്ലതാനും. 25 അവൻ അവരോട്:
“അയ്യോ, ബുദ്ധിഹീനരേ, പ്രവാചകന്മാർ
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എല്ലാം വിശ്വസിക്കാത്ത
മന്ദബുദ്ധികളേ, 26 ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ
കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിട്ട് തന്റെ മഹത്വത്തിൽ
പ്രവേശിക്കേണ്ടതല്ലയോ” എന്നു പറഞ്ഞു,
27 മോശെ തുടങ്ങി എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിൽ
നിന്നും എല്ലാ തിരുവെഴുത്തുകളിലും
തന്നെക്കുറിച്ചുള്ളത് യേശു അവർക്ക്
വ്യക്തമാക്കി കൊടുത്തു. 28 അവർക്ക്
പോകേണ്ടിയിരുന്ന ഗ്രാമത്തോട് അടുത്തപ്പോൾ
യേശു മുമ്പോട്ടു പോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചു.
29 അവരോ: ഞങ്ങളോടുകൂടെ താമസിക്കുക;
നേരം വൈകി അസ്തമിക്കാറായല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നിര്ബ്ബന്ധിച്ചു;
അവൻ അവരോടുകൂടെ താമസിക്കുവാൻ
ചെന്ന്. 30 അവരുമായി ഭക്ഷണത്തിന്
ഇരിക്കുമ്പോൾ യേശു അപ്പം എടുത്തു
അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവർക്ക് കൊടുത്തു.
31 ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണ് തുറന്നു അവർ

യേശുവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു; അവൻ അവർക്ക്
അപ്രത്യക്ഷനായി 32 അവൻ വഴിയിൽ
നമ്മോടു സംസാരിച്ചു തിരുവെഴുത്തുകളെ
വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മുടെ
ഉള്ളിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലയോ എന്നു
അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 33 അപ്പോൾ
തന്നേ അവർ എഴുന്നേറ്റ് യെരൂശലേമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോന്നു. 34 കർത്താവ് നിശ്ചയമായി
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു ശിമോന് പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു
കൂടിയിരുന്നു പറയുന്ന പതിനൊന്നു ശിഷ്യരെയും
കൂടെയുള്ളവരെയും കണ്ട്. 35 വഴിയിൽവച്ച്
സംഭവിച്ചതും അവൻ അപ്പം നുറുക്കിയപ്പോൾ
തങ്ങൾക്കു യേശുവിനെ മനസ്സിലായതും അവർ
വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു.

36 ഇങ്ങനെ അവർ സംസാരിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവരുടെ
നടുവിൽനിന്നു: നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം എന്നു
പറഞ്ഞു. 37 അവർ ഞെട്ടി ഭയപ്പെട്ടു; ഒരു ഭൂതത്തെ
കാണുന്നു എന്നു അവർക്ക് തോന്നി. 38 അവൻ
അവരോട്: നിങ്ങൾ ഭയക്കുന്നതു എന്തിനാണ്?
നിങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നത് എന്താണ്? 39 ഞാൻ
തന്നെ ആകുന്നു എന്നു എന്റെ കയ്യും
കാലും നോക്കി മനസ്സിലാക്കുവിൻ; എന്നെ
തൊട്ടുനോക്കുവിൻ; എന്നിൽ കാണുന്നതുപോലെ
ഭൂതത്തിന് മാംസവും അസ്ഥിയും ഇല്ലല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 40 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ
കയ്യും കാലും അവരെ കാണിച്ചു. 41 അവർ
സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിശയിച്ചു
നില്ക്കുമ്പോൾ അവരോട്: ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ

പക്കൽ തിന്നുവാൻ വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 42 അവർ ഒരു കഷണം വറുത്ത മീനും
തേൻകട്ടയും അവന് കൊടുത്തു. 43 യേശു അത്
വാങ്ങി അവർ കാൺകെ തിന്നു.

44 പിന്നെ അവൻ അവരോട്: ഇതാകുന്നു
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞ
വാക്കുകൾ. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും
പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിലും സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും
എന്നെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഒക്കെയും
നിവൃത്തിയാകേണം എന്നുള്ളത് തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു 45 തിരുവെഴുത്തുകളെ
തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന് അവരുടെ ബുദ്ധിയെ തുറന്നു.
46 ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും മൂന്നാം നാൾ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുകയും
47 അവന്റെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും
പാപമോചനവും യെരൂശലേമിൽ തുടങ്ങി
സകലജാതികളിലും പ്രസംഗിക്കുകയും വേണം
എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 48 ഇതിനു
നിങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 49 എന്റെ പിതാവ്
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ
അയയ്ക്കും. നിങ്ങളോ ഉയരത്തിൽനിന്ന് ശക്തി
ലഭിക്കുന്നതു വരെ നഗരത്തിൽ പാർപ്പിൻ എന്നും
അവരോട് പറഞ്ഞു.

50 അതുകഴിഞ്ഞ് അവൻ അവരെ
ബേഥാന്യ വരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി
കൈ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു.
51 അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയിൽ അവൻ
അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം
ചെയ്തു. 52 അവർ അവനെ നമസ്കരിച്ചു
മഹാസന്തോഷത്തോടെ യെരൂശലേമിലേക്കു

മടങ്ങിച്ചെന്നു
53 എല്ലായ്പോഴും
ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നു ദൈവത്തെ
വാഴ്ത്തിപ്പോന്നു.

Indian Revised Version in Malayalam
The Indian Revised Version Holy Bible in the Malayalam language of India (BCS 2019)

copyright © 2017, 2019 Bridge Communication Systems

Language: മലയാളം (Malayalam)

Contributor: Bridge Connectivity Solutions Pvt. Ltd.

IRV Malayalam Bible
This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.
You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.
Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 14 Apr 2023
8b989647-71e9-5be8-9094-ee99e3d6ae08